

KONFLIKTEN UNDER OVERFLADEN

En undersøgelse af den danske mediedækning
af Israel-Palæstina-konflikten

AALBORG UNIVERSITET

Titel	Konflikten under overfladen
Universitet	Aalborg Universitet København
Semester	Kandidatspeciale
Vejleder	Bolette Blaagaard
Afleveringsdato	31. maj 2024
Gruppe nr.	7
Gruppemedlemmer	Christine Pavia Theisen (20192919) Fie Mørch Colding (20194860) Josefine Windahl Fritzen (20192931)
Antal tegn. inkl. mellemrum	305.962
Antal sider	127,5 sider

FORORD

Dette speciale er resultatet af en lærerig proces, der har givet os dybere indsigt i journalistikkens kompleksitet og betydningen af mediedækningen af konflikter. Arbejdet med den danske mediedækning af Israel-Palæstina-konflikten og dens konsekvenser for offentlighedens opfattelse af konflikten har været både givende og udfordrende.

Vi vil gerne rette en særlig tak til vores vejleder, Bolette Blaagaard, for hendes indgående viden, støtte og inspiration. Hendes indsigt og feedback har været afgørende for vores proces og har hjulpet os med at navigere gennem de udfordringer, der er forbundet med at skrive et speciale. Bolette har med sin faglige ekspertise og forståelse bidraget til at løfte kvaliteten af vores arbejde.

Vi håber, at vores speciale vil bidrage til en større forståelse af mediernes rolle i dækningen af internationale konflikter og inspirere til en mere nuanceret tilgang til journalistik.

ABSTRACT

This thesis examines the Danish media's coverage of the Israel-Palestine-conflict to identify potential biases and distortions, as well as their consequences for the public's perception of the conflict. The Israel-Palestine-conflict, one of the most debated and prolonged disputes in modern history, gained renewed attention following Hamas' attack on Israel on October 7, 2023. The study focuses on the period after Hamas' attack, analyzing how Danish media covered these events and their aftermath. The thesis employs a combination of quantitative analysis and qualitative textual and visual analysis of 56 specific articles from a range of Danish news outlets. The findings reveal a tendency for Danish media to frame the conflict in a way that favors the Israeli perspective often at the expense of the Palestinian perspective. This is evident through the selection of sources, headlines, and imagery, which collectively create a narrative that often portrays Israel as the victim. Although there has been a shift towards a more neutral and balanced coverage, there are still predominant signs that Israel is subject to less criticism compared to Palestine in the media coverage. Moreover, the study highlights a lack of in-depth context and historical perspective in the media's coverage, which is essential for understanding the conflict's complex dynamics. The absence of these elements results in an incomplete and distorted picture, reinforcing stereotypes and contributing to polarization in public opinion. The analysis also addresses the ethical challenges faced by journalists reporting on international conflicts, including editorial pressures, time constraints, and the need to attract readers with sensational headlines. Through a critical reflection on our own biases and the situated nature of knowledge we have sought to counterbalance our interpretations by incorporating a wide range of sources and perspectives. This approach aims to ensure a more balanced understanding of the media's role in shaping public perception. In conclusion, this thesis underscores the need for a more critical and nuanced approach to journalism, particularly in covering complex and politically sensitive issues like the Israel-Palestine-conflict. This thesis contributes valuable insights into the Danish media's coverage of the Israel-Palestine-conflict and calls for ongoing reflection and improvement in journalistic practices to ensure a more balanced and responsible portrayal of global conflicts.

INDHOLDSFORTEGNELSE

1. INDLEDNING.....	6
1.1 HISTORISK BAGGRUND	8
1.2 BEGREBSAFKLARING.....	10
2. LITTERATURREVIEW	11
2.1 MEDIERNES ROLLE I KONFLIKTER	13
2.1.1 VISUELLE ELEMENTER I DÆKNINGEN AF KONFLIKTER.....	18
2.2 FRED- OG KRIGSJOURNALISTIK	19
2.3 SKÆVVRIDNING I DÆKNINGEN AF KONFLIKTER.....	22
2.4 OPSAMLING	26
3. VIDENSKABSTEORI.....	27
3.1 SOCIALKONSTRUKTIVISME	28
3.2 VIDENSKABSTEORETISKE OVERVEJELSER	29
4. TEORETISK RAMMESÆTNING.....	31
4.1 AGENDA-SETTING.....	32
4.2 FRAMING	34
4.3 OFFENTLIGHEDSBEGREBET	36
4.3.1 HABERMAS OM OFFENTLIGHEDER.....	36
4.3.2 FRASER OM OFFENTLIGHEDER	37
4.3.3 WARNER OM OFFENTLIGHEDER.....	39
4.4 PUBLIC OPINION	40
4.5 KULTUR.....	41
4.6 RETORIK	42
4.7 JOURNALISTISK PRAKSIS	44
4.7.1 NYHEDSKRITERIER OG VINKLING.....	46
4.7.2 KILDER.....	48
4.7.3 NYHEDSFRAMES	49
4.8 BILLEDANALYSE OG VISUEL FRAMING	51
5. METODE.....	53
5.1 UNDERSØGELSESDSIGN.....	54

5.2 KVANTITATIV METODE	55
5.2.1 SAMPLING AF KVANTITATIV DATA	57
5.3 KVALITATIV METODE	59
5.3.1 SAMPLING AF KVALITATIV DATA	60
6. ANALYSE	64
6.1 ANALYSE AF DET DANSKE MEDIEBILLEDE	66
6.1.1 MEDIEBILLEDETS UDVIKLING I PERIODEN	67
6.1.2 MEDIERNE BYGGER BRO MELLEM DET GLOBALE OG LOKALE	70
6.2 ANALYSE AF MEDIEDÆKNINGEN	70
6.2.1 FORDELING AF KATEGORIEN KONFLIKTFAKTA	75
6.2.2 MERE BALANCERET DÆKNING OVER TID	76
6.3 FREMSTILLINGEN AF ISRAEL-PALÆSTINA-KONFLIKTEN	77
6.3.1 KONFLIKTEN GØRES NÆRVÆRENDE	78
6.3.2 KONFLIKTENS SKYLDSSPØRGSMÅL	94
7. DISKUSSION	134
8. KONKLUSION	140
9. LITTERATURLISTE	143
9.1 EMPIRI	152

INDLEDNING

1. INDLEDNING

Konflikten mellem Israel og Palæstina, der i årtier har været centrum for intense debatter og voldsomme konfrontationer, står som en af de mest omdiskuterede stridigheder i moderne tid. Konflikten rødder er dybt forankret i historiske, kulturelle og politiske lag og optager derfor en særlig plads på den internationale politiske arena, hvilket påvirker forholdet mellem nationer globalt. Konflikten trådte ind i en ny fase med Hamas' angreb på Israel den 7. oktober 2023. Et vendepunkt der genoplivede spørgsmål vedrørende nationale og internationale aktørers rolle i stræben efter fred.

Vi har observeret en skævvridning i dækningen af Israel-Palæstina-konflikten i det danske nyhedsbillede, hvilket har vakt vores interesse for emnet. Vi ønsker i dette speciale at undersøge, om vores observation af skævvridningen kan bekræftes gennem en analyse af mediedækningen, og hvilke konsekvenser dette kan have for offentlighedens opfattelse af konflikten. I specialet udforsker vi dynamikken mellem journalistik og politik gennem analyse af, hvordan danske medier dækker konflikten mellem Israel og Palæstina. Vi er interesserede i, hvordan medierne formidler et emne med stor politisk sensitivitet, og i de potentielle skævheder, der kan påvirke offentlighedens syn på sådanne konflikter. Derudover sigter vi mod at afdække og analysere de journalistiske principper og kriterier, der ligger til grund for mediernes dækning. Ved at undersøge journalistikken nærmere, håber vi at kunne fastslå, hvorvidt vores observationer er i overensstemmelse med den faktiske dækning i medierne.

Med fokus på perioden efter Hamas' angreb den 7. oktober 2023, undersøger vi, hvordan dette afgørende moment i konflikten har påvirket den journalistiske dækning og har bragt spørgsmål om mediers upartiskhed, rolle og ansvar til debat. Denne debat har fundet vej til såvel traditionelle nyhedsplatforme som sociale medier, hvilket har skabt et komplekst landskab af meninger og analyser. Mens vores undersøgelse er centreret omkring danske mediers dækning, anerkender vi den bredere kontekst af offentlig diskussion på sociale medier, dog uden at fordybe os i disse perspektiver. Specialet vil derfor fokusere på at afdække, hvad der kan observeres i journalistikkens dækning af konflikten. Det er i dette spændingsfelt mellem international politik og journalistisk praksis, at vores speciale finder sin relevans. Formålet med vores arbejde er at bidrage med indsigtsfulde perspektiver på dækningen af en af de mest langvarige og indviklede konflikter og at undersøge mediernes rolle i denne proces. Gennem dette håber vi at kunne belyse de udfordringer og etiske dilemmaer, journalister står overfor,

når de dækker internationale konflikter og derigennem understrege nødvendigheden af en kritisk, informeret og nuanceret journalistisk praksis.

Dette har ledt os til følgende problemformulering.

“

Hvorvidt og i hvilken grad reflekterer de danske mediers fremstilling af Israel-Palæstina-konflikten en bias mod en af parterne, og hvilke konsekvenser kan dette have for offentlighedens opfattelse af konflikten?

”

1.1 HISTORISK BAGGRUND

Konflikten mellem Israel og Palæstina er dybt forankret i historiske, territoriale og ideologiske spørgsmål, der begyndte i 1800-tallet med europæiske jøders bosættelse i Palæstina. I Balfourdeklarationen fra 1917 lovede den britiske regering at arbejde for etableringen af et nationalhjem for det jødiske folk i Palæstina og så dermed bort fra retten til selvbestemmelse for det lokale arabisk-palæstinensiske flertal. Den efterfølgende stigning i jødisk indvandring skabte grundlag for den mangeårige konflikt. Efter Anden Verdenskrig og Holocaust fik forestillingen om en jødisk stat større støtte blandt verdens lande, og 33 ud af de daværende 56 medlemslande i FN stemte for at dele Palæstina i en henholdsvis jødisk og arabisk stat (Huber, 2021, s. 11-12). Dette førte til FN's delingsplan i 1947, der tildelte jøderne 55% af Palæstina og palæstinenserne 43%, hvilket blev byggesten for det kommende Israel. Jerusalem, der dækkede det sidste areal, og som har stor religiøs og politisk betydning for både israelerne og palæstinenserne, skulle ifølge delingsplanen under international kontrol. Dette udløste krigen i 1948, hvor Israel erklærede uafhængighed (Yiftachel, 1999, s. 369-370). Efter krigens afslutning kontrollerede Israel 77% af det historiske Palæstina, hvilket resulterede i en massiv palæstinensisk fordrivelse.

Området i Mellemøsten, som er afbilledet til venstre, udgøres i dag af både Israel og de palæstinensisk styrede områder Gazastriben og Vestbredden. De røde markeringer på kortet illustrerer disse to områder. Israel og Palæstina kan ikke komme til enighed om en tostatsløsning, hvor grænserne deles på en fredelig måde. I dag anslås det, at der bor op mod 800.000 israelske bosættere ulovligt på Vestbredden som en konsekvens af seksdageskrigen i 1967 (Buch, 2023). Under krigen tog israelsk militær kontrol over Gazastriben og Vestbredden, hvilket i dag medvirker til at holde liv i konflikten, da det har ført til vedvarende spændinger mellem de to parter. Bosættelserne har gennem tiden tvunget det palæstinensiske folk til at flytte fra deres hjem (Huber, 2021, s. 11; Buch, 2023).

Hamas, en militant islamistisk gruppe, har siden valget i 2006 haft magten i Gazastriben. På Vestbredden har den socialistiske organisation og partiet Fatah magten, som også inden valget stod i spidsen for kampen om en selvstændig palæstinensisk stat. Dog opererer Hamas også på Vestbredden (Simonsen, Vendelboe & Vincensen, 2023). Palæstinenserne har ifølge folkeretten ret til at forsvare sig selv mod besættelsen, men det understreges samtidig, at angreb på civile er ulovlige (Huber, 2021, s. 12). Derfor overtræder Hamas og andre palæstinensiske grupperinger folkeretten, når de gentagende gange har planlagt og udført raketangreb mod civile israelere. Det samme gør Israel, der har angrebet Gazastriben med missiler og raketter. Disse begivenheder har medført vedvarende konflikter, hvorfor der har været flere forsøg fra det internationale samfund på at opnå fred og derigennem skabe mere stabilitet i Mellemøsten. Disse forsøg har dog ikke resulteret i en varig løsning (Atran, 1990, s. 6-7).

Den 7. oktober 2023 markerede begyndelsen på den seneste konflikt i den lange historie, da Hamas tidligt om morgenen angreb en festival i det sydlige Israel tæt ved grænsen til Gaza. Dette angreb og Israels efterfølgende offensiv i Gaza har ifølge israelske og palæstinensiske kilder kostet flere tusinde mennesker livet (Berlingske, 2024; Buch, 2023).

I vores undersøgelse af den danske mediedækning har vi forsøgt at forholde os kritisk til de bias, som vi selv medbringer. Ifølge Donna Haraway er al viden situeret og præget af bias, da det eksisterer inden for specifikke kontekster, der påvirker forståelser og fortolkninger (Haraway, 1988, s. 584-585). Derfor har vi forsøgt at identificere og reflektere over vores egen forudindtagethed og den kontekst, hvori vi befinder os. Dette har ført os til at søge en bred vifte af kilder og perspektiver for at modvirke en ensidig fortolkning af konflikten og for at sikre en mere afbalanceret og omfattende forståelse for de komplekse dynamikker, der er i spil.

1.2 BEGREBSAFKLARING

Vi vil gentagne gange i specialet benytte en række beskrivelser, begreber og tegn, som nedenstående figur har til hensigt at specificere.

BEGREB	BEGREBSAFKLARING
Konflikten mellem Israel og Palæstina / Israel-Palæstina-konflikten	Vi beskæftiger os i specialet med Israel-Palæstina-konflikten og ønsker at undersøge dækningen af den nylige eskalering af konflikten, der begyndte med Hamas' angreb på Israel den 7. oktober 2023. Konflikten har rødder tilbage til 1800-tallet og involverer parterne Israel og Palæstina. Vi anskuer angrebet som en del af den bredere konflikt mellem Israel og Palæstina, fordi Hamas kæmper for en selvstændig palæstinensisk stat og samtidig kontrollerer palæstinensisk territorie. Når vi omtaler konflikten, ønsker vi ikke at ligestille Hamas med Palæstina, men har en bevidsthed om, at Hamas kan siges at repræsentere den palæstinensiske side i konflikten.
Israel	Israel er et land i Mellemøsten, som udgør det landområde, der indtil 1948 hed Palæstina. Israel kontrollerer grænserne i de palæstinensiske selvstyre områder, herunder Gazastriben.
Palæstina	Palæstina er et område i Mellemøsten, der udgøres af Gazastriben og Vestbredden, som styres af henholdsvis Hamas og Fatah.
Hamas	Hamas er en militant islamistisk gruppe, der både er et politisk parti og en militær organisation, og styrer Gazastriben.
Brug af anførselstegn	“x” - hele citater vil være angivet ved dobbelt anførselstegn. ‘x’ - enkelte ord vil være angivet ved enkelt anførselstegn.
(...)	Ord, der ikke er meningsforstyrrende for et udsagns helhed, vil blive fjernet og erstattet af (...) i brugen af citater.

Figur 1. Begrebsafklaring.

LITTERATURREVIEW

2. LITTERATURREVIEW

I dette afsnit vil vi præsentere den eksisterende forskningslitteratur i feltet mellem konflikt, journalistik og medier, der er relevant for vores videre undersøgelse af danske mediers dækning af konflikten mellem Israel og Palæstina. Formålet er at skabe et overblik over den forskning, der behandler mediedækning af konflikter med særligt fokus på mediernes rolle, journalistiske praksisser og framingteknikker. Vi har foretaget en omfattende litteratursøgning, der har til formål at udvide vores forståelse for mediedækning i konfliktsituationer.

For at finde relevant forskningsmateriale har vi benyttet Aalborg Universitetsbiblioteks søgemaskine og database Primo. Under vores søgning fastsatte vi det kriterium, at litteraturen skulle være skrevet på engelsk eller et skandinavisk sprog. Derudover var det et kriterium, at litteraturen var peer reviewed for at sikre høj kvalitet og akademisk troværdighed i vores litteraturreview. Da flere af vores søgestrengte gav et højt antal resultater, besluttede vi at afgrænse os til at anvende forskningsartikler relateret til Israel-Palæstina-konflikten, når vi inddrog artikler, der refererede til en konkret konflikt. Denne afgrænsning hjalp os med at navigere gennem det store udvalg og sikre, at vi udvalgte tekster, der var relevante for vores emne. Vores søgestrategi omfattede anvendelsen af en række søgeord i forskellige kombinationer, herunder anvendelsen af ordene 'AND' og 'OR'. Vores søgeord omfattede blandt andet 'krigsjournalistik', 'war journalism', 'Israel', 'Palestine', 'media' og 'conflict reporting' (bilag 1). Derudover har vi benyttet os af pearl growing-metoden ved at gennemgå referencer i de artikler, vi allerede havde fundet for at opdage flere artikler, der var relevante for vores undersøgelse (Rowley & Slack, 2004, s. 35). Slutteligt er vi blevet introduceret for forskningslitteratur af vores vejleder, hvorfor en række af de anvendte artikler er udvalgt på baggrund af disse anbefalinger.

Vores speciale placerer sig i spændingsfeltet mellem den offentlige mening, medier og politik, da vi undersøger, hvordan medierne formidler Israel-Palæstina-konflikten, og hvordan de danske medier, *offentligheden* og politik indbyrdes påvirker hinanden. Ved at dykke ned i forskningslitteraturen ønsker vi at afdække de underliggende dynamikker bag mediernes portrættering af konflikter, hvilket giver os mulighed for at analysere, hvordan disse fremstillinger af de involverede parter skabes og fortælles. Den indsamlede litteratur vil nedenfor blive præsenteret under tre overskrifter. Det første afsnit præsenterer mediernes rolle i konflikter med et særligt fokus på konflikten mellem Israel og Palæstina.

2.1 MEDIERNES ROLLE I KONFLIKTER

Medierne er ofte en vigtig kilde til information for offentligheden, og det er derfor også gennem dem, at befolkningen lærer om nationale, internationale og offentlige anliggender. Medierne har således stor indflydelse på, hvilke emner der optager offentligheden og har dennes interesse, både gennem det, de vælger at dække, og det, de undlader. Krige og konflikter har traditionelt en høj nyhedsværdi, der tiltrækker et stort publikum (Arrosyid & Halwati, 2021, s. 218), og mediernes kontrol over information bliver potentielt mere afgørende end nogensinde, når det drejer sig om dækningen af kriser og konflikter (Sirhan, 2021, s. 1-2).

Krige kan, udover at være voldsomme og dødelige begivenheder, også forstås som en mediebegivenhed af iscenesatte fortællinger. I den forbindelse er det op til journalisterne at træffe beslutninger om rapporteringsmetoder, og de er dermed medbestemmende i, hvordan nyheder om disse begivenheder formidles (Galtung & Ruge, 1965, s. 64). Selvom det journalistiske virke bør være upartisk qua journalisters rolle som informationsskabere og -formidlere, er det vigtigt at have in mente, at journalister er et produkt af det samfund, de befinder sig i. De vil derfor altid være underlagt bias på samme måde som resten af befolkningen, hvorfor man må forvente, at deres valg og repræsentation af konflikter vil være påvirket heraf (Sirhan, 2021, s. 3-4; Schmidt, 2011, s. 56-57). Nyhedsformidlingen vil derfor ikke altid være præget af fuldstændig objektivitet eller neutralitet, da den kan indeholde narrativer og fortællinger, som er formet ud fra journalistens egne perspektiver (Galtung & Ruge i Lynch, 2014, s. 18; Sirhan, 2021, s. 3-4). I disse situationer kan journalisters bias ses som tilfældig, da de kan have et ønske om at være objektive, men ubevidst blive påvirket af subjektive erfaringer. Selvom der i litteraturen argumenteres for, at fuldstændig objektivitet i journalistik ikke er muligt, hævdes det, at man som journalist altid bør rapportere virkeligheden gennem fakta uden indflydelse af subjektive holdninger (Sirhan, 2021, s. 4).

Bias kan dog også være intentionel, når journalister bevidst anlægger en bestemt vinkel i deres rapportering. Dette kan for eksempel inkludere valg af, hvilke elementer af konflikten der skal belyses, samt hvordan disse oplysninger kommunikeres til offentligheden. Dette indebærer overvejelser om sprogbrug, perspektiv og kilder (Galtung & Ruge, 1965, s. 65). De valg, som foretages i forbindelse med rapporteringen, kan således have en betydelig indvirkning på den offentlige mening og dermed offentlighedens opfattelse og forståelse af forskellige begivenheder. Selvom medier og journalistik er tæt forbundne, er de også to selvstændige

enheder. Medier er virksomheder, der ofte er privatejede, og kritisk og objektiv journalistik får derfor ikke altid den nødvendige bevågenhed, fordi der kan være andre interesser i spil. Blandt andet interesser af kommerciel karakter, der påvirker indholdet og ikke tager højde for journalistikkens mål om at levere information og fremme offentlig debat (Schmidt, 2011, s. 14). Desuden er der også krav til journalister om at opfylde bestemte *nyhedskriterier* og tilpasse nyheder til det, der er relevant og vigtigt for modtagerne, hvilket sætter rammerne for den journalistiske praksis (Schmidt, 2011, s. 165). Det er væsentligt at pointere, at journalisters intention sjældent er at være biased, men at bias kan opstå gennem den journalistiske praksis og de medier, som formidler nyhederne.

Dette kan sættes i relation til Stuart Hall, som argumenterer for, at medier ikke blot passivt formidler nyheder, men aktivt bidrager til at reproducere og forstærke de herskende ideologiske forestillinger i samfundet. Dette sker gennem en selektionsproces, hvor der vælges, hvilke historier der skal rapporteres om, og hvordan de præsenteres. Nyheder ansues som et slutprodukt af en kompleks proces, der tager udgangspunkt i en sortering af begivenheder og temaer, der filtreres gennem socialt konstruerede kategorier (Hall, 1978, s. 53). Dermed afspejler medierne ikke blot virkeligheden, men tager aktivt del i at forme den gennem de valg og fremstillinger, der skabes. Dog kan journalister også opleve, at de ikke har direkte og egen adgang til krigszonen, hvilket kan gøre det vanskeligt for dem at rapportere, på trods af at de har et ønske om det (Cottle, 2009, s. 166). Hvis medierne vælger at rapportere om en krise, sender det et signal til det internationale samfund om, at konflikten kræver anerkendelse (Cottle, 2009, s. 127). I denne sammenhæng er det værd at nævne, at det israelske militær har begrænset eller helt forhindret mediefolks adgang til Gaza (Gede & Nabil, 2023).

Sproget og dets evne til at manipulere spiller en central rolle i dækningen af konflikter. Det er et redskab til at forme opfattelser, idet det dikterer, hvad der opfattes som sandt eller falsk, samt hvad der bliver skjult eller afsløret. Derfor anses sproget som indlejret i magtrelationer, hvorfor det er vigtigt, hvordan konflikters parter fremstilles gennem valget af ord og sproglige figurer, da mediedækningen af konflikter framer begivenhederne på en måde, der sigter mod at skabe en specifik fortolkning (Sirhan, 2021, s. 61-62). Ordvalget er tæt knyttet til den journalistiske stemme, idet det er op til journalisten at bestemme, hvorvidt de ønsker at informere læseren om, hvor informationerne i artiklen stammer fra, samt hvorvidt disse er påstande eller fakta. Udover journalistens stemme har hvert medie også en bestemt tone og måde at formidle informationer og nyheder på. Derfor er det forventeligt, at en journalist tilpasser sin dækning

af en konflikt til det specifikke medie, som nyheden skal publiceres i. Journalisten er dermed underlagt en række regler og normer fastsat af den bagvedliggende redaktion, hvilket påvirker, hvordan nyheden præsenteres (Schmidt, 2011, s. 165). Dette inkluderer valg af vinkel, som oftest vil afspejle mediets generelle tone og holdning til specifikke emner for at sikre en konsistent fortælling. En måde, hvorpå medierne kan være med til at forme den offentlige mening, er dermed ved at frame konflikter (de Vreese, 2005, s. 51).

Ifølge Robert Entman er 'at frame' at udvælge aspekter af en opfattet virkelighed og gøre dem mere fremtrædende i en kommunikerende tekst med det formål at fremme en bestemt problemdefinition, årsagsfortolkning, moralsk evaluering og mulig løsning (1993, s. 52). I vores teoriafsnit vil vi uddybe Entmans teori om *framing*. I en framing proces vil bestemte dele af nyhedsindholdet fremhæves, således at der er større sandsynlighed for, at modtagerne husker og forstår netop disse informationer (Tiripelli, 2016, s. 106). Tekster og billeder vil sammen skabe en dominerende fortolkning, som af modtagerne huskes bedre end andre fortolkninger (Bhowmik & Fisher, 2023, s. 1022). Framing kan således anses som et redskab til magt (Manor & Crilly, 2018, s. 371), fordi måden, hvorpå medierne vælger at frame og fremstille konflikter, påvirker samfundsforståelsen af selve konflikten og dens løsninger, hvilket kan have indflydelse på modtagernes holdninger, opfattelser og adfærd (de Vreese, 2005, s. 52). Hall understreger ligeledes, at medierne spiller en vigtig rolle i samfundsopfattelser gennem deres udvælgelsesprocesser, framing og sprogbrug og argumenterer for, at disse elementer sammen former fortællingen og den måde, offentligheden opfatter forskellige historier på (1978, s. 55). Nadia Sirhan beskæftiger sig også med framing og beskriver, hvordan anvendelsen af kilder kan påvirke rapporteringen af begivenheder og påpeger, at kilderne er afgørende for, hvordan begivenheder fremstilles i medierne, hvilket har en stor indflydelse på offentlighedens fortolkninger og forståelser (2021, s. 185).

Edward W. Said beskæftigede sig i 1981 med, hvordan islam, herunder palæstinensere, blev dækket og fremstillet i internationale medier. Said beskrev, at medier bidrager til en vestlig forståelse af islam ved at portrættere og karakterisere religionen på en måde, som leder modtageren til at tro, at de forstår islam uden at vide, at meget af denne portrættering ofte er baseret på ikke objektive materiale. I forlængelse af dette argumenterer Said for, at det internationale samfund generelt opfatter dækningen af religionen som fair, balanceret og ansvarlig, hvilket fører til en ukritisk accept af gentagne klichéer som repræsentative for islam (Said, 1981, s. 10-11). Said argumenterer desuden for, at al viden om samfundet er baseret på

historisk viden og bygger på fortolkning, som er afhængig og påvirket af identitet, publikum, formål og det historiske øjeblik. Fortolkningen er derfor også påvirket af tidligere fortolkninger (Said, 1981, s. 154). Medier, nyheder, aviser, TV og radio kan anskues som et resultat af historie og sociale forhold. Da medier er kommercielle virksomheder, har de nemlig en interesse i at fremstille visse forståelser og virkelighedsbilleder frem for andre inden for en politisk kontekst ofte uden at stille sig kritisk over for den bagvedliggende ideologi (Said, 1981, s. 43-45).

Mediedækningen af Første Verdenskrig understregede, hvordan massemedier kan spille en vigtig rolle i fremstillingen af konflikter. Dette betyder dog ikke, at medierne i sig selv forårsager konflikter eller bør pålægges ansvaret for at løse problemerne mellem de stridende parter, men at medierne kan have en enorm magt til at forme offentlighedens mening, hvilket kan have både positive og negative konsekvenser. Dermed kan medierne både spille en væsentlig rolle i at fremme forsoning, men også i at eskalere konflikter (Arrosyid & Halwati, 2021, s. 222). Dette gør sig også gældende i mediedækningen af konflikten mellem Israel og Palæstina, hvor undersøgelser lavet mellem 1960'erne og 1980'erne viser, at den vestlige dækning af konflikten ofte var karakteriseret af unøjagtighed og en tendens til at favorisere enten den israelske eller palæstinensiske side (Kressel i Ozohu-Suleiman, 2014, s. 85).

En undersøgelse af, hvordan britiske nyhedsaviser har fremstillet Israel-Palæstina-konflikten, viser, at journalister konsekvent forvrænger fortællingen om Israel og næsten giver dem en form for immunitet (Sirhan, 2021, s. 90-91). Disse resultater bygger på en undersøgelse af, hvilket sprog der blev anvendt til at rapportere om konflikten med fokus på rubrikker, kilder og ordvalget til at beskrive parternes handlinger. Især rubrikkerne er vigtige, da de indkapsler hovedpointen og kan anvendes til at styre, hvordan indholdet fortolkes. Undersøgelsen viste, at Israel var dominerende i rubrikkerne, og at Palæstina sjældent kom på forsiderne. Hvis Palæstina kom på forsiderne, blev de typisk fremstillet som den angribende part (Sirhan, 2021, s. 66). Undersøgelsen behandlede også brugen af kilder og konkluderede, at informationer fra israelske kilder blev fremstillet som fakta og sandhed, og informationer fra palæstinensiske kilder oftest blev tilført en grad af tvivl. Tvivlsspørgsmålet kom til syne gennem måden, hvorpå kilder blev citeret, eller gennem det sprog der blev anvendt i forbindelse med kilders udtalelser. Dette ses blandt andet ved eksempler, hvor læsere ikke direkte bliver gjort opmærksom på, at informationer kommer fra partiske kilder, når der er tale om israelske kilder. I modsætning hertil bliver læsere gjort opmærksom på, at informationer ikke er bekræftet, når der er tale om

palæstinensiske kilder. Ligeledes finder studiet flere eksempler på, at palæstinensiske kilder blev citeret som "(...) according to Palestinian medical officials" (Sirhan, 2021, s. 77). Der sættes således spørgsmålstejn ved palæstinensiske kilders pålidelighed, hvilket ikke skete ved israelske kilder. Samtidig forekommer der en ubalance i rapporteringen om konkrete tal vedrørende drab af israelere og palæstinensere, hvor der oftest præsenteres omtrentlige tal i antallet af palæstinensiske dødsfald, hvorimod der gengives præcise tal for israelske dødsfald (Sirhan, 2021, s. 77).

Hall understreger ligesom Sirhan vigtigheden af, at offentligheden har en kritisk forståelse for mediernes rolle i samfundet. Ifølge Hall er medierne med til at forme offentlighedens opfattelse af retfærdighed (Hall, 1978, s. 54). Han mener, at medierne fungerer som ideologiske apparater, der formidler og legitimerer de dominerende klassers interesser. Ved at fremhæve visse stemmer over andre skaber medierne en særlig version af virkeligheden, som styrker status quo og de eksisterende magtstrukturer. Medierne bidrager således til at skabe en illusion af konsensus omkring samfundets problemer og løsninger, hvilket effektivt maskerer underliggende magtforhold i samfundet. Medierne bliver dermed en aktiv deltager i at forme offentlighedens forståelse af begivenheder, hvilket fremhæver fortællinger baseret på institutionaliserede og legitime handlemåder, mens andre marginaliseres. Derudover beskrives det, at medierne er med til at definere, hvilke historier, som for den brede offentlighed er af vigtig karakter, og hvordan disse historier skal forstås. Samtidig indbygges der i denne forståelse en særlig orientering mod de mennesker og grupper, som er involveret i historien (Hall, 1978, s. 57-58).

Anden nyere forskning bekræfter, at der fortsat eksisterer en unuanceret dækning af Israel-Palæstina-konflikten i medierne, hvilket er medvirkende til at forvrænge den offentlige forståelse (Wolfsfeld et al. i Ozohu-Suleiman, 2014, s. 85). En undersøgelse foretaget af Greg Philo og Mike Berry (2004) viste, at britiske Tv-seere var mere tilbøjelige til at tro, at det var palæstinenserne og ikke israelerne, som havde besat landområder. Næsten et årti efter viste endnu en undersøgelse gennemført i flere europæiske lande, at et stort antal europæiske borgere var uvidende om, at Israel har besat områder tilhørende palæstinenserne (Lynch, 2014, s. 62-63). Dette understøttes yderligere af en undersøgelse fra IRmep og Google Consumer Surveys, der viste, at henholdsvis 49,2% og 39,8% af amerikanerne troede, at Palæstina har bosat sig ulovligt i Israel og ikke omvendt (Coles i Sirhan, 2021, s. 7). Dette kan en ensidig mediedækning være medvirkende til at forstærke (Lynch, 2014, s. 62-63). Ligeledes har der

også været kritik af den danske mediedækning af krige og konflikter, hvor danske medier blandt andet beskyldes for ikke at formidle et nuanceret billede (Jørndrup & Rohleder, 2013, s. 173). Dette understreger relevansen af at kortlægge og beskrive mediernes rolle på både et tekstuel og visuelt plan i konflikter samt betydningen af denne rolle, særligt i forhold til konflikten mellem Israel og Palæstina.

2.1.1 VISUELLE ELEMENTER I DÆKNINGEN AF KONFLIKTER

I forskningslitteraturen er der generelt fokus på, at det ikke blot er sproget, men visuelle elementer der spiller en afgørende rolle i meningsdannelsesprocessen. Visuelle elementer kan ledsage teksten og give yderligere kontekst til historien og nyheden, hvilket tekst alene ikke kan opnå i samme grad (Zelizer i Bhowmik & Fisher, 2023, s. 1022; Messaris & Abraham i Fahmy & Neumann, 2012, s. 4). Visuel dækning af konflikter har også en stor betydning for framingen, da billeder har en afgørende betydning for den fortolkning, som modtageren foretager (Fahmy & Neumann, 2012, s. 4).

Det er vigtigt at adskille fotojournalistik fra andre former for billeder, når man undersøger visuel kommunikation, da der både er begrænsninger og rutiner forbundet med produktionen af nyhedsbilleder samt en række forventninger og ønsker fra modtagerne. Som vi tidligere har beskrevet i forbindelse med journalistik, forventes det også af fotojournalistik, at den er objektiv og faktuel, men samtidig er opmærksomhedsskabende. Selvom medierne forventes at dække alle perspektiver af historien, er det uundgåeligt, at den visuelle dækning ikke også vil afspejle avisens egen fortolkning af specifikke begivenheder. Fuldstændig objektivitet er således næsten umuligt at opnå. Ligesom en journalist foretager en række valg om, hvilke elementer der skal inkluderes i en nyhed, er det fotografen, der beslutter, hvad der skal fotograferes. Dette sender et budskab til modtageren om, hvad der er vigtigt (Richardson & Barhko, 2009, s. 525). En fotograf vil ligesom en journalist være underlagt en række journalistiske praksisser, som vedkommende bør følge. Det er derfor ikke fotografen alene, der bestemmer, hvad der bringes i nyhederne, men en bagvedliggende redaktion samt mediets tone, som er medbestemmende i denne proces. Dette indikerer også, hvordan visuel framing har en væsentlig indflydelse på fremstillingen af konflikter i nyhedsdækningen og er med til at påvirke modtagerens forståelse af konflikten.

En undersøgelse af nyhedsfotografier fra krigen i Gaza fra 2008 til 2009 bragt i tre vestlige nyhedsbureauer, Associated Press, Reuters og AFP/Getty Images, viste, at der var en højere

forekomst af billeder, der portrætterede børn frem for voksne. Derudover fremkaldte billederne primært negative følelser ved at vise døde og sårede. Undersøgelsen viste, at de negative følelser oftest var relateret til Palæstina, hvilket bidrog til en framing, der demoraliserede de palæstinensiske borgere. I modsætning hertil fremkaldte billederne af israelere oftere håb og optimisme (Fahmy & Neumann, 2012, s. 19). En yderligere undersøgelse af den visuelle retorik i billeder, der skildrer konflikten i oktober 2000, udgivet af den britiske avis The Guardian og den polske avis Gazeta Wyborcza viste, at det især var den militære eller politiske konfrontation, som blev fremstillet i aviserne. Fotografierne fokuserede på konflikten og dens indvirkning på de mennesker, der befandt sig i krigszonen. Dette kom til udtryk gennem dramatiske fotografier, hvor der ligesom i den anden undersøgelse var fokus på sårede og de ødelæggelser, krigshandlingerne forårsagede (van Leeuwen & Jaworski, 2002, s. 272-273).

Ligeledes fandt en nyere undersøgelse af 13 nyhedshistorier fra CNN World News om 12-dages konflikten i maj 2021 mellem Israel og Palæstina, at en fremtrædende del af nyhedshistorierne var visuelle fremstillinger af ødelæggelser og vold. De visuelle elementer, der indgik i nyhedsdækningen, omfattede blandt andet røg og ild fra bygninger og angreb samt gadekampe mellem civile palæstinensere og israelske soldater. Det bemærkelsesværdige var, at det humanitære aspekt ikke blev fremhævet i nyhedsdækningen, men i stedet at modangreb på civile optog plads (Bhowmik & Fisher, 2023, s. 1026-1028). Undersøgelsen fandt, at der var en tydelig skævhed i dækningen, idet der var særlig fokus på den israelske side, mens den historiske baggrund og humanitære spørgsmål, som kunne have givet et mere nuanceret billede af den palæstinensiske side, blev udeladt (Bhowmik & Fisher, 2023, s. 1030-1031). Undersøgelser af både den tekstuelle og visuelle fremstilling af Israel-Palæstina-konflikten viser dermed et mønster af skævvridninger og ubalance i, hvordan de to involverede parter dækkes. Flere af disse undersøgelser har fokus på, at mediedækningen enten hælder mod at indtage enten en freds- eller krigsjournalistisk tilgang i sin behandling af konflikten. Vi vil nu præsentere relevant forskningslitteratur vedrørende disse to tilgange.

2.2 FRED- OG KRIGSJOURNALISTIK

I 1960'erne introducerede Johan Galtung begreberne *freds-* og *krigsjournalistik* som to modsætninger i mediernes dækning af krige og konflikter. Han fremstillede fredsjournalistik som et journalistisk og etisk alternativ til krigsjournalistik, som blev betragtet som den traditionelle form for krigsrapportering (Lynch, 2014, s. 15). Selvom disse journalistiske

tilgange udgør modpoler, betyder det ikke, at de ikke kan eksistere simultant i mediernes dækning. Det kan variere afhængigt af tidspunktet for en medieanalyse, idet mediets dækning kan ændre sig løbende. Vores inddragelse af freds- og krigsjournalistik fokuserer derfor ikke blot på mediets generelle tilgang, men også på hvordan artikler kan indeholde elementer af de to tilgange.

Galtung beskrev fredsjournalistik som en ansvarlig og helhedsorienteret journalistisk praksis, hvor journalister har en afgørende rolle i at sikre en balanceret dækning, der inddrager alle parter og fokuserer på fredelige løsninger, retfærdighed og sandhed (Lynch, 2014, s. 248). Fredsjournalistik tager hensyn til konfliktens dybere årsager, herunder historiske og kulturelle baggrunde (Fahmy & Eakin, 2014, s. 89-90). Denne tilgang lægger ofte vægt på de mindre synlige humanitære konsekvenser af konflikter såsom kulturelle og materielle skader og deres indvirkninger på befolkningen (Tiripelli, 2016, s. 156-157). Det er væsentligt at understrege, at fredsjournalistik ikke udelukker kritisk dækning af konflikter. Det er tværtimod endnu vigtigere at være kritisk, når formålet er at afsløre usandheder og uretfærdigheder samt at identificere de ansvarlige (Lynch & Galtung i Ozohu-Suleiman, 2014, s. 91). Gennem en bestræbelse på at humanisere alle involverede parter fremmer fredsjournalistik en inkluderende dialog. Journalister spiller en nøglerolle i at fremme forståelse og bygge bro mellem parterne med det ultimative mål om at reducere konflikten (Lynch & Galtung i Tiripelli, 2016, s. 38). Fredsjournalistik indebærer, at journalister træffer bevidste valg om, hvad og hvordan de rapporterer, for at understøtte en bred offentlig forståelse og fremme ikkevoldelige løsninger. Det inkluderer forebyggende strategier, såsom brugen af ekspertkilder til at fremme forsoning og fokus på fællesskaber snarere end forskelle og hævn, hvilket adskiller sig fra brugen af partskilder, der har en interesse i den omtalte konflikt (Lynch, 2014, s. 35-36).

Galtung opfatter, som tidligere nævnt, krigsjournalistik som den mest anvendte metode til dækning af konflikter, hvor fokus primært ligger på modsætninger mellem de involverede parter med en udtalt fremhævelse af voldelige handlinger og sejre. Han kritiserer denne tilgang for dens mangel på balance og tendens til kun at rapportere om eskaleringen af vold, hvilket ofte resulterer i en simplificering af konflikten, hvor denne reduceres til en kamp mellem to fronter uden historisk kontekst. Dette kan i værste tilfælde medvirke til en forværring af situationen (Fahmy & Eakin, 2014, s. 89). Krigsjournalistik har en tendens til at fokusere på øjeblikkelige, sensationelle og dramatiske begivenheder, ofte på bekostning af almindelige borgers lidelser og perspektiver, der nedtones eller ignoreres (Lynch & Galtung i Tiripelli,

2016, s. 38). Jake Lynch påpeger, at krigsjournalistik bevidst kan udelade aspekter af historien, hvilket gør konflikten mere uigennemskuelig og lettere manipulerer offentlighedens opfattelse (2014, s. 35-36). Dette understreger mediernes betydelige magt til at forme offentlighedens forståelse. Galtung kritiserer især krigsjournalistikkens 'os mod dem'-narrativ, der fremmer opdeling og fjendebilleder ved at fremstille 'de andre' som problemets kerne og ignorere eller nedtone 'vores' fejl (Tiripelli, 2016, s. 163-164).

Krigsjournalistik dramatiserer konflikter ved klart at opdele parterne og fokusere på de umiddelbare krigsfølger. Dette gøres ofte ved at anvende sensationssøgende sprog for at fange læserens interesse (Lynch & Galtung i Ozohu-Suleiman, 2014, s. 91). Det indebærer brugen af et sprog, der kan være præget af ord som 'forsvarsløs' og 'tragedie', der understøtter en offerfortælling. Der kan også bruges et følelsesladet sprog, hvor ord som 'folkedrab' og 'massakre' anvendes, eller det kan være et dæmoniserende sprog, der typisk inkluderer ord som 'terrorist' og 'ekstremist'. I modsætning hertil bestræber fredsjournalistik sig på at undgå et sådant sprogbrug, da det kan bidrage til at eskalere konflikten ved at skabe splid og forvride forståelsen af situationen samt forhindre søgen efter varige løsninger. Fredsjournalistik anvender derimod et sprog, der fremmer empati, forståelse og anerkendelse af fælles menneskelighed. Yakubu Ozohu-Suleiman fremhæver, at fredsjournalistik ofte er velrepræsenteret selv i partiske mediedækninger takket være en betydelig mængde proaktive historier, som for eksempel søger at forebygge angreb mellem lande i konflikt (Ozohu-Suleiman, 2014, s. 96-100). Dette illustrerer, at journalistikkens rolle ikke kun er at rapportere begivenheder, men også at forme offentlighedens forståelse og holdning til konflikter, hvilket fremhæver det ansvar, der følger med journalistisk praksis.

Sprogets rolle er afgørende i skelnen mellem freds- og krigsjournalistik, men det er ikke det eneste væsentlige element. Et studie af Shahira Fahmy og Rico Neumann fra 2014, der fokuserer på konflikten mellem Israel og Palæstina, påpeger også betydningen af visuel framing i skelnen mellem tilgangene. På baggrund af en analyse af fotografier fra prominente vestlige nyhedsbureauer påvises der tydelige forskelle i, hvordan billeder enten kan understøtte en fortælling om krig gennem fremstilling af konflikt og lidelse eller fremme et fredsnarrativ ved at fremhæve dialog og genopbygning. Det illustreres gennem en sammenligning mellem billeder af fredelige demonstrationer og billeder af vrede folkemængder involveret i voldelige handlinger. Sidstnævnte fokuserer mere intensivt på vold og lidelse, som ofte forbindes med krigsjournalistik, mens de første støtter en fredsjournalistisk tilgang, der vækker håb. Fahmy

og Neumann fremhæver også brugen af billeder af børn og unge, givet deres evne til at tiltrække opmærksomhed og fremkalde følelser. Gennem sammenligning af billeder fra Associated Press, der forestiller børn som ofre i flygtningelejre, og billeder fra UNICEF, der forestiller børn i skole, viser de, hvordan billedvalget kan skabe narrativer, der spænder fra fremstilling af ofre til budskaber om håb. Alderen på de afbildede personer samt de udtrykte fysiske og emotionelle lidelser er især væsentlige faktorer i den visuelle framing, hvilket understreges som væsentligt for at forstå kompleksiteten og magten i journalistiske fortællinger (Fahmy & Neumann, 2012, s. 6-8).

Som nævnt spiller valget og brugen af kilder også en vigtig rolle i dækningen af konflikter. Gennem et studie illustrerer Lynch (2014) dette ved at sammenligne rapporteringer af en hændelse ud fra både en freds- og krigsjournalistisk tilgang. I en krigsjournalistisk artikel præsenteres udtalelser fra en israelsk minister, der taler for nødvendigheden af udvidelse af landets areal for at imødekomme voksende familier, modsat fremhæves en palæstinensisk repræsentants bekymring over, at denne udvidelse kan underminere eksisterende fredsaftaler. I dette tilfælde risikerer kilderne at blive fremstillet som ligeværdige, hvilket kan fordreje forståelsen af magtbalancen. I modsætning hertil benytter den fredsjournalistiske tilgang sig af dybere kontekstualisering ved at fremhæve den underliggende magtubalance mellem Israel og Palæstina og de juridiske rammer for konflikten. Gennem brugen af et kort til at visualisere de omtalte områder og et interview med en palæstinensisk flygtning tilføjes nuancerede perspektiver, som giver en mere omfattende forståelse af konfliktens dynamikker (Lynch, 2014, s. 68). Lynch finder, at denne fredsjournalistiske tilgang ikke blot øger læsernes sympati med palæstinenserne, men også styrker troen på muligheden for fred, hvilket understreger mediernes indflydelse på offentlighedens forståelse og handlinger i konfliktsituationer (2014, s. 77-79; s. 162). I litteraturreviewets afsluttende del vil vi undersøge, hvordan forskellige journalistiske praksisser kan medvirke til en skævvridning i dækningen af Israel-Palæstina-konflikten, som indtil videre er blevet fremlagt.

2.3 SKÆVVRIDNING I DÆKNINGEN AF KONFLIKTER

I forlængelse af ovenstående skildring mellem to forskellige journalistiske tilgange til dækning af konflikt, viser undersøgelser af den amerikanske mediedækning af Israel-Palæstina-konflikten, at framingen er påvirket af politiske interesser og amerikansk udenrigspolitik, hvilket oftest resulterer i en overvejende krigsjournalistisk tilgang (Bhowmik & Fisher, 2023,

s. 1031). I den tidligere nævnte undersøgelse af 13 nyhedshistorier fra CNN World News trækkes der på Galtung, som argumenterer for, at en tydelig favorisering af den ene side i konflikten samt inddragelsen af voldsomme billeder begrænser modtagerens evne til at overveje fred og konfliktløsning som en mulighed (Galtung i Bhowmik & Fisher, 2023, s. 1032). Det er denne underrepræsentation af den ene part i mediedækningen, som vi ønsker at undersøge for at se, om den også gør sig gældende i den danske mediedækning.

I en krigsjournalistisk tilgang bliver konflikten opridset ved at bestå af en vindende og en tabende part. Sima Bhowmik og Jolene Fisher påpeger, at den måde, hvorpå amerikanske medier fremstiller konflikten, i høj grad kan påvirke den amerikanske offentligheds opfattelse af det palæstinensiske folk, deres historie og konflikt med Israel (2023, s. 1022). Indflydelsen fra politiske aktører i nyhedsmedier er betydelig, og mediernes agenda formes fortsat delvist af magtelisten. Det pointeres, at et skifte i nyhedsmediernes agenda, hvor fredsjournalistik fylder mere, forudsætter, at den politiske agenda i højere grad taler ind i et fredsjournalistisk perspektiv og frame. I forlængelse af dette beskrives det, at de i deres undersøgelse fandt en række moddiskurser fra politiske ledere, som førte til, at CNN indførte delelementer af fredsjournalistik i en række af deres historier. Dette understreger igen politikernes rolle i at forme mediedækningen af internationale konflikter, og at medier og politik således kan være forbundne (Bhowmik & Fisher, 2023, s. 1032).

Bhowmik og Fisher argumenterer for, at nyhedsmediernes er tilbøjelige til at frame deres historier alt efter den politiske agenda og den politiske magt, da det at alliere sig med magtfulde aktører kan give økonomiske eller politiske fordele. Derudover pointerer de også, at denne tilgang tiltrækker modtagere, fordi disse fortællinger skaber sensation (Galtung & Ruge i Bhowmik & Fisher, 2023, s. 1021-1023). Desuden fremhæves det, at forskning peger på, at amerikanske mediers dækning af internationale konflikter påvirkes af forholdet mellem USA og det land, som er i konflikt, samt af amerikansk udenrigspolitik, og hvordan konflikten påvirker denne (Yu & Riffe i Bhowmik og Fisher, 2023, s. 1023). Sirhan (2021) beskæftiger sig også med magt, og hvordan mediernes manglende fokus på det palæstinensiske folk skyldes en ubalance i magtforholdet mellem israelere og palæstinensere. Hun argumenterer for, at israelere har muligheder, som palæstinenserne er blevet frataget, hvilket blandt andet indebærer bevægelighed, en demokratisk valgt regering, et land og adgang til uddannelse. Israels magt kan især stamme fra den støtte, som landet har modtaget og fortsat modtager fra Storbritannien

og USA, hvilket understøttes af måden, hvorpå handlinger og begivenheder i konflikten dækkes af de vestlige medier (Sirhan, 2021, s. 6).

Bhowmik og Fisher påpeger, at forudindtagede fremstillinger af en konflikt kan risikere at underminere journalistik, der er af høj kvalitet og socialt ansvarlig. De understreger, at disse fremstillinger kan have endnu større betydning i den nuværende historiske kontekst, hvor politisk polarisering, spredning af misinformation og en voksende mistillid til nyhedsmedier gør sig gældende. Et nyhedsmedie kan risikere at fejle i forhold til de forventninger, der traditionelt er til journalistikken om, at den skal tage socialt ansvar og understøtte den offentlige debat, hvis mediet vælger en krigsjournalistik tilgang (Bhowmik & Fisher, 2023, s. 1030-1032). I deres analyse finder de, at officielle udtalelser og talpersoner fra Israel ofte blev inkluderet i CNN's mediedækning, mens Palæstina derimod ikke blev repræsenteret i form af officielle udtalelser eller lignende. Der argumenteres dermed for, at støtten fra den amerikanske regering til styret i Israel blev tydelig og dermed kaldes rapporteringen for ensidig og tenderende til propagandistisk (Bhowmik & Fisher, 2023, s. 1030).

Sirhan beskæftiger sig også med, hvorfor medierne dækker Israel-Palæstina-konflikten, som de gør og argumenterer for, at censur og propaganda kan være medbestemmende for dette (Sirhan, 2021, s. 203). Censur i samfundet indskrænker diversiteten af accepterede meninger og holdninger, mens propaganda kan være med til at skabe og forme offentlighedens overbevisninger. Medier, der spreder information med det formål at manipulere offentligheden, fremhæver visse fakta, mens andre udelukkes. Derfor er medier, som promoverer flere stemmer og synspunkter, essentielle for at modvirke propagandaens overlevelse i et samfund. Omvendt kan medierne være med til at bidrage til propagandaens succes, hvis de giver enkelte synspunkter troværdighed og undlader at inddrage flere. Medierne deltager i dette ved at acceptere og formidle propaganda som værende sandhed uden kritisk at udfordre eller undersøge den. Ved at integrere propaganda i sproget, forbliver offentligheden ofte uvidende om dens tilstedeværelse. I vestlige samfund er brugen af termen propaganda sjælden, idet det ofte antages, at vestlige regeringer ikke engagerer sig i sådanne taktikker. I stedet benyttes blødere udtryk som desinformation og spin, hvilket ligeledes manipulerer offentlig mening, typisk gennem en skæv fortolkning af hændelser for at forstørre eller demonisere visse personer, grupper eller organisationer (Sirhan, 2021, s. 165-168).

Hall beskæftiger sig også med skævvridning i journalistisk dækning, og især hvordan traditionelle idealer som balance, upartiskhed og objektivitet kan bidrage til at skævvride dækningen. Han argumenterer for, at anvendelsen af disse normer ofte favoriserer magteliten ved at tillægge deres version af virkeligheden en grad af autoritet og neutralitet, der understøtter deres position i samfundet. Hall fremhæver, at journalistikkens standarder indebærer en praksis, hvor blandt andet objektivitet forsøges opnået gennem kilder fra højtstående personer inden for juridiske, sociale eller politiske institutioner, såsom ministre. Disse kilder anses for at være troværdige på grund af deres position og magt. Resultatet er, at medierne, i bestræbelsen på at opnå professionel neutralitet, primært orienterer sig efter disse magtfulde aktørers definitioner af virkeligheden. Dermed bliver disse talspersoner centrale i at definere, hvilke emner der er vigtige i formningen af nyhedshistorier (Hall, 1978, s. 58-59).

For at sætte krigsjournalistik ind i en dansk kontekst inddrages Hanne Jørndrup og Niels Rohleder, der beskriver danske udenlandsredaktørers erfaringer med krigsjournalistik, og hvordan historier om krigsførelse er blevet en fast del af den danske nyhedsflade. Erfaringerne indhenter de ved at interviewe en række udlandsredaktører fra forskellige danske mediehuse, hvor spørgsmål som 'Hvilke krige skal dækkes?', 'Hvordan skal de dækkes?' og 'Hvem kan redaktionen samarbejde med?' stilles. Som tidligere nævnt er det et centralt spørgsmål i forskningen i krigsjournalistik, hvorvidt journalistikken er afhængig af det politiske system og en national kontekst (Jørndrup & Rohleder, 2013, s. 172-174).

Derudover hævder Jørndrup og Rohleder, at en national kontekst er medbestemmende i relation til, hvilke konflikter og krige, der har interesse for danske journalister, samt hvordan de dækkes. Jørndrup og Rohleder mener således, at mange konflikter verden over forbliver urapporterede, hvilket dermed også antyder en skævvridning i den danske mediedækning af krige og konflikter. I forbindelse med de spørgsmål, som redaktørerne blev stillet, blev det tydeligt, at krigens nyhedsværdi, der kan relateres til Fisher og Bhowmiks undersøgelse af forholdet mellem sensation og krig, havde en afgørende betydning for deres beslutning om at dække en specifik krig. Når det kom til krige, der strakte sig over mange år, oplevede journalisterne, at redaktionelle prioriteringer i højere grad spillede en afgørende rolle for, hvornår, hvordan og i hvilket omfang den pågældende krig blev dækket i de danske medier (Jørndrup & Rohleder, 2013, s. 176-177). De beskriver desuden, at medier prioriterer at have egne danske korrespondenter i felten, hvis det er muligt. Dette skyldes, at et øjenvidne, der er en dansk journalist, har en større troværdighed hos danske læsere. Samtidig tegnede der sig

også et mønster af, at hvis den udsendte reporter gav en anden version af krigen end redaktionen, blev det anset som en styrke for journalistikken og et udtryk for et andet perspektiv og flere vinkler (Jørndrup & Rohleder, 2013, s. 180).

2.4 OPSAMLING

Litteraturreviewet giver en bred gennemgang af forskning, der beskæftiger sig med forholdet mellem krig, journalistik og medier med et særligt fokus på dækningen af Israel-Palæstina-konflikten. Vi har præsenteret, hvordan forskere tidligere har undersøgt mediernes rolle i konfliktdekning, inklusive journalistiske praksisser, mediernes rolle, og anvendelsen af framingteknikker. Litteraturreviewet fremhæver, hvordan mediernes evne til at forme offentlighedens opfattelser er påvirket af faktorer som Vestens historiske støtte til Israel. Derudover undersøges journalistisk bias og objektivitet samt mediernes indflydelse på konfliktløsning, eskalering og den kritiske rolle, som framing spiller for modtagernes forståelse af konflikten. Ved at tilbyde en omfattende oversigt over eksisterende forskning inden for konfliktdekning, er dette litteraturreview en værdifuld ressource til vores undersøgelse. Det adresserer kritiske spørgsmål såsom bias, objektivitet, og mediernes magt, og hvordan disse aspekter kan påvirke offentlighedens opfattelser og holdninger til konflikter.

Vi belyser i litteraturreviewet mediernes og journalistikkens indflydelse på formningen af offentlighedens perspektiver på internationale konflikter. Dette styrker specialets analyse ved at tilvejebringe værktøjer, der muliggør identifikationen af eventuelle skævheder i mediernes dækning. Samtidig foreslås måder, hvorpå journalistiske arbejdsgange kan forbedres for at sikre en mere balanceret og ansvarlig mediedækning. Dermed bidrager litteraturreviewet til en dybere forståelse af den komplekse dynamik mellem medier, journalistik og politik i dækningen af konflikter. Det fremhæver, hvordan mediedækning kan forme offentlig mening og politiske debatter, samt mediernes potentielle rolle i både konfliktløsning og konflikteskalering. Disse indsigter er værdifulde for vores analyse, da de giver en dybdegående viden om og forståelse af journalistiske praksisser, og hvordan disse kan ændres for at sikre en mere nuanceret og ansvarlig dækning og fremstilling af konflikter, der bidrager til at skabe en velinformeret og balanceret medielandskab. Dette indblik er afgørende for specialet, da det giver en dybere forståelse for konflikters indviklede natur og de tråde, som de har til medierne.

VIDENSKABSTEORI

3. VIDENSKABSTEORI

I dette afsnit vil vi redegøre for specialets videnskabsteoretiske grundlag og reflektere over, hvordan dette påvirker vores tilgang til vidensproduktion. I vores litteraturreview har vi præsenteret den relevante forskningslitteratur, der har forsynet os med et vidensfundament. Vi vil i følgende afsnit beskrive, hvordan vores teoretiske position påvirker forskerrollen og specialets udformning.

Vi sigter i specialet efter at opnå en dybere forståelse og at fortolke menneskers sprog og handlinger for at afkode meningsdannelse (Collin & Køppe, 2014, s. 31-33). Vi undersøger et fænomen, der er skabt og formet af menneskers tanker, sprog og praksis, hvilket placerer os inden for et socialkonstruktivistisk ståsted (Collin, 2003, s. 11). Ifølge socialkonstruktivismen konstruerer mennesker den virkelighed, vi kender, hvilket betyder, at samfundet formes gennem menneskelige interaktioner. Dermed fokuserer denne tilgang på at undersøge, hvordan sproget anvendes til at skildre aktører i specifikke sammenhænge. I dette speciale vil den socialkonstruktivistiske tilgang bidrage til at undersøge fremstillingen af den nyligt opblussede konflikt mellem Israel og Palæstina i danske medier.

3.1 SOCIALKONSTRUKTIVISME

Ifølge socialkonstruktivismen er virkeligheden socialt konstrueret (Berger & Luckmann, 1966, s. 13), og vi arbejder således med et ontologisk synspunkt, der er antirealistisk (Berg, 2000, s. 120). Det påvirker vores forståelse af sandhed som værende subjektiv og konstrueret af individet selv. Epistemologisk ses viden som subjektiv og åben for fortolkning, da den skal forstås som et produkt af den enkeltes sociale interaktioner (Burr, 1995, s. 5-6). Socialkonstruktivismen benægter ikke eksistensen af objekter og subjekter, men understreger, at deres betydning udelukkende opstår gennem interaktion med hinanden (Andersen, Esmark & Laustsen, 2005, s. 17-18).

I vores undersøgelse af den danske mediedækning, undersøger vi ikke en social proces eller interaktion, men fokuserer i stedet på en bredere forståelse af sociale konstruktioner og den rolle, forskellige handlinger spiller for mennesker. Vi ser således afsender-modtager-forholdet mellem medier og offentligheden som en interaktion, der kan skabe forskellige forståelser af Israel-Palæstina-konflikten, influeret af de fortællinger, som hersker i medierne. Vi tager derfor

primært et socialkonstruktivistisk standpunkt, der fokuserer på, hvordan sprog og handlinger kan forme samfundsmæssige konstruktioner og forståelser af konflikten.

3.2 VIDENSKABSTEORETISKE OVERVEJELSER

I vores undersøgelse af mediedækningen har vi indledningsvis taget udgangspunkt i det kvantitative paradigme, som er forankret i positivismen, for at indsamle relevante artikler til vores kvalitative undersøgelse. Dette kvantitative fundament fungerer som et værktøj i vores analyse af framing i mediedækningen, selvom vores speciale primært er forankret i det socialkonstruktivistiske paradigme, som baserer sig på kvalitative metoder. Vi integrerer således det kvantitative paradigme i vores undersøgelse som en metode til at understøtte vores indsamling af data og ikke som et teoretisk fundament. Dette understreger, at selvom vi benytter kvantitative metoder i vores undersøgelse, så er vores teoretiske tilgang og analyse stadig forankret i socialkonstruktivismen.

Frames kan være med til at konstruere vores forståelse af virkeligheden og påvirke dagsordenen og den offentlige meningsdannelse. Da vi indtager et socialkonstruktivistisk ståsted, er det ikke en objektiv sandhed, vi forsøger at fremanalysere, men i stedet den virkelighed, som medierne forsøger at konstruere, vi er interesserede i at undersøge. Vi antager dermed, at måden, hvorpå der skrives om konflikten, skaber en bestemt forståelse af denne, hvilket medfører, at der konstrueres en særlig forståelse af verden. Dette er i tråd med vores framinganalyse, da vidensproduktion gennem framing sker med afsæt i at undersøge, hvordan en virkelighed bliver konstrueret af en afsender. Ligesom offentligheden er medierne også påvirket af en forståelsesramme skabt af en samfundsmæssig kulturforståelse, hvilket kan påvirke dagsordenen.

For at undersøge hvordan de danske medier gennem deres dækning fremstiller konflikten mellem Israel og Palæstina og dermed kan være med til at konstruere forståelsen i det danske samfund, forsøger vi at understøtte vores analyse med de betingelser, der eksisterer for medierne. Vi opfatter medierne som integrerede elementer i de sociale processer og interaktioner, der eksisterer i hverdagen. Dette former vores opfattelse af virkeligheden med hensyn til dagsordenen vedrørende konflikten mellem Israel og Palæstina samt mediernes rolle som deltager i den herskende dagsorden i Danmark.

Vi ønsker i dette speciale ikke at be- eller afkræfte hypoteser baseret på et foruddefineret teoretisk fundament. I stedet anlægger vi en tilgang, hvor teori tjener som en vejledning for vores observationer og analyse (Andersen et al., 2005, s. 9). Dette indebærer, at vores brug af en socialkonstruktivistisk analysemetode har til formål at udforske specifikke aspekter af den sociale virkelighed ved hjælp af *agenda-setting* og *framing*. De udgør samtidig fundamentet for vores teoretiske ramme og anvendes til at frembringe en dybere forståelse af den sociale virkelighed, vi undersøger. Gennem denne tilgang søger vi at tilbyde et nuanceret perspektiv på virkeligheden, hvor vi anerkender, at empiriske data er indlejret i og påvirket af teoretiske rammer. Vi afprøver derfor ikke begreber på virkeligheden, men ser dem som værktøjer til at afkode og forstå, hvordan virkeligheden omkring konflikten og mediernes rolle i dækningen heraf er konstrueret. Det følgende afsnit vil præsentere og uddybe specialets teoretiske fundament og vores anvendelse af teorien i analysen.

TEORETISK RAMMESÆTNING

4. TEORETISK RAMMESÆTNING

I dette afsnit vil vi præsentere specialets teoretiske rammesætning og tydeliggøre, hvilken teori vi vil anvende som redskab til at analysere vores empiri. Det er i denne forbindelse vigtigt at understrege, at vi ser agenda-setting og framing som analysemetoder, og disse vil danne den overordnede ramme for vores analyse. Vi vil undervejs inddrage andre teorier og begreber, som vil bidrage til at skabe forståelser og fortolkninger af vores empiri og dermed understøtte de to udvalgte analysemetoder. For at klarlægge denne tilgang, ser vi eksempelvis begrebet *public opinion* som en måde at forstå, hvad en frame viser os eller en agenda producerer.

4.1 AGENDA-SETTING

James Dearing og Everett Rogers definerer en *agenda* som en række emner, der er betydningsfulde på et givent tidspunkt (Dearing & Rogers, 1996, s. 1). I forbindelse med agenda-setting fremhæves mediernes evne til at forme borgernes opfattelse af, hvilke emner der er vigtige, samt hvordan medierne spiller en aktiv rolle i at skabe ideer og betydninger hos offentligheden. Dette perspektiv vil guide vores undersøgelse af, hvordan medierne kan påvirke offentlighedens opfattelse af konflikten mellem Israel og Palæstina ved at identificere mængden og vægtningen af udvalgte emner i det samlede medie billede. Vi ønsker i forlængelse heraf at undersøge, hvorvidt og i hvilken grad de danske mediers fremstilling af de involverede parter i Israel-Palæstina-konflikten reflekterer en bias mod en af parterne, hvortil vi vil anvende framing, som senere præsenteres.

Ifølge Baldwin van Gorp opfatter offentligheden virkeligheden gennem mediernes linse snarere end som en direkte gengivelse af de faktiske begivenheder. Medierne konstruerer virkeligheden ved selektivt at fremhæve eller udelade historier og perspektiver, hvilket skaber en konstrueret opfattelse af virkeligheden. Disse valg af, hvilke informationer der præsenteres og deres tildelte betydning, sætter dagsordenen for, hvilke *issues* offentligheden har interesse for og dermed prioriterer (van Gorp, 2007, s. 69-70). Medierne kan ikke direkte styre, hvad folk tænker, men spiller en afgørende rolle i at lede opmærksomheden mod specifikke emner gennem præsentationen af nyheder og problemstillinger (McCombs & Shaw, 1972, s. 177). Maxwell McCombs og Donald Shaw deler agenda-setting i to niveauer. Det første niveau fokuserer på, hvordan medierne vælger og prioriterer emner, hvilket påvirker deres synlighed og hyppighed i medie billedet. Det andet niveau analyserer mediernes dækning af disse emner herunder tone, vinkling og kontekst, som påvirker modtagerens forståelse og opfattelse

(Coleman, McCombs, Shaw & Weaver, 2009, s. 149-150). Vi vil hovedsageligt anvende det første niveau af agenda-setting i vores speciale og i højere grad trække på framing til at undersøge, hvordan modtagernes forståelse og opfattelse af konflikten kan blive påvirket på baggrund af fremstillingen.

Roger Cobb og Charles Elder karakteriserer issues som “A conflict between two or more identifiable groups over procedural or substantive matters relating to the distribution of positions or resources” (Cobb & Elder i Dearing & Rogers, 1996, s. 2). Med andre ord er et issue noget, der er til debat (Lang & Land i Dearing & Rogers, 1996, s. 2). Et issues konfliktfyldte og tosidige natur er vigtigt, da det øger dets nyhedsværdi og rykker det op på dagsordenen, fordi stridigheder udkæmpes i det offentlige rum, hvilket i dag udgøres af massemedierne (Dearing & Rogers, 1996, s. 2). Dearing og Rogers præsenterer konceptet om *issue proponents*, som er individer eller grupper, der åbent støtter et issue for at højne offentlig opmærksomhed, påvirke dets position på dagsordenen eller anspore beslutningstagere til handling. Dermed spiller issue proponents en central rolle i agenda-setting processen ved at påvirke hvilke emner, der opfattes som vigtige af både medier og offentlighed (Dearing & Rogers, 1996, s. 6). Dearing og Rogers fremhæver det som en konkurrencepræget proces, hvor issue proponents for forskellige emner kæmper for at opnå mest mulig medieomtale samt offentlig og politisk opmærksomhed. Denne kamp illustrerer, hvordan det er en dynamisk proces, hvor emner cirkulerer mellem medier, offentligheden og det politiske domæne, idet de gensidigt påvirker hinanden. Dette skaber et miljø, hvor aktører konstant er engageret i at forsøge at styre dagsordenen for at sikre, at deres specifikke emner får førsteprioritet på den offentlige og politiske dagsorden (Dearing & Rogers, 1996, s. 1-3). En typisk metode til at måle samfundets dagsordener er gennem kvantificering af nyhedshistorier, hvor antallet optælles for at få et indblik i mediernes grad af interesse for et givent emne (Dearing & Rogers, 1996, s. 35-36).

Ved at anvende teori om agenda-setting ønsker vi at forstå, hvordan medierne bidrager til at forme den offentlige mening. For at få indsigt i mediernes interesse og hvilke emner og temaer, der er i fokus i de danske mediers dækning af konflikten mellem Israel og Palæstina, vil vi foretage en optælling af den samlede mediedækning i en afgrænset periode, som vil blive præsenteres i specialets første analysedel.

4.2 FRAMING

Framing er særligt relevant for analyse af journalistiske tekster, idet teorien er udviklet med udgangspunkt i medieindhold (Hjarvard, 2015, s. 104). Vi vil anvende framing som en kvalitativ analysetilgang til at anlægge et tekstnært og fortolkende perspektiv på vinklingen i de nyhedsartikler, som er genstand for vores analyse. De udvalgte artikler vil blive præsenteret i metodeafsnittet. Framing anvendes derudover som ramme i vores speciale til at undersøge, hvordan danske medier framer Israel-Palæstina-konflikten, herunder blandt andet hvordan journalistiske praksisser, nyhedskriterier og brug af kilder kan bidrage til at fremhæve visse dagsordener og nedtone andre. Framing beskæftiger sig med, hvordan mediernes udtryk fungerer, og hvilken betydning disse udtryk har, hvorfor framing som teori kan siges at have to sider. Framing har både indflydelse på journalisternes arbejde og dermed produktionen af nyheder, og samtidig har det også en betydning for offentligheden, hvor produktion af nyhederne kan have en indflydelse på offentlighedens opfattelser.

Entman beskriver framing som en udvælgelsesproces, hvor særlige dele af vores fælles sociale virkelighed bliver udvalgt og fremhævet i en kommunikerende tekst. Entman definerer framing således “To frame is to select some aspects of a perceived reality and make them more salient in a communicating text, in such a way as to promote a particular problem definition, causal interpretation, moral evaluation, and/or treatment recommendation” (Entman, 1993, s. 52). Framing illustrerer, hvordan afsenderen af en tekst fremhæver udvalgt information, fordi afsenderen anser disse informationer for at være vigtige og meningsfulde for modtageren. Entman definerer dette gennem *salience* begrebet. Derfor mener Entman, at framingteorien tilbyder et kritisk perspektiv ved at påpege, at tekster ikke blot er neutrale gengivelser af virkeligheden, men et resultat af en bevidst rammesætning af specifikke problemstillinger. Dette understreger ligeledes, hvordan tekster kan udøve magt (Entman, 1993, s. 53). Teksternes magt skal forstås på den måde, at framing ofte afgør, hvad modtageren lægger mærke til, samt hvordan den forstår og husker et problem. Dette vil samtidig påvirke, hvordan modtageren vurderer problemet og handler på det. Dermed kan tekster udøve magt ved at blive afgørende for, hvilken reaktion modtageren har på et givent problem. Framing kan gøre aspekter af virkeligheden mindre tydelige, mens andre aspekter kan opnå øget opmærksomhed. Det kan medføre, at offentligheden udvikler forskellige opfattelser og reaktioner baseret på de frames, der konstrueres ud fra den sociale virkelighed (Entman, 1993, s. 55). Dette synspunkt afspejler også vores videnskabsteoretiske ståsted inden for socialkonstruktivismen, som hævder, at en

social virkelighed ikke kan beskrives objektivt. Derfor arbejder vi i vores analyse ud fra tesen om, at de udvalgte artikler fremhæver bestemte informationer, mens andre informationer udelades.

Entman beskæftiger sig med fire funktioner, der beskriver, hvordan konflikter eller andre emner frames. Han betegner disse som *reasoning devices*. Når mindst én af disse funktioner er til stede i en tekst, betragtes det som framing. De fire funktioner, som en tekst kan benytte og indeholde, er *problemdefinition*, *årsagsfortolkning*, *moralsk evaluering* og *mulig løsning* og defineres i nedenstående figur.

PROBLEM- DEFINITION	ÅRSAGS- FORTOLKNING	MORALSK EVALUERING	MULIG LØSNING
Problemet defineres, og potentielle konsekvenser af en aktørs handlinger afgøres.	Årsagerne til problemets opståen identificeres.	Moralske evalueringer af aktørens handlinger foretages.	Lokalisering af løsninger samt foreslag hertil.

Figur 2. Definitioner af Entmans reasoning devices.

Entman fremhæver, at framing ikke kun forekommer i den færdige tekst, men i hele kommunikationsprocessen, idet både afsender, modtager, kultur og tekst bidrager til at frame en konflikt (1993, s. 52; Van Gorp, 2007, s. 62-63). Både afsenderens og modtagerens forståelsesrammer samt kulturelle normer spiller en rolle i, hvordan teksten vinkles, og hvilke tekstelementer der fremhæves og tillægges værdi. Disse kulturelle normer betyder, at modtageren aldrig læser teksten uden sine forforståelser, da de altid vil være til stede (Entman, 1993, s. 53; Van Gorp, 2007, s. 63). Vi vil senere præsentere den kulturforståelse, som dette speciale arbejder indenfor. Frames optræder i teksten gennem forskellige virkemidler, som sammen udgør en fortolkningsramme, der har til formål at skabe en bestemt opfattelse af emnet. William Gamson og Andre Modigliani beskæftiger sig med dette og præsenterer en række *framing devices* eller virkemidler, der kan anvendes til at undersøge framing i nyhedsmedier. Deres framing devices defineres som billedsprog, eksempler, vendinger, beskrivelser og visuelle billeder (Gamson & Modigliani, 1989, s. 2-3).

I vores speciale vil vi undersøge tegn på framing gennem disse forståelser og anvende dem til at identificere og analysere Entmans fire reasoning devices, hvilket kan bidrage til at skabe en

særlig forståelse eller vurdering af et specifikt emne hos modtageren. Framing handler således om, hvordan forskellige virkemidler, som medierne kan anvende, påvirker og former offentlighedens opfattelse af en given problemstilling inden for eksempelvis økonomi, politik eller kultur (Entman, 1993, s. 52). Vi vil anvende framing til at undersøge, hvorvidt og hvordan danske nyhedsmedier konstruerer og beskriver Israel-Palæstina-konflikten på en måde, der præsenterer en bestemt fortolkningsramme for den danske offentlighed.

I det følgende afsnit vil vi uddybe forholdet mellem de øvrige begreber og teorier, som anvendes i analysen. Dette har til formål at understøtte anvendelsen af agenda-setting og framing i undersøgelsen af, hvordan medierne fremstiller Israel-Palæstina-konflikten.

4.3 OFFENTLIGHEDSBEGREBET

Vi arbejder med en forståelse af offentlighedsbegrebet, hvor vi anerkender, at der eksisterer flere forskellige former for offentligheder. I dette speciale refererer betegnelsen offentligheden til den offentlighed, som vi anser som den dominerende i det danske samfund. Vi ønsker i dette afsnit at fremlægge de teoretiske forståelser af offentlighedsbegrebet, som vi tager afsæt i.

4.3.1 HABERMAS OM OFFENTLIGHEDER

Jürgen Habermas introducerede *offentlighedsbegrebet* i 1962 og definerede den *borgerlige offentlighed* som en sfære, hvor dele af befolkningen er samlet som et publikum. Han beskrev den borgerlige offentlighed som et resultat af samfundsmæssige strukturændringer (Habermas, 2009, s. 79). Habermas understreger betydningen af, at borgerne kan deltage i beslutningstagning gennem åben dialog og meningsudveksling om samfundsmæssige spørgsmål, hvilket fører til skabelsen af *en offentlig sfære*, hvor borgere frit kan udtrykke deres meninger og gennem debat forme en kollektiv *offentlig mening*. Ifølge Habermas opstår den offentlige sfære i enhver samtale, hvor private individer samles for at danne en offentlig enhed (Habermas, 1974, s. 49-52; Habermas i Lunt & Livingstone, 2013, s. 88). Habermas understreger vigtigheden af en velfungerende offentlighedssfære for demokratiets sundhed, idet han hævder, at et samfunds borgere uden fri og åben dialog vil finde det svært at adressere og løse deres problemer. Derfor bør borgere og politikere gennem diskussion nå til enighed om, hvad der er bedst for samfundet.

Habermas argumenterer for, at den offentlige sfære kræver aktiv dialog, en tovejskommunikation mellem dem, der taler, og dem, der lytter, og resultatet af denne offentlige sfære kan derfor betragtes som den offentlige mening, hvor udvekslingen af ideer og meninger spiller en central rolle (Habermas, 1974, s. 49-52). Han præsenterer offentlighedsmodellen, der adskiller en offentlig sfære med en privat sfære, og argumenterer for, at demokrati forudsætter en borgerlig offentlighed (Habermas, 2009, s. 79-80). Habermas retter kritik mod moderniteten og forholdet mellem offentlig mening og politiske processer i lyset af massemediernes fremkomst. Han foreslår at bekæmpe modernitetens effekter ved at etablere en offentlig sfære præget af uformel diskussion og debat, som en del af det kulturelle og politiske landskab, der udvides i takt med væksten af trykte medier. Habermas' tanker om offentligheden illustrerer, at offentlig mening også kan fungere som politisk handling i den offentlige sfære, hvor en fri presse understøtter borgernes autonomi gennem refleksion (Lunt & Livingstone, 2013 s. 88-89). Habermas kritiserer mediernes udvikling for at ændre sig fra at være kilder for rationel offentlig debat til at blive værktøjer for magtstrukturer, der styrer og manipulerer offentlig mening (Iosifidis, 2021, s. 338). Denne udvikling understreger, som vi tidligere har fremlagt i litteraturreviewet, hvordan kontrol med medierne kan forstærke autokratiske regimers magt og begrænse kritisk journalistik ved brug af censur og propaganda.

Med fremkomsten af internettet og sociale medier har digitale teknologier udvidet den offentlige sfære ved at gøre information mere tilgængelige for offentligheden, hvilket kan ændre grundlaget for politiske og kulturelle debatter. Den traditionelle opdeling mellem offentlige og private sfærer er dermed blevet udfordret. Som et resultat af denne medieudvikling ser folk således ikke længere nødvendigvis de samme nyheder, da der findes et bredere udvalg af mediekkanaler. Habermas' teori, der blev fremlagt før denne udvikling, inkluderer ikke dette aspekt. Han antog, at borgerne ville danne en fælles offentlig mening, hvilket ikke nødvendigvis er tilfældet i dag, hvor hvert individ har mulighed for at forme sin egen mening ud fra de utallige medier, der er til rådighed.

4.3.2 FRASER OM OFFENTLIGHEDER

Nancy Fraser kritiserer Habermas' forestilling om én borgerlig offentlighed og hævder, at der findes flere former for offentligheder, der fungerer parallelt (1990, s. 61). Hun beskriver den offentlige sfære som et ikke-statsligt område for meningsdannelse, der tjener som en modvægt til staten og bidrager til borgeres følelse af uafhængighed og medindflydelse (Fraser, 1990, s.

75). Ifølge Fraser findes der konkurrerende offentligheder, hvor såkaldte *modoffentligheder* har udfordret de ekskluderende normer i den borgerlige offentlighed ved at udvikle alternative normer for offentlig tale og politisk adfærd. Disse modoffentligheder står i kontrast til den traditionelle borgerlige offentlighed og skaber dermed en dynamisk og konfliktfyldt relation mellem forskellige offentlighedsformer (Fraser, 1990, s. 61). Fraser fremhæver eksistensen af flere offentligheder, især blandt samfundets underrepræsenterede grupper. Heri opstår dannelsen af *subalterne modoffentligheder*, hvor medlemmer af marginaliserede grupper, såsom etniske minoriteter, udvikler deres egne rum, hvor de kan udtrykke deres tanker. Disse rum fungerer både som tilflugtssteder for refleksion og platforme for aktivisme rettet mod en bredere offentlig deltagelse (Fraser, 1990, s. 67). Fraser problematiserer desuden grænsen mellem offentlighed og privatliv, idet hun kritiserer en skarp opdeling mellem de to. Hun argumenterer for, at visse private anliggender kan være relevante for offentligheden, og at det, der anses for almennyttigt, varierer og ikke kan defineres entydigt af samfundet (Fraser, 1990, s. 71-72). Ikke alle synspunkter kan repræsenteres i den generelle offentlighed, hvilket betyder, at selv i samfund med en overordnet tendens til lighed, vil uligheder fortsat eksistere, hvorfra subalterne modoffentligheder vil opstå. Derfor konkluderer Fraser, at der i ethvert samfund både findes og er et nødvendigt behov for flere typer af offentligheder (Fraser, 1990, s. 68).

Fraser mener, at Habermas' vision om en åben og tilgængelig offentlig sfære er urealistisk, da den indebærer forudsætninger, der kan være problematiske. Hun argumenterer for, at social lighed ikke nødvendigvis fører til lige deltagelse i offentligheden, og at det derfor er urealistisk at forestille sig en offentlighed, der er objektiv og åben for alle, idet ulighederne i samfundet ikke bør ignoreres (Fraser, 1990, s. 63-64). Derudover udfordrer Fraser Habermas' skelnen mellem civilsamfundet og staten og argumenterer mod ideen om *svage offentligheder*, der kun fokuserer på meningsdannelse uden beslutningstagning. Hun er uenig i Habermas' forestilling om, at en øget integration af beslutningsprocesser i den offentlige sfære ville underminere dens autonomi ved at sammenblande den med staten og eliminere kritisk stillingtagen til regeringens politik. Hun argumenterer for, at parlamenter, der agerer som en del af den offentlige sfære og varetager både dannelsen af offentlig mening og beslutningstagning, kendt som *stærke offentligheder*, udviser grænserne mellem civilsamfundet og staten. Dette, hævder Fraser, repræsenterer et skridt fremad for demokratiet, da det styrker offentlig mening ved at sikre, at der findes en instans, som både kan repræsentere denne mening og implementere den i form af autoritative afgørelser (1990, s. 75).

4.3.3 WARNER OM OFFENTLIGHEDER

Michael Warner bygger videre på Habermas og Frasers tanker om offentligheden ved at introducere en terminologi, der skelner mellem offentligheden og *én offentlighed*. Han forklarer offentligheden som en social helhed, der fungerer som et fællesskab for alle inden for et bestemt område, mens *én offentlighed* henviser til et specifikt publikum forbundet med en begivenhed eller et offentligt rum, hvilket dermed tillader eksistensen af flere (Warner, 2002, s. 49-51). Warner argumenterer for, at mens offentligheden er en del af det moderne samfunds kulturelle repertoire, anerkendt af alle, er *én offentlighed* selvorganiseret og adskiller sig ved kun at eksistere gennem henvendelse fra sit publikum, hvilket gør, at et uendeligt antal offentligheder kan opstå. *Én offentlighed* engagerer sig med individer gennem deres deltagelse i diskursen, hvilket forbinder dem som fremmede (Warner, 2002, s. 50-52).

En offentlighed eksisterer kun på baggrund af dens medlemmers opmærksomhed, hvilket Warner kalder *active uptake*, hvor selv minimal opmærksomhed bidrager til offentlighedens tilblivelse. Dermed er opmærksomhed den eneste nødvendige forudsætning for at blive en del af en offentlighed. En offentlighed ophører således også med at eksistere, når opmærksomheden til den forsvinder (Warner, 2002, s. 58-60). Endelig beskriver Warner, ligesom Fraser, vigtigheden af modoffentligheder for den dominerende offentlighed. Han understreger, at både dominerende offentligheder og modoffentligheder er ideologiske og bidrager til en følelse af tilhørsforhold (Warner, 2002, s. 85).

I det moderne samfund, som er stærkt påvirket af teknologi, har kommunikationsvejene mellem samfundets medlemmer ændret sig. Sociale medier har været afgørende for at lette adgangen for modoffentligheder, hvilket har gjort det muligt for borgere at deltage i debatter og påvirke beslutningstagning. Dette har resulteret i et samfund, der i dag består af flere modoffentligheder, hvilket afviger fra Habermas' oprindelige forestilling om kun en offentlighed. Selvom Fraser og Warner begge anerkender vigtigheden af Habermas' offentlighedsteori og dens betydning for forståelsen af medier og kommunikation, argumenterer de begge for, at teorien kræver en opdatering for at være relevant i nutidens samfund. Derfor foreslår de således begge ændringer og udvidelser af hans offentlighedsbegreb.

4.4 PUBLIC OPINION

Begrebet public opinion er tæt knyttet til agenda-setting og understreger mediernes rolle i at bestemme, hvilke emner der bliver centrale i offentlighedens bevidsthed. Offentligheden, som er tilgængelig og åben for alle medlemmer i et samfund, udgør dermed en arena præget af kulturelle og historiske faktorer, hvori mediernes rolle og indflydelse i dag er uundgåelig (Gripsrud, 2018, s. 181). Vi vil anvende teorien om public opinion til at undersøge, hvilken type public opinion, benævnes fremadrettet offentlig mening, der konstrueres gennem danske nyhedsmedier, og hvordan denne konstruktion kan bidrage til en bestemt forståelse af konflikten.

Walter Lippmann belyste mediernes vigtige rolle i at forme de emner, der engagerer borgere i samfundet og introducerede tanken om offentlig mening, som er tæt knyttet til den borgerlige offentlighed. Han argumenterede for, at medierne er afgørende for at forme offentlighedens verdensbillede ved at formidle begivenheder, som den almindelige borger ikke har adgang til. Han så offentlig mening som resultatet af en kollektiv proces, hvor individuelle meninger blev samlet og formet af sociale, økonomiske og politiske kræfter (Lippmann, 1922, s. 3).

John Dewey og Lippmann repræsenterede modstridende perspektiver på demokrati og offentlig mening i en tid, der var præget af tvivl om individets rationalitet. Dewey fremhævede en inkluderende tilgang til offentlig mening og forsvarede et demokrati baseret på aktiv deltagelse. Han understregede vigtigheden af en direkte forbindelse mellem medier og offentlighed og anså medierne som essentielle for idéudveksling og offentlig debat, hvilket fremmer en fælles social forståelse. Lippmann beskrev offentligheden som passiv og let påvirkelig. Dewey var ikke enig i dette synspunkt og argumenterede for, at borgerne har evnen til aktivt at engagere sig i demokratiet og betydningsfuldt påvirke den offentlige mening, forudsat at de har adgang til uddannelse og bliver inddraget i deres samfund. Dewey opfattede offentlig mening som et resultat af kommunikation og social interaktion, hvilket gør den dynamisk og foranderlig.

Lippmann introducerede ideen om stereotyper, som simplificerede opfattelser af verden, der hjælper individer med at navigere i samfundets kompleksitet, men som også kan føre til misforståelser og skævvridninger. Derfor mente han, at offentlig mening ikke nødvendigvis afspejler en objektiv sandhed eller befolkningens samlede vilje, men snarere formes af, hvordan information formidles og opfattes. Dette perspektiv ledte ham til at sætte

spørgsmålstegn ved et direkte demokratis effekt, idet behovet for et lederskab baseret på ekspertise og teknokrati for at styre samfundet gennem dets udfordringer blev fremhævet (DeCesare, 2012, s. 109-112; Lippmann, 1922, s. 12-15). I modsætning til Lippmann, der lagde vægt på mediernes og eksperters rolle i skabelsen af offentlig mening, fremhævede Dewey således betydningen af direkte engagement i demokratiet og fællesskabets evne til at håndtere samfundsmæssige udfordringer gennem dialog og samarbejde. Den kommunikation mellem offentligheden og medierne, som Dewey fremhævede, har stor betydning, både historisk og i det moderne samfund, da det muliggør, at en bredere kreds af aktører får en stemme og bliver hørt, hvilket giver dem en aktiv rolle i at forme den offentlige mening.

4.5 KULTUR

Kultur defineres som en samling af elementer, der karakteriserer forskellige grupper, fællesskaber og samfund (Hofstede, 2001, s. 24). Det brede kulturbegreb refererer til en kulturforståelse, der dækker alle aspekter af samfundslivet og dets praksisser. Kultur kommer til udtryk gennem adfærdsmønstre, traditioner, sprog, normer, værdier, tankegange og sociale praksisser, omfattende alt lige fra påklædning og opførsel til ritualer og opfattelser af familie, ære, retfærdighed og magt. Denne tilgang fremstiller kultur som altomfattende og påvirker individuelle opfattelser, sociale relationer og institutionelle strukturer, hvilket indikerer, at kultur er integreret i alle menneskelige aktiviteter og interaktioner. Den brede opfattelse af kultur understreger dens betydning for at forme både individets identitet og samfundets struktur og anerkender samtidig kulturens dynamiske og foranderlige natur (Rasmussen, 2016, 24-26). Dermed omfatter kultur alle aspekter af, hvordan individer lever og fortolker livet (Rasmussen, 2016, s. 23).

Clifford Geertz bidrager til denne kulturforståelse ved at beskrive kultur som et system af betydninger indlejret i sociale handlinger og symboler. Han fremhæver menneskers engagement i processen med at fortolke og tillægge deres liv og omgivelser mening. Ifølge Geertz består kultur af fælles symboler og forståelser, der muliggør kommunikation og gensidig forståelse blandt samfundets medlemmer. Han fremhæver, at kultur optræder i det offentlige rum som delt symbolik og handling, snarere end som udtryk for individernes private tanker eller intentioner. Dette gør kultur til de grundlæggende strukturer, der understøtter social interaktion og forståelse. Nøglen til at forstå menneskelig adfærd og samfundsstrukturer ligger i at afkode de meningslag, der er indlejret i kulturelle udtryk og symboler. Det er derfor

nødvendigt at være en del af kulturen for at forstå den (Geertz, 1973, s. 22-25). Disse kulturelle elementer, som overføres socialt fra generation til generation, spiller en afgørende rolle i formningen af både individuelle og kollektive identiteter og har potentiale til at påvirke vores verdenssyn og måden, vi interagerer på (Birukou, Blanzieri, Giorgini & Giunchiglia, 2013, s. 3-4). Kultur spiller derfor også en væsentlig rolle i opbygningen af en frame. Det er ikke nok at opfatte meningsdannelse som en proces, der udelukkende foregår inden for en specifik kommunikationssituation med en afsender, en tekst og en modtager. Meningsdannelse bør i stedet ses i konteksten af de eksisterende rammer, som er gældende inden for en bestemt kultur eller social gruppe (Hjarvard, 2015, s. 105). Derfor beskæftiger vi os med framing med en bevidsthed om, at vores opfattelse af frames er forankret i samfundets kulturelle mønstre. Individer er dermed ikke i stand til selvstændigt at ændre disse frames, men må i stedet navigere inden for dem. Dette skyldes, at medierne integrerer kulturelle frames i deres indhold (Goffman; Shoemaker & Reese i van Gorp, 2007, s. 62).

Denne kulturforståelse baserer sig blandt andet på Erving Goffman, som arbejder inden for det socialkonstruktivistiske paradigme, hvilket harmonerer med specialets videnskabsteoretiske ståsted. Inden for medievidenskaben anses modtageren for at spille en aktiv rolle i meningskonstruktionen og fortolkningen. Det er derfor essentielt at anerkende, at medier og offentlighedens fortolkning af specifikke emner ikke nødvendigvis er ens, hvilket man i arbejdet med kommunikationsteori skal være særligt opmærksom på. Medierne er gennem anvendelsen af specifikke frames styrende for, hvilke fortolkninger modtagerne har til rådighed, når de skal afkode og forstå nyhedshistorier. Disse frames spiller en afgørende rolle for, hvordan modtagerne konstruerer deres sociale virkelighed. Man kan derfor sige, at frames i høj grad influerer fortolkning og forståelsen af den sociale verden (van Gorp, 2007, s. 60-62).

I vores analyse vil vi være opmærksomme på, at de frames, vi identificerer, er farvet af de dominerende kulturelle normer i Danmark, hvilket afspejler, hvordan mediernes framing er påvirket af en fælles kulturel forståelse. Vores udgangspunkt i danske kulturelle normer får derfor en betydning for udformningen af vores speciale.

4.6 RETORIK

Nyhedsmedierne tjener primært det formål at informere offentligheden om aktuelle hændelser på en objektiv måde, der appellerer til modtagerens logik, følelser eller tillid (Schmidt, 2011,

s. 187), hvilket kan sættes i relation til retorikken og Aristoteles' appelformer. Retorik defineres som læren om at overbevise i skrift og tale samt disciplinen at tale og skrive overbevisende. Kernen er ønsket om at overbevise sin modtager med det formål at skabe forandring (Dahl & Olesen, 2003, s. 57). Retorik handler derfor om, hvordan noget præsenteres og formidles. Denne akademiske disciplin er særlig relevant for vores speciale, da vi ønsker at analysere de sproglige elementer, der anvendes i mediedækningen af konflikten mellem Israel og Palæstina.

Den klassiske retorik har traditionelt fem forarbejdningsfaser, som man følger i produktionen af en tekst. De sidste to faser knytter sig til fremførelsen af teksten og omhandler at lære teksten udenad, *memoria*, og fremføre den, *actio*. De første faser er særligt relevante for tekstanalyse, da de kan bidrage til at skabe overblik over de valg, der er foretaget i tekstens udformning (Dahl & Olesen, 2003, s. 67-68). I specialet vil vi have fokus på den tredje forarbejdningsfase *elocutio*, der også kaldes udformningsfasen. Det er også denne fase, der oftest bliver forbundet med retorikken i nyere tid (Gripsrud, 2005, s. 186), og det er derfor særligt relevant at undersøge dette aspekt i vores speciale. I *elocutio* fasen fokuseres der på tekstens sproglige og stilistiske udformning, hvilket indebærer, hvordan teksten er udsmykket med forskellige indholdsfigurer som for eksempel metaforer (Gripsrud, 2005, s. 195-197). Det bliver i denne fase tydeligt, hvilke følelser der ønskes vækket hos modtageren, og det er afgørende, at disse følelsesmæssige appeller tilpasses både modtagerne og den kontekst, som teksten refererer til (Bager, 2019a, s. 92). En tekst kan appellere til flere følelser på en gang, men vil typisk være præget af én appelform (Dahl & Olesen, 2003, s. 79). De tre appelformer *logos*, *etos* og *potos* har deres oprindelse fra Aristoteles (Bager, 2019b, s. 95), der definerede appelformerne som "(...) de bevismidler, taleren selv tilvejebringer ved sin tale" (Aristoteles, 2007, s. 34).

Logos er den intellektuelle appel, der appellerer til fornuften og stillingtagen gennem kendsgerninger. Ved brugen af *logos* henter man grundlag for sine argumenter i tal og faktuelle data, hvorfor appelformen er præget af det rationelle og objektive. Det er derfor ofte den appelform, som faglige tekster benytter. Appellen anvendes sjældent alene, og den vil derfor oftest være ledsaget af *etos*, *potos* eller begge appelformer (Dahl & Olesen, 2003, s. 79-80).

Etos knytter sig til afsenderens karakter, der appellerer til tillid hos modtageren gennem troværdighed. Dette involverer at trække på afsenderens omdømme, hvilket er et spørgsmål om selvbilledet, som det opfattes af andre. Derfor afhænger afsenderens troværdighed og *etos* af modtagerens opfattelse af disse kvaliteter. *Etos* er ikke udelukkende bundet til afsenderen

selv, men kan også blive central i de tilfælde, hvor man inddrager andre i sin argumentation (Dahl & Olesen, 2003, s. 80-81). I dette speciale vil vi ikke undersøge afsenderens etos, da man som modtager af nyheder oftest ikke forholder sig til den specifikke journalist, som har skrevet historien. Modtagere kan have præferencer for forskellige medier, når de skal læse og se nyheder. Derfor er det ofte mere relevant at forholde sig til det enkelte medies etos frem for den enkeltes journalists etos. Det er dog mest relevant at inddrage etos i vores analyse, når vi ser på anvendelsen af kilder i nyhedsdækningen.

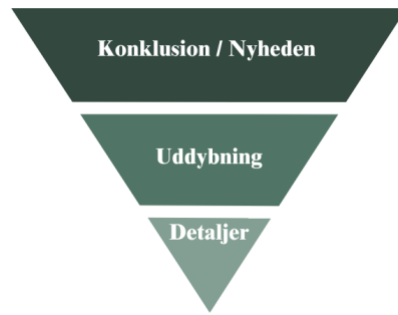
Patos er den følelsesmæssige appel, der appellerer til modtagerens følelser og stemninger. Dette gøres gennem brug af virkemidler som konkrete beskrivelser og billedsprog, der kan fremkalde følelser som sorg, glæde og overraskelse. Sproget består ofte af betydningsfulde ord, som er ladet enten positivt eller negativt, og disse ord appellerer derigennem til specifikke følelser (Dahl & Olesen, 2003, s. 82).

De klassiske appelformer kan sættes i relation til journalistikken og de nyhedskriterier, som journalister anvender i deres produktion af historier. Nyhedskriterierne er ikke direkte defineret på baggrund af appelformerne. Dog vil vi argumentere for, at hvert kriterium i højere grad appellerer til en bestemt appelform frem for andre. Dette vil vi uddybe i det følgende afsnit.

4.7 JOURNALISTISK PRAKSIS

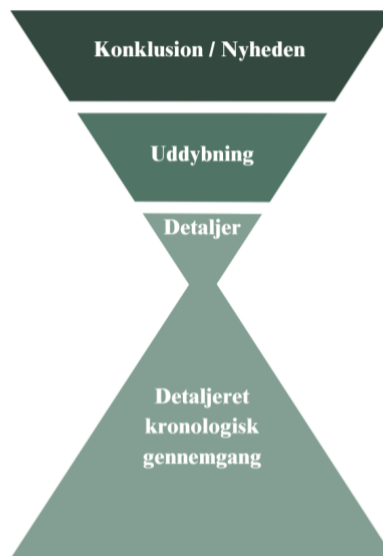
I dette speciale er vi blandt andet interesseret i at belyse de udfordringer og etiske dilemmaer, journalister står over for, når de dækker internationale konflikter. Dette relaterer sig til de journalistiske praksisser og værktøjer, som journalisten og derfor mediet kan anvende i dækningen af et emne. Teorier om, hvordan medier opbygger deres nyheder, er særligt relevante for vores analyse af konflikten, da nyhedernes opbygning kan have en betydning for mediets framing. Vi vil derfor anvende teori om nyheder og den journalistiske praksis til at analysere udvalgte artikler i vores framinganalyse.

Nyhedshistorier i medierne struktureres ofte efter *nyhedstrekanten*, hvor det mest essentielle præsenteres først, og resten af historiens informationer herefter placeres efter væsentlighed. Ligeledes vil den vigtigste nyhed fylde mest i mediet og det øvrige stof fylde mindre (Schmidt, 2011, s. 187).

Figur 3. *Nyhedstrekanten (egen tilvirkning).*

Timeglasmodellen tager udgangspunkt i nyhedstrekanten og overgår derefter til en mere detaljeret og kronologisk gennemgang. Efter at have fulgt nyhedstrekanten, hvor de vigtigste detaljer præsenteres, sker der en overgang til en kronologisk del, som udfolder begivenhederne og uddyber relevante perspektiver i henhold til selve nyheden (Schmidt, 2011, s. 189). *Timeglasmodellen* er derfor særlig relevant i dækningen af mere komplekse nyhedshistorier, hvor både en præcis præsentation af hovedpunkter og en dybere, mere nuanceret fortælling er vigtig. Denne struktur sikrer, at læseren får adgang til de vigtigste oplysninger, mens den samtidig engagerer dem med en mere omfattende og detaljeret beretning.

Figur 4. *Timeglasmodellen (egen tilvirkning).*

Fælles for alle nyhedsartikler er, at de altid indledes med en rubrik, der kort og præcist fanger læserens interesse ved at fremhæve en vigtig oplysning om emnet. Efter rubrikken findes der en underrubrik, der supplerer rubrikken ved at uddybe artiklens handling eller en vigtig pointe. Underrubrikken giver læseren en hurtig oversigt over, hvad artiklen vil omhandle og giver ofte

yderligere kontekst eller detaljer, som ikke er medtaget i rubrikken. Dette samspil mellem rubrik og underrubrik sikrer, at læseren får en klar forståelse af nyhedens kerne.

4.7.1 NYHEDSKRITERIER OG VINKLING

Mediernes primære rolle er at formidle nyhedshistorier på en måde, der inspirerer læseren til at dykke ned i indholdet, og journalister bruger derfor ofte de klassiske nyhedskriterier *væsentlighed*, *aktualitet*, *identifikation*, *sensation* og *konflikt* til at vække og bevare læserens interesse.

Væsentlighedskriteriet hænger i høj grad sammen med journalistikkens rolle i demokratiet, der er at holde borgerne orienteret om relevante samfundsspørgsmål, således at der skabes et forum for offentlig debat. Kriteriet dækker derfor over “(...) historier af stor samfundsbetydning” (Schmidt, 2011, s. 72). Aktualitetskriteriet dækker over historier, som er særligt relevante for modtageren på det givne tidspunkt. Det vil derfor ofte dække over historier, som lige er sket og begivenheder, der indtræffer pludseligt (Schmidt, 2011, s. 73). Disse kriterier kan sættes i relation til logosappellen, som baserer sig på logik og rationalitet, hvorfor vi vil argumentere for, at der appelleres til logik gennem en fremhævnning af historiers relevans for borgerne. Disse historier formidles oftest gennem en vinkling, hvor kriterierne konflikt eller identifikation spiller en rolle, da det ikke altid er historier, som modtageren finder tiltalende i sig selv.

Identifikationskriteriet handler om at vække følelser hos modtageren såsom genkendelse, nærhed, fællesskab eller samhørighed. Her har journalisten mulighed for at spille på tre principper: *personificering*, *miljø- eller kulturel nærhed* eller *relevans*. Personificering drejer sig om at inkludere mennesker i historien, som modtageren kan identificere sig med. Miljø eller kulturel nærhed handler om, at modtageren kan føle en forbindelse til historien på trods af, at begivenheden ikke udspiller sig tæt på geografisk. Relevans omhandler, at historien skal være relevant for modtagerens liv, herunder hvilke konsekvenser nyheden kan have for modtageren. Sensationskriteriet dækker over de historier, som er opsigtsvækkende og overraskende, fordi de er usædvanlige eller uventede. De fleste sensationer er alvorlige, da “(...) en god historie er nemlig ofte en dårlig nyhed” (Schmidt, 2011, s. 74). Konfliktkriteriet har en stor betydning i mange nyhedshistorier, fordi denne slags nyheder ofte indeholder dramatiske elementer, som vækker modtagerens nysgerrighed, hvorfor mediet har en interesse i at bringe historier, der gør brug af dette kriterie. Nyhederne vil oftest sætte to parter over for hinanden, hvor modtageren bliver engageret i at vælge side (Schmidt, 2011, s. 75). Disse tre kriterier

appellerer ofte til publikums følelser og opmærksomhed, da en følelse af fællesskab og tilhørsforhold, konflikter og stridigheder samt chokerende og ekstraordinære nyheder kan vække stærke følelser og fange publikums opmærksomhed.

En *vinkel* på en historie defineres som “(...) den påstand, journalisten vælger som sit fokus” (Schmidt, 2011, s. 81). Vinklen vil fungere som et styringsredskab, og alle de valg, der foretages i formidlingen af historien, skal derfor være i overensstemmelse med denne. Dette indebærer for eksempel valg af *kilder* og til- og fravalg af informationer. Journalisten vil derfor udelukkende inkludere informationer, som er relevante i forhold til vinklen og derfor fravælge de elementer, som distraherer modtagerens fokus (Schmidt, 2011, s. 81-82). Framing spiller en vigtig rolle i, hvordan vinklen præsenteres og opfattes. Framing indbefatter, hvordan en nyhedshistorie positioneres i forhold til, hvilke narrativer der benyttes, og hvordan forskellige aspekter af historien fremhæves eller nedtones for at fremme en bestemt forståelse eller reaktion hos publikum. Framing hjælper således med at forme publikums forståelse af historien, komplementerer vinklen og styrker dens effekt. Framing er dermed det niveau, som ligger over vinkling, der taler ind i samfundsdiskurser og magtstrukturer. Vinklen er et udtryk for udvælgelsen og fremstillingen af en specifik historie i en given artikel, som journalisten primært anlægger med det formål at opfylde nyhedskriterierne.

En faktor, der ofte påvirker mediernes og journalisters vinkel inden for kriserapportering, er *calculus of death*. Det henviser til implicitte kriterier, som er forankret i klassisk journalistisk praksis og anvendes af journalister og mediehuse i forbindelse med prioritering og dækning af internationale kriser, herunder krige og konflikter. Praksissen afspejler en snæver geopolitisk informeret tilgang, der understøtter nationale interesser frem for en bredere international vinkel. Calculus of death manifesterer sig i kriserapportering og understreger rapporteringens iboende skævheder, der kommer til udtryk i den høje grad af vægtning og betydning, som nationale perspektiver og relationer til konflikter tilskrives (Cottle, 2013, s. 232-234). Vi vil derfor anskue, hvorvidt og i hvor høj grad de danske medier tilskriver de nyheder, der centrerer sig om danskere med en relation til Israel-Palæstina-konflikten, en højere værdi og betydning og dermed også dækker dem hyppigere end de nyheder, hvor den danske kobling ikke er lige så fremtrædende. Desuden vil vi også fokusere på samspillet mellem nyhedskriterier, vinkling og calculus of death, samt hvordan de anvendes til at forstærke hinanden og en bestemt fremstilling i den journalistiske praksis.

4.7.2 KILDER

Medier er ofte afhængige af kilder, når de skal formidle viden og erfaringer til deres modtagere, da journalisterne sjældent selv er centrum for historien (Schmidt, 2011, s. 95). Det er nemlig en generel forventning, at medierne leverer balancerede og nuancerede fortællinger, der effektivt understøttes af diverse kilder (Tiffen et al., 2013, s. 378). Man vil som journalist ofte søge en *førstehåndskilde*, da man har brug for at komme så tæt på begivenheden som muligt. Det vil derfor være problematisk at basere hele sin historie på en *andenhåndskilde*, da der er en større risiko for, at informationerne er ukorrekte (Schmidt, 2011, s. 96-97).

Derudover er antallet af kilder afgørende for, hvordan en nyhedshistorie tager form. En historie baseret på én kilde har en tendens til at afspejle ét specifikt synspunkt fra denne kilde ofte uden at sætte spørgsmålstegn ved dets validitet, hvilket afspejler en mere passiv rolle fra mediernes side, der undlader at udfordre de fremlagte oplysninger. Ved at inddrage flere kilder opnår medierne en kontrolmekanisme, som sikrer en bredere repræsentation og balance i de formidlede synspunkter, hvilket demonstrerer en proaktiv tilgang, hvor medierne aktivt søger oplysninger frem for blot at formidle et snævert udpluk af udsagn fra kilder. I situationer, hvor der ikke synes at være konflikt mellem kilder, kan visse emner og påstande fremstå som ukontroversielle, hvorfor der er risiko for, at et ensidigt syn eller begrænset perspektiv præsenteres. Det er derfor vigtigt ikke kun at tælle og vurdere kildernes diversitet, men også at overveje, hvilke stemmer der får plads, og om en bred vifte af perspektiver og politiske strømninger repræsenteres (Tiffen et al., 2013, s. 378-380).

I forlængelse af dette er det nødvendigt at overveje, hvorvidt kilder er *afhængige* eller *uafhængige*. En afhængig kilde vil ikke udtale sig objektivt, da kilden har en bias og en personlig, arbejdsmæssig eller økonomisk relation til det emne, der diskuteres. En uafhængig kilde vil derimod ikke være personligt involveret i emnet, og kilden kan derfor udtale sig mere objektivt (Schmidt, 2011, s. 101). Kilder kan inddeles i tre typer, som journalister kan anvende til at vurdere og analysere kilders relevans for historien. De tre typer er henholdsvis *ekspert*, *parter* eller *erfaringspersoner*. Ekspertkilden vil som oftest være uafhængig og derfor objektiv. Derudover vil ekspertkilden have en stor viden og autoritet i forhold til det givne emne. Partskilden vil være afhængig og dermed i en vis grad begrænset i sine udtalelser, hvilket betyder, at kilden ikke vil være objektiv. Udtalelserne vil derfor ofte være præget af en subjektivitet. En erfaringskilde vil kunne bidrage med sine egne oplevelser til en given sag, og

troværdigheden kommer dermed i kraft af, at vedkommende selv har været til stede (Schmidt, 2011, s. 104-107).

Etosappellen er særligt vigtig i forhold til at skabe og vedligeholde modtagerens tillid og forstærkes markant ved at inddrage autoritative og troværdige kilder. Historier, der inddrager udtalelser fra autoriteter eller institutioner som regeringer, eksperter eller kendte personer, kan drage fordel af kildernes troværdighed, hvilket er med til at styrke historiens etos. Derudover appellerer nyheder, der præsenterer en sag på en fair og balanceret måde uden synlig bias, også til etos ved at demonstrere en forpligtelse til sandhed og retfærdighed. Transparens omkring kilder, metoder, potentielle interessekonflikter samt mediernes efterlevelse af etiske retningslinjer og deres ansvarlighed i nyhedsrapporteringen, for eksempel ved at rette fejl, er også essentielle elementer, der styrker etos.

4.7.3 NYHEDSFRAMES

Van Gorp undersøger de karakteristika, der knytter sig til framing i relation til produktion og fortolkning af nyheder og mener, at framing spiller en kritisk rolle i journalistikken, da det direkte påvirker budskabets indhold. Det betyder, at journalister strukturerer indholdet inden for en specifik frame, og modtagerne påvirkes af disse frames, hvilket fører til, at de i en vis grad opfatter verden gennem journalisters synsvinkel. Frames benyttes ofte på tværs af forskellige medier, hvilket forstærker framingens overbevisningskraft, da modtagerne udsættes for den samme historiefortælling fra flere medier. Van Gorp hævder, at frames er en integreret del af vores kultur og dermed bliver vævet ind i mediernes indhold, funktion og interaktion med modtagerne. Han påpeger, at en historie kan fortolkes forskelligt afhængigt af den anvendte frame. Da frames ofte er rodfastet i kulturelle normer, opfattes de generelt som naturlige hos modtageren, hvilket skjuler deres sociale konstruktion og indvirkning. Valget af en frame er ikke begrænset til specifikke emner, men kan anvendes bredt, hvilket gør dem til en magtstruktur, der påvirker modtageren baseret på individets opmærksomhed, holdninger og erfaringer (van Gorp, 2007, s. 61-62).

Van Gorp bruger krig som et eksempel på, hvordan forskellige frames kan anvendes baseret på mediernes perspektiver. Den valgte frame præsenterer en bestemt definition, forklaring og evaluering af nyheden, som kulminerer i en konklusion og placering af ansvar. Derfor leverer medierne ikke kun information, men skaber en kontekst for, hvordan modtagerne bør tolke og forstå, i dette tilfælde, krig. Framing kan således lede modtageren til at tolke budskabet på en

bestemt måde, idet visse elementer, der kunne fremkalde alternative fortolkninger, udelades, og andre oplysninger fremhæves (van Gorp, 2007, s. 65-67). I en framinganalyse er det derfor væsentligt at identificere de dominerende frames i medielandskabet omkring et givent emne.

Holli Semetko og Patti Valkenburg har identificeret fem forskellige frames, som ofte anvendes i nyhedshistorier. De fem frames er *konflikt*, *menneskelig interesse*, *morale*, *økonomi* og *ansvar*. Disse frames bliver i stigende grad benyttet af journalister og nyhedsorganisationer som en måde at skabe engagerende indhold. Det sker i en tid, hvor mængden af nyheder stiger, og konkurrencen på medieområdet bliver mere intens. Ved at anvende nyhedsframes søger medierne at gøre nyhederne mere relevante og interessante for modtagerne (Semetko & Valkenburg, 2000, s. 93, 96). Konflikt-ramen er den mest benyttede frame i nyhedsfortællinger og fremhæver konflikter mellem individer, grupper eller institutioner for at fange modtagernes interesse. Den menneskelige interesse-frame lægger vægt på emotionelle aspekter af historier eller problemstillinger, hvor nyheder præsenteres på en måde, der dramatiserer indholdet for at øge engagementet hos modtageren. I morale-ramen er der fokus på etiske og moralske overvejelser, og journalister stræber efter at bevare en objektiv tilgang ved ofte at inkludere citater, der stiller etiske spørgsmål. Ved en økonomi-frame præsenteres begivenheder, problemstillinger eller emner ud fra deres økonomiske effekter på enkeltpersoner, institutioner eller nationer. Ansvars-ramen centrerer sig omkring tilfælde, hvor ansvar eller løsninger tilskrives specifikke regeringer, grupper eller individer. Den spiller ofte en vigtig rolle i debatter om, hvem der bør adressere bestemte udfordringer eller problemer (Semetko & Valkenburg, 2000, s. 95-96). Vi vil ikke anvende økonomi-ramen i vores analyse, da den ikke ses repræsenteret i vores empiri.

Nyhedskriterier er også knyttet til konceptet om framing, da det påvirker den vinkel, hvorfra en historie fortælles. Stig Hjarvard fremhæver, at beslutninger om journalistisk indhold ofte reflekterer et ønske om at influere den politiske agenda, hvilket resulterer i en presse, der udtrykker specifikke politiske synspunkter og værdier. Dette fænomen afspejles i forholdet mellem en avis' redaktionelle linje og dens læsers politiske præferencer. For eksempel finder man, at 70% af Berlingskes læsere er politisk højreorienterede, mens læsere af B.T. og Kristeligt Dagblad er mere ligeligt fordelt mellem at være højre- eller venstreorienterede. I modsætning hertil er 45% af Politikens læsere venstreorienterede (Hjarvard, 2007, s. 37-38).

Vi vil bruge disse forståelser til at analysere, hvordan den journalistiske praksis kan være styrende for framingen i udvalgte artikler, samt hvordan dette kan påvirke fremstillingen af Israel-Palæstina-konflikten og dens parter. Hertil følger også en række overvejelser om, hvorvidt konfliktens natur opstiller begrænsninger for den journalistiske praksis.

4.8 BILLEDANALYSE OG VISUEL FRAMING

I litteraturreviewet blev det belyst, hvordan visuel framing har en indflydelse på fremstillingen af konflikter i nyhedsdækningen, samt hvordan denne kan påvirke modtagerens forståelse af konflikter. Visuelle elementer udgør derudover også et af de essentielle framing devices. Derfor finder vi det relevant at uddybe billedanalyse og visuel framing, da vi ønsker at undersøge, hvilken indflydelse disse elementer har på fremstillingen af Israel-Palæstina-konflikten i den danske mediedækning.

Billedanalysen tager udgangspunkt i den antagelse, at det er umuligt at analysere et billede uden at tage hensyn til den fysiske, kulturelle, sociale og historiske kontekst. Man er derfor interesseret i at undersøge, hvordan billedets elementer giver modtageren en bestemt oplevelse og opfattelse (Rose, 2014, s.165-166). Billedets komposition, herunder forgrund, mellemgrund, baggrund og *det gyldne snit*, er essentiel i forhold til, hvad modtageren opfatter som det vigtigste element. Derudover bidrager objekters størrelse, afstand og perspektiv også til at indikere vigtigheden af forskellige objekter samt give indikationer om magt, autoritet, svaghed og at være i øjenhøjde. Beskæringen af billedet kan også have en afgørende betydning for modtagerens følelsesmæssige reaktioner. *Nærbilleder* kan give følelsen af intimitet, *halvtotale billeder* kan give følelsen af en personlig relation, *totale billeder* kan give følelsen af en social relation, og *supertotale billeder* kan give følelsen af en distance (Brorholm, 2000, s. 98-102). Det er desuden vigtigt at tage højde for billedets *repræsentation* samt de *skjulte betydninger*, der kan være til stede, da de knytter sig til normer, værdier og magtforhold, som billedets forskellige elementer og koder repræsenterer (Rose, 2014, s. 166).

Visuel framing hævdes at være “(...) less obtrusive, more easily taken-for-granted than verbal framing” (Messaris & Abraham, 2001, s. 216). Dette skyldes, at billeder kan sige noget, som ord ikke kan, og derfor vil visuel framing ofte virke mindre påtrængende, fordi man som modtager ikke vil bemærke det på samme måde. Billeder minder ofte om virkeligheden, hvorfor billedets betydning umiddelbart er nemmere at afkode. I modsætning til dette er ord og

ordets betydning oftere sværere at afkode. Det kan medføre, at man som modtager ikke er opmærksom på, at billeder, ligesom ord, ofte er skabt gennem sociale konstruktioner, og derfor ikke bemærker visuel framing på samme måde som verbal framing (Messaris & Abraham, 2001, s. 216). Brugen af billeder som en del af framing kan derfor mindske sandsynligheden for, at modtagerne vil betvivle, hvad de ser. Dog bliver der stadig truffet valg om eksempelvis vinkler og beskæringer, hvilket understreger en strategisk framingproces, hvor noget fremhæves og andet udelades. Denne proces kan således også have stor betydning for, hvordan offentligheden opfatter konkrete begivenheder (Messaris & Abraham, 2001, s. 217-218).

Det visuelle indhold i en nyhedsdækning kan indeholde modsætningsfyldte eller konkurrerende budskaber til det sproglige indhold, hvorfor man som modtager kan opleve et clash mellem de to fortolkningspositioner. Samtidig kan billeder også blive anvendt til at fremstille påstande, som normalt ikke ville blive italesat (Messaris & Abraham, 2001, s. 220-222). I forlængelse af ovenstående beskriver Lulu Rodriguez og Daniela Dimitrova, at billeder kan fungere som kraftfulde framingværktøjer, fordi de har evnen til at forstærke eller svække et budskab, og de derudover ikke kræver stor kognitiv belastning (2011, s. 49-50). De præsenterer en model til visuel analyse af nyhedsformidling, hvor de inddeler mediernes visuelle nyhedsframing i fire lag: *denotativt*-, *stilistisk-semiotisk*-, *konnotativt system* og *ideologisk repræsentation*. Vi vil i vores analyse ikke undersøge disse lag ud fra en skarp opdeling, men lader os inspirere af modellen således, at vi tager udgangspunkt i det beskrivende og derefter bevæger os over i det analyserende og fortolkende (Rodriguez & Dimitrova, 2011, s. 52-54). Det denotative system omhandler det, der ses på billedet. Det stilistisk-semiotiske system omhandler de stilistiske konventioner, der i spil, som for eksempel brugen af nærbilleder til at fremstille intimitet. Det konnotative system angår billedets symboler og beskæftiger sig med en kulturel læsning af billedet. Den ideologiske repræsentation refererer til den samlede fortolkning af billedet, hvilket kan svare på det bagvedliggende spørgsmål om 'hvorfor', at billedet ser ud, som det gør. I dette niveau er det vigtigt at indtænke de grundantagelser og forestillinger, der optræder i billedet set i lyset af en større kontekst af samfundets strukturer, politisk magt og historie (Rodriguez & Dimitrova, 2011, s. 54-58).

Vi vil bruge disse forståelser til at analysere en række af de billeder, som nyhedsmediernes anvender i deres dækning af Israel-Palæstina-konflikten med det formål at kunne anskue, hvilken betydning billederne har i mediernes fremstilling af konflikten.

METODE

5. METODE

Vi vil i de kommende afsnit fremlægge vores metodiske overvejelser relateret til empiriindsamlingen og det analytiske arbejde, vi har udført i forbindelse med specialet og dermed beskrive, hvordan vi metodisk har arbejdet med at besvare problemformuleringen:

“

Hvorvidt og i hvilken grad reflekterer de danske mediers fremstilling af Israel-Palæstina-konflikten en bias mod en af parterne, og hvilke konsekvenser kan dette have for offentlighedens opfattelse af konflikten?

”

Vores speciale bygger på en kombination af kvantitative og kvalitative metoder. Vi vil indledningsvis præsentere vores metodiske tilgang til det kvantitative paradigme og derefter, hvordan vi har arbejdet med det kvalitative paradigme. Disse paradigmer opfatter videnskaben og verden forskelligt, hvilket afspejles i deres forskellige epistemologiske, teoretiske og ontologiske tilgange (Hjarvard, 1997, s. 59; Bryman, 2016, s. 31). Selvom det kvantitative paradigme har en positivistisk epistemologi, orienterer vi os socialkonstruktivistisk i specialet, da vi ikke har til hensigt at teste hypoteser. Vi stræber derudover ikke efter at finde frem til en objektiv sandhed, som er uafhængig af menneskelige opfattelser. Vi vil anskue kontekst for at forstå sociale fænomener frem for at antage, at specialets resultater kan generaliseres. Den kvantitative tilgang anvendes som et redskab til at instrumentalisere data og skabe overblik over det danske mediebillede med særligt fokus på mediedækningen af konflikten mellem Israel og Palæstina i en afgrænset periode. Tilgangen anvendes således som en indikator for konflikten indflydelse på den offentlige samtale, samt hvilken synlighed konflikten får i medielandskabet ved hjælp af teori om agenda-setting. Den kvalitative tilgang anvendes til at anlægge et grundigt blik på, hvordan medierne fremstiller konflikten og dens parter ved at foretage en framinganalyse og herunder inddrage relevante begreber og teorier.

5.1 UNDERSØGELSESDSIGN

I vores speciale undersøger vi mediedækningen af Israel-Palæstina-konflikten med særligt fokus på, hvorvidt de danske mediers fremstilling af konflikten reflekterer en bias mod en af parterne, samt hvilke konsekvenser dette kan have for offentlighedens opfattelse af konflikten. Til denne undersøgelse kombinerer vi en kvantitativ dataindsamling med en kvalitativ

framinganalyse. Vi vil indledningsvis foretage en optælling af antallet af artikler om konflikten og andre aktuelle emner i vores afgrænsede periode for at vurdere konfliktens omfang i mediebilledet. Dette giver os et overbliksskabende billede af mediedækningen samt en indgående forståelse af mediernes fokus. Vi vil derefter systematisk gennemgå artiklerne om konflikten med henblik på at kunne afdække, hvordan konflikten og dens parter fremstilles i udvalgte artikler gennem en framinganalyse.

Hjarvard fremhæver framingens rolle som en afgørende faktor i de sociale og kommunikative processer, der influerer offentlighedens holdninger. Han beskriver framingteori som en middle-range teori, der placerer sig mellem de omfattende teorier, som søger at forklare samfundets strukturer eller alle aspekter af menneskelig adfærd og de snævre teorier, der gælder i mere specifikke sammenhænge. Middle-range teorier fokuserer således på et begrænset udsnit af virkeligheden for at forklare bestemte sociale fænomener eller processer. Hjarvard argumenterer dermed for, at fordelene ved framing inkluderer muligheden for at foretage forskning uden at støtte sig til en altomfattende teori om kultur og samfund eksempelvis i forbindelse med analyse af, hvordan nyheder vinkles af journalister (Hjarvard, 2015, s. 111-113). Han påpeger desuden, at framinganalyse tillader en nøjagtig og metodisk tilgang til tekstanalyse, der kan afdække, hvordan brugen af framing i tekster kan influere offentlighedens opfattelse af en given sag (Hjarvard, 2015, s. 104). I vores framinganalyse vælger vi målrettet artikler ud fra en formålsbaseret, ikke-tilfældig metode, hvilket sikrer, at de udvalgte enheder er relevante for vores undersøgelse. Vores fokus på de sproglige konstruktioner, narrative strukturer og generelle fremstilling, der anvendes i medierne, har til formål at undersøge, hvordan konflikten fremstilles i den danske mediedækning, og hvilke konsekvenser denne kan have for danske borgers opfattelse af konflikten. Den udvalgte konflikt mellem Israel og Palæstina ses som et eksempel på dækning af konflikter, hvor mediernes evne til at sætte agendaen bliver tydelig. Gennem et dynamisk undersøgelsesdesign, hvor systematiske og tekstanalytiske metoder kombineres, opnår vi indsigt i både generelle tendenser og specifikke narrative teknikker. Målet med vores undersøgelse er at forbedre forståelsen af medierapporteringen og offentlighedens potentielle indflydelse på denne.

5.2 KVANTITATIV METODE

Det kvantitative paradigme har en positivistisk epistemologi og søger at fastslå lovmæssigheder gennem objektive, kvantificerbare undersøgelser (Hjarvard, 1997, s. 63). I

disse undersøgelser anvendes primært dataindsamling og statistik, hvorfor der arbejdes deduktivt med at teste eksisterende viden (Bryman, 2016, s. 31-32). Fokus ligger således på numeriske data frem for tekst, hvilket adskiller kvantitativ fra kvalitativ forskning (Bryman, 2016, s. 149). Dette tillader en reduktion af kommunikationsindhold til kvantificerbare data og fremmer en ontologisk objektivitet i arbejdet (Bryman, 2016, s. 32). I vores speciale anvender vi en kvantitativ tilgang til at udføre en simpel og systematisk optælling af det danske mediebillede med fokus på mediedækningen af Israel-Palæstina-konflikten. Valget af denne metode skal bidrage til at skabe et overblik over datamængden og tjene som værktøj til identifikation af relevante artikler og grundlag for vores senere kvalitative analyse.

Vi vil desuden anvende den kvantitative metode til at optælle antallet af danske nyhedshistorier om andre relevante emner for at få et indblik i mediernes grad af interesse i specialets genstandsfelt. Dette giver os mulighed for at anskue konfliktens omfang i mediebilledet samt dens potentielle indvirkning på den offentlige mening i Danmark. Den kvantitative metode vil således fungere som en uafhængig analyse, hvor vi undersøger resultaterne af dataindsamlingen for at få indblik i, hvor meget konflikten er repræsenteret i medierne. Dette kan give os indsigt i de underliggende tendenser i mediedækningen. Hertil vil vi i analysen inddrage teori om agenda-setting, der kan undersøges gennem en kvantificering af emner i mediebilledet. Agenda-setting giver os mulighed for at anskue, hvordan mediernes dækning af konflikten kan have en indvirkning på offentligheden. Teorien kan hjælpe os med at forstå, hvad der på baggrund af mediedækningen i den afgrænsede periode ligger i offentlighedens bevidsthed, og dermed hvad denne er optaget af. Vi kan ikke sige, hvad den direkte indflydelse på offentligheden er, og hvad den danske befolkning tænker om konflikten. Dog kan vi ved hjælp af den kvantitative metode anskue, hvorvidt emnet er af vigtig karakter.

Det moderne medielandskab er karakteriseret ved kompleksitet og mangfoldige offentlige arenaer. Vores fokus retter sig mod den generelle offentlighed og diskussionen i traditionelle medier frem for på sociale medier. Dette valg er truffet med ønsket om at forstå mediernes reaktion på Israel-Palæstina-konflikten og at afdække eventuelle skævheder i dækningen. Vi antager, at de historier, der dominerer nyhedsbilledet, generelt afspejler de emner, der debatteres offentligt. Opslag fra sociale medier er derfor ikke en del af vores undersøgelse.

5.2.1 SAMPLING AF KVANTITATIV DATA

Vores speciale tager udgangspunkt i et tidsstudie, hvor vi anskuer en afgrænset periode af den danske mediedækning. Den systematiske dataindsamling, som er foretaget via databasen Infomedia, har muliggjort en systematisk gennemgang af udgivelser fra danske medier (Justesen & Mik-Meyer, 2010, s. 129). Ved empiriske undersøgelser er det vigtigt at sikre *reliabilitet*, pålidelighed, og *validitet*, gyldighed, da måden, hvorpå man indsamler data, er en af de vigtigste processer i undersøgelsens kvalitetssikring. Dårlig datakvalitet kan påvirke pålideligheden, og skabe tvivl om undersøgelsens gyldighed (Bryman, 2016, s. 41-42). Vi er bevidste om, at der kan være en indbygget bias i vores undersøgelse, som influerer måden, hvorpå vi søger svar. Denne bias ses ved, at søgeresultaterne vil være påvirket af de søgeord, som vi vælger at anvende, samt de medier, der søges i, hvorfor vores søgeproces i Infomedia ikke nødvendigvis repræsenterer en objektiv virkelighed. Vi har udvalgt søgeord på baggrund af vores egen forståelse af konflikten og indledende observationer af mediedækningen. Vi har derfor blandt andet valgt at medtage søgeordet ' Hamas ' frem for kun at søge på ' Israel ' og ' Palæstina '. Dette har vi valgt, da vi antager, at søgeordet er særligt relevant for konflikten og den seneste udvikling. Søgningen vil således bære præg af vores egen subjektivitet, idet den er konstrueret af os. Vi har bestræbt os på at sikre transparens omkring vores søgninger og søgeproces ved at dokumentere disse for at minimere bias.

Vores afgrænsede periode for empiriindsamlingen er udvalgt på baggrund af specialets interesse for, hvordan medierne dækker konflikten efter den nylige optrapning. Vi har indledningsvist fundet det relevant at sammenholde mediedækningen af konflikten med dækningen af andre emner inden for samme periode. De emner, vi har valgt at sammenligne med mediedækningen af konflikten, er udvalgt baseret på de emner, vi formoder har fyldt meget i mediebilledet inden for den afgrænsede periode. Vores antagelse om, hvilke emner der har fyldt i mediedækningen, er influeret af, hvor vi typisk søger information og læser nyheder. Derudover præges den af vores egen forståelse af, hvor meget der skal til, før vi får opfattelsen af, at et givent emne fylder meget. Vi har valgt både at medtage emner, der har international, national, politisk og apolitisk interesse for at præsentere et bredt udsnit af mediebilledet. Vi har derfor valgt at inddrage krigen i Ukraine, da det er en sammenlignelig begivenhed på både internationalt og nationalt niveau. Vi har inddraget det danske tronskifte, der har haft stor national bevågenhed. Derudover har vi inddraget forhenværende forsvarsminister Jakob Ellemann-Jensens exit fra dansk politik og stormfloden i Danmark i efteråret 2023, som begge fik stor national og henholdsvis politisk og apolitisk opmærksomhed. Dataindsamlingen kan

betrages som en form for forstudie, hvor formålet har været at definere analyseperioden ved afgrænsning af vores datamateriale (Eskjær & Helles, 2015, s. 48). Datamaterialet udvælges på baggrund af nedenstående samplingkriterier, og optællingerne findes i bilag 2.

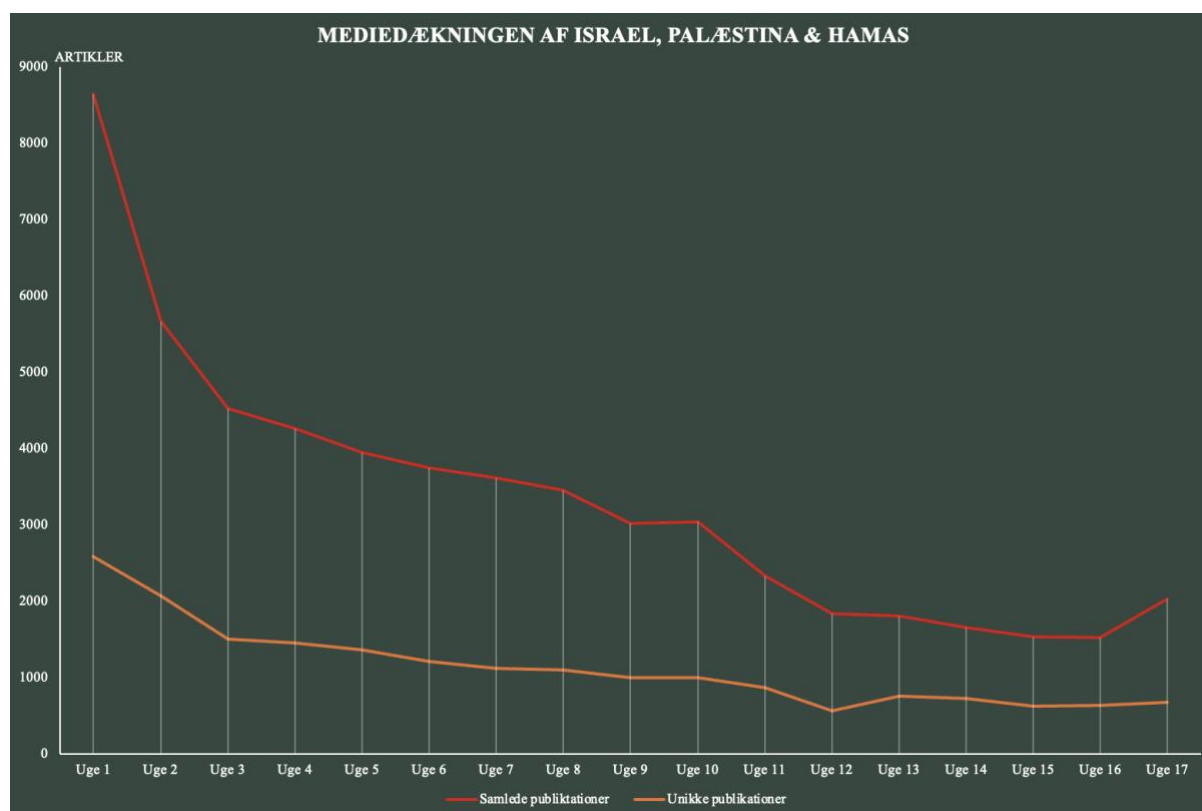
Tidsperiode	Den 7. oktober 2023 til den 2. februar 2024. Denne periode udgør dagen fra Hamas' angreb på Israel til specialets opstart.
Medietype	Alle tilgængelige medier på Infomedia med undtagelse af nyhedsbureauer, TV- og radioindslag samt 'øvrige'.
Søgeord	Israel-Palæstina-konflikten: "israel" eller "palæstina" eller "hamas" Krigen i Ukraine: "rusland" eller "ukraine" Stormfloden i Danmark: "stormflod" Det danske tronskifte: "tronskifte" Jakob Ellemann-Jensens exit: "Jakob Elleman-Jensen"

Figur 5. Kvantitative samplingkriterier.

Vi har lavet en søgning på Infomedia for at kortlægge omfanget af den danske dækning af Israel-Palæstina-konflikten samt andre emner på tværs af diverse medier. Denne fremgangsmåde tillader os at indsamle viden om den virkelighed, vi ønsker at undersøge. Vi har fravalgt at samle ens overskrifter, som er en funktion i Infomedia, da det samlede antal af publikationer giver os et mere retvisende billede af omfanget af forskellige emner i mediedækningen og den opmærksomhed, de tiltrækker fra forskellige medier. Vi er derfor ikke interesseret i artiklerne som unikke publikationer i specialets kvantitative analysedel, men inddrager unikke publikationer som et samplingkriterie for udvælgelsen af vores kvalitative data, hvilket senere uddybes. Vi har afgrænset os fra TV- og radioindslag samt indhold udgivet direkte af nyhedsbureauer, da vores fokus er rettet mod at analysere mediedækningen på et tekstbaseret og visuelt niveau, som den fremtræder i skriftlige medier. Medierne baserer ofte deres historier på pressemeddelelser udsendt af bureauerne, hvorfor vi afgrænser os fra disse, da denne information vil være repræsenteret i de medier, der er inkluderet i vores dataindsamling. Selvom TV- og radioindslag er fravalgt, inddrager vi stadig skriftlige nyheder fra mediehusene DR og TV2.

Vi vil efter analysen af det danske medie billede fordybe os yderligere i mediedækningen af Israel-Palæstina-konflikten, hvorfor vores full sample udelukkende består af artikler knyttet til

dette genstandsfelt. Vores full sample består af 56.625 artikler, 19.225 artikler når artikler med ens overskrifter samles (bilag 3), og er illustreret i diagrammet nedenfor.

Figur 6. Full sample.

Dette datamateriale danner grundlag for vores videre arbejde med den kvalitative analyse.

5.3 KVALITATIV METODE

Vores socialkonstruktivistiske tilgang spiller en central rolle i udformningen af vores undersøgelse og kommer til udtryk gennem vores valg af et kvalitativt perspektiv, der udforsker de konstruktivistiske principper. Denne tilgang betragter den viden, der frembringes fra vores kvalitative undersøgelse, som konstrueret snarere end som en selvfølgelighed. Den kvalitative metode vægter en dybdegående forståelse af detaljer, med et særligt fokus på sprogets rolle og dets betydning (Bryman, 2016, s. 377-378). Den konstruktivistiske tilgang antyder, at den undersøgte virkelighed er formet af den kontekst, vi befinder os i, hvilket udfordrer ideen om, at et objekt har én entydig klassifikation. Derved bliver kvalitative analyser inden for dette perspektiv vigtige, da de tillader, at forskningsobjekter opfattes som mere end blot kvantificerbare størrelser. Med fokus på kontekst, intersubjektivitet og meningsdannelse betragtes alt som konstruktioner, hvilket gør, at undersøgte emner inden for kvalitativ og

konstruktivistisk forskning fremstår som foranderlige og flertydige (Justesen & Mik-Meyer, 2010, s. 29-30). I vores analyse vil vi foretage en kvalitativ framinganalyse for at undersøge sprogbrug og billedmateriale i udvalgte artikler med det formål at afdække, hvordan medierne benytter sproget og visuelle greb i deres konfliktdækning, og hvilke narrativer der herigennem konstrueres.

5.3.1 SAMPLING AF KVALITATIV DATA

På baggrund af vores socialkonstruktivistiske perspektiv er der en række kvalitetskriterier, som er essentielle for vurderingen af vores undersøgelse. Disse kriterier, som inkluderer at være overbevisende, relevant og interessant, er både kontekstafhængige og subjektive. En effektiv måde at evaluere kriterierne på er at vurdere, i hvilket omfang forskningen bidrager med ny og relevant indsigt i det studerede område. Det er også vigtigt at vurdere, om forskningens analyser fremstår troværdige og velargumenterede. Inden for den kvalitative forskning anses kvalitetskriterier for at være subjektive, hvilket betyder, at den individuelle vurdering fra både forskeren og læseren er væsentlig (Justesen & Mik-Meyer, 2010, s. 49). I vores speciale har vi forsøgt at udvælge og strukturere vores litteratur og studie i overensstemmelse med det kvalitative paradigmes kvalitetskriterier. Forskere opfordres til at opretholde en åben og reflektiv tilgang til deres arbejde, hvilket inkluderer en bevidsthed om egen bias (Justesen & Mik-Meyer, 2010, s. 49-51). Dette er en naturlig forlængelse af vores bestræbelser på at være opmærksomme på bias og opretholde en grad af objektivitet i vores kvantitative systematisering. Dette skaber en spænding i vores teoretiske udgangspunkt baseret på den opfattelse, at virkeligheden er subjektiv og konstrueret, mens vi samtidig forsøger at reflektere og distancere os fra vores data.

Behandlingen af kvalitative data kræver en åben og reflektiv tilgang, hvorfor vi vil vurdere vores data ud fra de fastlagte kvalitetskriterier. Dette indebærer en vis grad af fokusering og afgrænsning, hvilket kræver en velstruktureret proces for både dataudvælgelse og -behandling (Dahler-Larsen, 2008, s. 35). I overgangen fra den kvantitative til den kvalitative undersøgelse tilpasser vi vores dataudvælgelsesmetode. Vi går fra i højere grad at være eksplorative til at være målrettede og ikke-sandsynlighedsbaserede i vores udvælgelse. Vores sampling bliver derfor formålsbaseret, hvilket betyder, at valget af data er afstemt med vores problemformulering og teoretiske fokus (Eskjær & Helles, 2015, s. 54; Bryman, 2016, s. 408-410). Konsekvensen heraf er, at vores studie som udgangspunkt ikke giver resultater, der kan generaliseres, da de resultater, vi finder i de udvalgte artikler, ikke nødvendigvis repræsenterer

de resterende artikler i perioden. Vores metodevalg tilbyder dog komplekse tekstuelle beskrivelser, som tillader en dybdegående undersøgelse af Israel-Palæstina-konflikten med et fokus på hvorfor og hvordan. Vi kan dermed opnå en kontekstuel forståelse, der kan indfange dybde og en høj detaljegråd.

Den formålsbaserede samplingsmetode er karakteriseret ved en fast og bestemt ramme, hvor vores problemformulering er med til at forme måden, hvorpå vi udvælger vores data. Samplingsstrategien og -kriterierne er derfor udformet med henblik på at besvare undersøgelsens spørgsmål (Bryman, 2016, s. 410-412). Vores samplingstrategi og -kriterier er fastlagt, og der vil derfor ikke blive foretaget ændringer eller tilføjet nye data efter, at analysen er indledt, hvorfor der ikke tilføjes flere artikler til vores sample, efter de endelige artikler til framinganalysen er udvalgt. Denne tilgang er især fordelagtig til vores undersøgelse, hvor vi kombinerer kvantitative og kvalitative metoder. Resultaterne fra den kvantitative analyse fungerer dermed som en ramme for vores målrettede udvælgelse, hvilket tillader et strategisk valg af data, der tager højde for vores problemstilling og samtidig understøtter vurderingen af dens kvalitet.

Vores kvalitative sample vil primært basere sig på den indledende kvantitative datasortering, hvori vi opnåede en full sample på 56.625 artikler. Disse udgør den samlede mediedækning af Israel-Palæstina-konflikten i den afgrænsede periode. Vi valgte at lave specifikke nedslag i den samlede datamængde for at udvælge den kvalitative sample med udgangspunkt i bestemte begivenheder. Dette valg af metode er foretaget for at kunne besvare specialets problemformulering. På baggrund af vores egen forforståelse af mediedækningen og vores litteraturreview forventer vi at finde en skævvridning i dækningen mellem de to parter, da tidligere studier af konflikten har indikeret dette. Vi har derfor en forventning om, at vi vil finde lignende tegn i vores datamateriale. Vi er dog også interesserede i at undersøge, hvorvidt denne skævvridning i mediedækningen er konstant, eller om den ændrer sig i takt med konfliktens udvikling.

Indledningsvist har vi udvalgt tre dage til at undersøge mediedækningen og derefter kategoriseret dagenes indhold. De tre dage er udvalgt på baggrund af en formålsbaseret tilgang, der skal sikre, at hele vores tidsperiode er repræsenteret. Vi har bevidst valgt tre dage, der er placeret henholdsvis i starten, midten og slutningen af perioden for at kunne præsentere et så

bredt udsnit af mediedækningen som muligt samt for at kunne undersøge en eventuel udvikling i dækningen. De tre udvalgte dage er:

- 1 8. oktober 2023**
- 2 9. november 2023**
- 3 12. december 2023**

Vi er opmærksomme på, at vores sidste udvalgte dag falder tidligt sammenlignet med den afgrænsede periode, der strækker sig indtil den 2. februar 2024. Vi har dog valgt ikke at inkludere artikler fra en dag i januar i vores framinganalyse, fordi mediedækningen, som vist i figur 6, generelt har været aftagende. Derudover har vores indledende gennemgang af artiklerne ikke afsløret nogen relevante dage i januar til videre analyse (bilag 4).

I vores kvalitative tilgang til artiklerne på de udvalgte dage vil vi systematisere og kategorisere vores data ved at anskue og notere elementerne 'Fremtrædende afsendere', 'Fremtrædende kilder' og 'Dominerende vinkler'. Dette har hjulpet os med at identificere temaer og mønstre i vores artikler, og vi har på baggrund heraf fundet det relevant at sortere artiklerne i forskellige kategorier og underkategorier, som vil danne grundlag for den kvalitative sampling.

Kategorier	Underkategorier
Danskere i konflikzonen	Ingen underkategorier.
Konfliktfakta	'Israels perspektiv', 'Palæstinas perspektiv' og 'Neutralt perspektiv'.
Danske magthavere	Ingen underkategorier.
Nationale følger	'Demonstrationer', 'Konsekvenser' og 'Offentligheden'.
Internationalt	Ingen underkategorier.
Støj	Ingen underkategorier.

Figur 7. Kategoriseringer af datamaterialet.

Dataregistreringen af artikler i forskellige kategorier har desuden gjort det muligt at kvantificere frekvenser i vores kommunikationsindhold. Dataregistreringen blev udført i et regneark (bilag 5-7), der vil blive uddybet yderligere i analysen. Efter at have kategoriseret data fra de tre udvalgte dage har vi fastlagt følgende samplingkriterier for udvælgelsen af de endelige artikler til vores framinganalyse.

Dage	Udvælgelsen udføres proportionelt i forhold til de tre dage, som vi vælger artikler ud fra. Antallet af artikler pr. dag bestemmes ud fra det samlede antal artikler på tværs af dagene.
Kategorier	Udvælgelsen udføres proportionelt i forhold til kategoriseringerne. Antallet af artikler pr. kategori bestemmes ud fra det samlede antal artikler på tværs af kategorierne.
Mediehuse	Berlingske, B.T., DR, Ekstra Bladet, Kristeligt Dagblad, Jyllands-Posten, TV2 og Politiken (landsdækkende dagblade og webkilder).
Artikeltype	Vi udvælger alle de artikler, som er blevet genudgivet af flere medier. Dog udvælger vi også andre relevante artikler, ved som minimum at læse rubrik og underrubrik, da genudgivelserne alene ikke repræsenterer et fyldestgørende billede af mediedækningen.
Artikelstørrelse	Minimum 300 ord.

Figur 8. Kvalitative samplingkriterier.

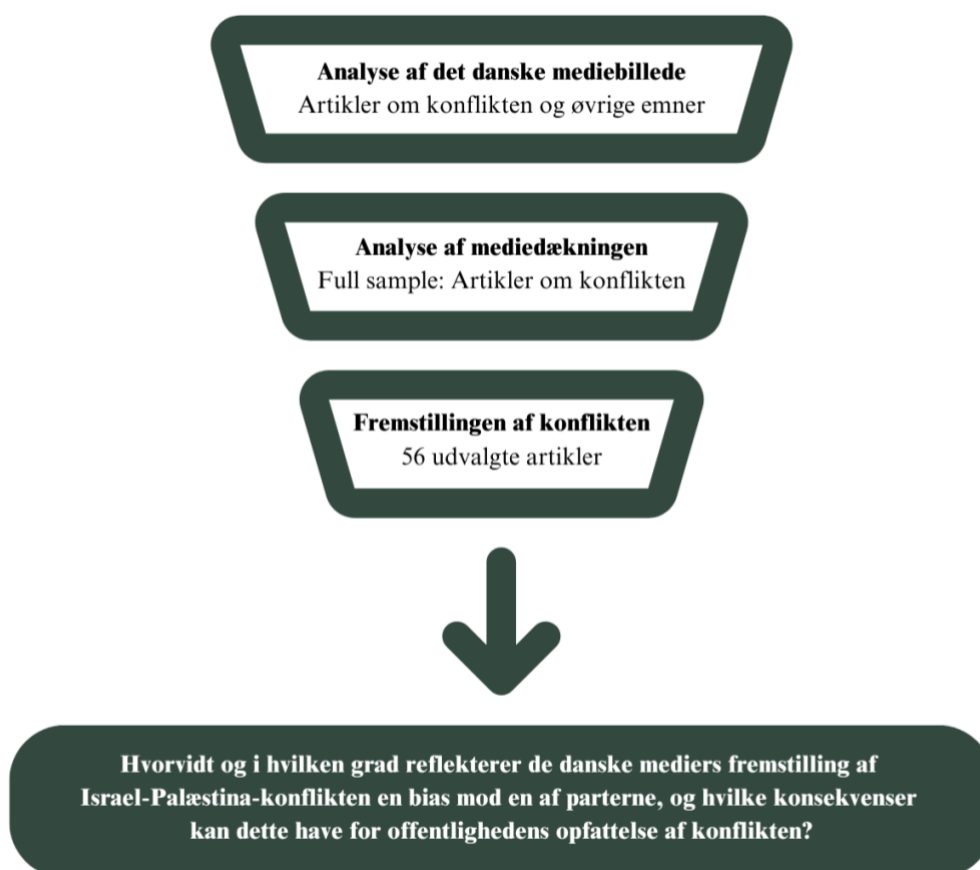
I udvælgelsesprocessen har vi taget højde for variationen i offentlighedens foretrukne nyhedskilder, som kan afspejle politiske præferencer. Vi har derfor inkluderet skrevne artikler fra en række mediehuse med forskellige politiske ståsteder for at repræsentere et varieret læsersegment. Dette gøres ikke for at analysere mediehusenes politiske orientering, men som et forsøg på at opretholde en balanceret og neutral tilgang til dataindsamlingen. Artikler fra de otte forskellige mediehuse er således udvalgt som grundlag for vores kvalitative framinganalyse. Derudover har vi på baggrund af vores formålsbaserede tilgang været opmærksomme på vores problemformulering og samtidig bevaret en bevidsthed om vores begrebslige og analytiske ramme, der er baseret på vores teoretiske indsigt og framingteoriens begreber. Den kvalitative framinganalyse har fundament i 56 artikler (bilag 8), og vil blive præsenteret i analysen.

ANALYSE

6. ANALYSE

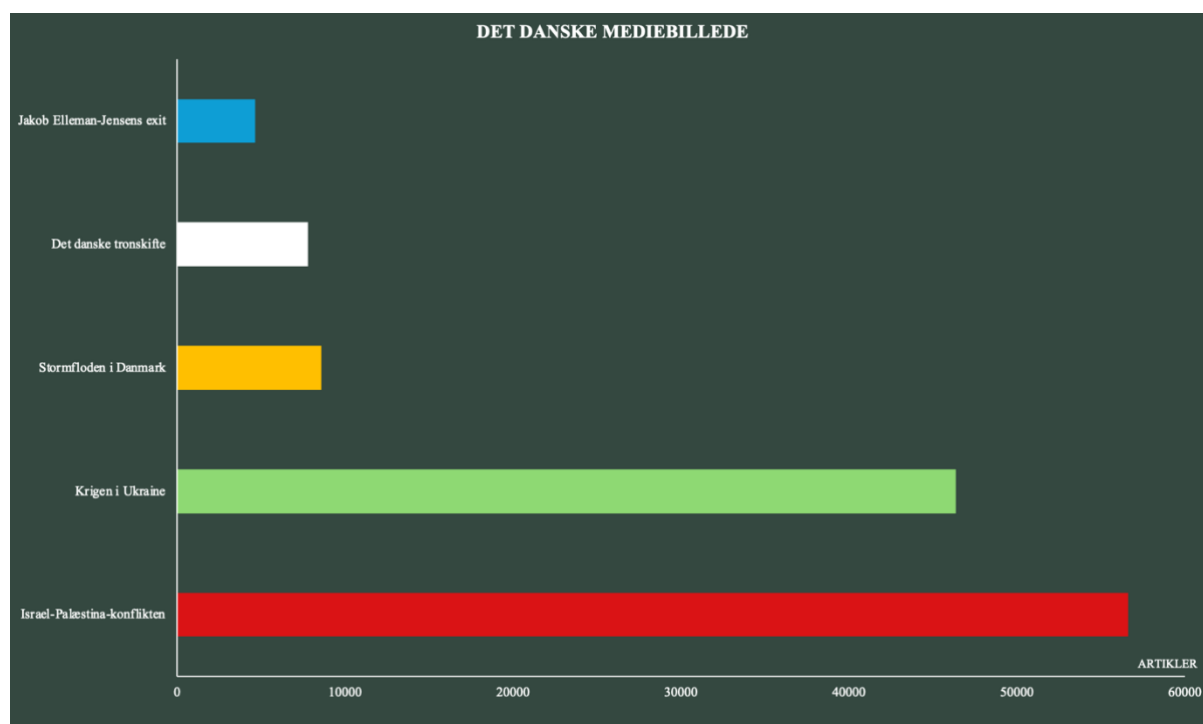
Dette afsnit udgør vores analyse, som vil bestå af tre dele; en analyse af det danske medie billede, en analyse af mediedækningen af Israel-Palæstina-konflikten samt en analyse af fremstillingen af konflikten i danske medier. Første og anden analysedel baserer sig på fundene i vores kvantitative dataindsamling, hvor vi indledningsvist har lavet en optælling af danske nyhedshistorier om relevante emner. Derudover har vi lavet sorteringer og kategoriseringer i vores full sample, der består af mediedækningen af Israel-Palæstina-konflikten i en udvalgt periode. Dette datasæt ønsker vi at analysere og undersøge frekvenser i. I tredje analysedel vil vi analysere, hvordan konflikten og dens parter er blevet fremstillet i 56 udvalgte artikler. Disse artikler undersøges i en framinganalyse, og vi har derfor en semantisk analysetilgang til artiklerne. De tre analysedele skal fungere som en sammenfattende besvarelse af vores problemformulering, som besvares gennem en dynamisk analyse, der både indeholder kvantitative og kvalitative elementer. Analysestrukturen er illustreret nedenfor

Figur 9. *Analyselstruktur.*

6.1 ANALYSE AF DET DANSKE MEDIEBILLEDE

Den første analysedel vil have fokus på det danske medie billede med særlig interesse for dækningen af Israel-Palæstina-konflikten og baserer sig på en simpel systematisk optælling af relevante nyhedshistorier. Nyhedshistorierne er optalt over en afgrænset periode, der er bestemt ud fra konflikten mellem Israel og Palæstina, begyndende med Hamas' angreb den 7. oktober 2023. Resultaterne er visualiseret i nedenstående diagram.

Figur 10. Optælling af det samlede danske medie billede.

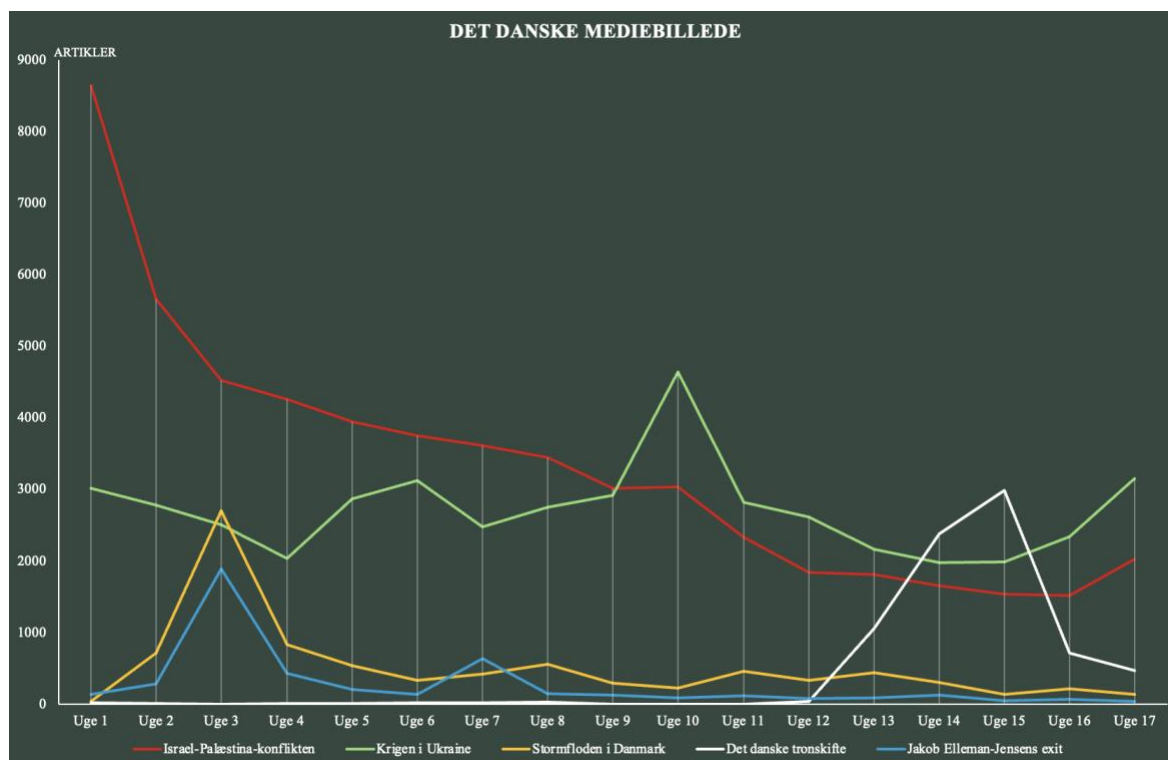
Baseret på det første niveau af McCombs og Shaws agenda-setting teori giver figur 10 et indblik i, hvordan medierne vælger og prioriterer emner. Dette afspejles gennem emnernes synlighed og hyppighed i medie billedet. Inden for den afgrænsede periode og ved at sammenligne udvalgte emner er det tydeligt, at konflikten mellem Israel og Palæstina, den røde søjle, samt krigen i Ukraine, den grønne søjle, har domineret det danske medie billede i den udvalgte periode. Dette kan som beskrevet i litteraturreviewet ses som et signal om, at konflikten kræver anerkendelse fra det internationale samfund. Artikler om Israel og Palæstina udgør 46% af det samlede datamateriale, mens artikler om Rusland og Ukraine udgør 37%. Dette er betydeligt mere end det tredje mest omtalte emne, stormfloden i Danmark, der udgør 7% og afspejles på den gule søjle. Tallene illustrerer, at konflikten har haft en betydelig

tilstedeværelse i mediebilledet. Derudover indikerer de også en underliggende tendens til stort fokus på krig og konflikt i mediedækningen.

En agenda defineres som en række emner, der opfattes som vigtige på et givent tidspunkt. Vores fund indikerer, at konflikten er blevet anset som væsentlig i den afgrænsede periode, da den har været fremtrædende i mediedækningen og dermed opnået en høj placering på agendaen. Yderligere kan man argumentere for, at offentligheden også har haft en større interesse for netop dette emne sammenlignet med andre mindre fremtrædende emner. Denne antagelse vil dog ikke blive afprøvet i vores analyse, men bygger på agenda-setting teoriens forståelser, hvor det fremhæves, at offentligheden opfatter virkeligheden gennem mediernes linse, og de derfor spiller en rolle i at forme borgerne opfattelse af, hvilke emner der er vigtige.

6.1.1 MEDIEBILLEDETS UDVIKLING I PERIODEN

Vi finder det relevant at dykke mere ned i det danske mediebillede for at opnå et dybere indblik i omfanget af konflikten, hvorfor vi har valgt at analysere dækningen af de udvalgte emner på ugebasis. Når vi anskuer ugerne, refererer vi ikke til ugerne i det danske kalenderår, men indsamlingsugerne i vores periode. Uge 1 i specialet dækker derfor perioden 7. til 13. oktober 2023. Resultaterne af denne optælling er visualiseret nedenfor.

Figur 11. Optælling af det ugentlige danske mediebillede.

Det er igen tydeligt, at Israel-Palæstina-konflikten samt krigen i Ukraine dominerer i mediebilledet over perioden, hvilket fremgår af de generelt høje niveauer for den røde og grønne kurve i diagrammet. Dog er det interessant at observere, hvordan andre emner i nogle uger fylder mere. Det ser vi første gang i uge 3, hvor stormfloden i Danmark, repræsenteret af den gule kurve, dækkes mere intenst end krigen i Ukraine. Uge 3, der dækker over perioden fra den 21. til 27. oktober 2023, falder sammen med stormflodens indtraf mellem den 20. og 21. oktober 2023, hvilket forklarer den øgede dækning, idet medierne har vurderet det som særligt relevant for danskerne. Årsagen til, at netop dette emne fylder mere end krigen i denne uge, kan derfor tilskrives to af de klassiske nyhedskriterier, væsentlighed og aktualitet. Stormfloden havde alvorlige konsekvenser for mange danskere landet over, og det har derfor været i offentlighedens interesse at blive oplyst om på det givne tidspunkt. Stormfloden vedrører dermed nationale anliggender, mens krigen i Ukraine ikke er lige så væsentlig fra et nationalt perspektiv. Det er vigtigt at understrege, at disse observationer udelukkende baserer sig på datamaterialet og ikke repræsenterer en faktisk vurdering af, om stormfloden er vigtigere end krigen. Det er snarere et udtryk for, at medierne har vurderet stormfloden som mere relevant at informere offentligheden om frem for krigen i løbet af denne specifikke uge.

Fra uge 12 til 16 sker der en drastisk stigning i antallet af artikler om det danske tronskifte, den hvide kurve, et emne der næsten ikke var til stede tidligere i mediedækningen. Især i uge 13, som omfattede nytårsaften 2023, hvor Dronning Margrethe annoncerede, at hun ville abdicere den 14. januar 2024. Vi anser dette som forklaringen på mediernes pludselige interesse samt, hvorfor emnet indtil denne uge ikke har fyldt meget i mediedækningen i den afgrænsede periode. I diagrammet kan man også se, at den hvide kurve overgår både den røde og grønne kurve i uge 14 og 15, der strækker sig fra den 6. til 19. januar 2024 og omfatter dage både før og efter tronskiftet. Det er igen interessant at observere, hvordan et nationalt emne som et dansk tronskifte får lov til at fylde mere i det danske mediebillede sammenlignet med store internationale konflikter og krige, som konflikten mellem Israel og Palæstina og krigen i Ukraine. Dette afspejler mediernes tendens til at prioritere nationale begivenheder, der har stor betydning for den danske befolkning, hvilket kan relateres til nyhedskriteriet om væsentlighed.

Vores observationer illustrerer en periodisk skiftende relevans i mediedækningen, hvor forskellige emner får lov til at dominere på forskellige tidspunkter afhængigt af, hvad der vurderes som mest relevant og af størst interesse for offentligheden. Dette kan i høj grad tilskrives journalistiske praksisser, hvor en af de primære opgaver for medierne er at informere

offentligheden om væsentlige og relevante begivenheder. Det skiftende fokus fra mediernes side kan hænge sammen med nyhedsværdi samt modtagernes interesse. Den markante opmærksomhed på det danske tronskifte vidner om, at en national begivenhed af stor kulturel og historisk betydning har en stor nyhedsværdi for den danske befolkning. Man kan derfor argumentere for, at der er blevet skrevet mange artikler om netop denne begivenhed, fordi vi i Danmark har en kultur, hvor kongehuset spiller en vigtig rolle. Det er også en nyhed, der fremkalder stærke følelser ved at appellere til patos. Medierne vælger således at dække emner, som appellerer til modtagernes identitet og kulturelle resonans, da emnet har dybe nationale rødder og kulturel betydning.

Det er som tidligere beskrevet tydeligt at se, at mediedækningen af Israel-Palæstina-konflikten er dominerende i de 17 udvalgte uger. Dog er det interessant, hvordan antallet af artikler udgivet i relation til konflikten, repræsenteret af den røde kurve i figur 11, tager et drastisk dyk allerede efter første uge af optrapningen af konflikten. Det sker på trods af, at der i begyndelsen af perioden bliver skrevet næsten tre gange så mange artikler om konflikten sammenlignet med krigen i Ukraine, som er det emne, der bliver udgivet næstmest om. Dette kan vidne om, at mediernes interesse for konflikten falder forholdsvis hurtigt og tegner et billede af, hvor længe en nyhed får lov til at være aktuel. Hvis man sammenligner Israel-Palæstina-konfliktens røde kurve med krigen i Ukraines grønne kurve, kan man udlede to forskellige rytmer i mediedækningen. Den røde kurve starter højt, falder hurtigt og er derefter konsekvent aftagende, hvorimod den grønne kurve er mere stabil med få udsving. Derudover ser vi også, at frekvensen af mediedækningen af krigen i Ukraine forholdsvis hurtigt, allerede i uge 10, overstiger mediedækningen af Israel-Palæstina-konflikten, hvilket derefter er konsekvent resten af perioden.

På baggrund af ovenstående observationer kan man argumentere for, at en af årsagerne til, at dækningen af krigen i Ukraine, målt på antallet af artikler, hurtigt overstiger dækningen af Israel-Palæstina-konflikten, kan være, at Ukraine geografisk er tættere på Danmark. Krigen udspiller sig i Europa, hvorfor snakken om en europæisk krig samt de mange flygtninge, som krigen har affødt, får en anden betydning for Danmark i modsætning til en konflikt, der udspiller sig i Mellemøsten. Journalistisk kan man argumentere for, at dækningen af krigen i højere grad trækker på identifikationskriteriet, da den danske offentlighed kan forventes at kunne relatere til de involverede parter i krigen, og danskere dermed kan få en følelse af, at 'det kunne have været mig'. Det afspejler sig journalistisk ved, at dækningen af krigen i

Ukraine bliver 'vigtigere' i offentlighedens øjne, da synligheden af denne krig er større end konflikten mellem Israel og Palæstina. Identifikationskriteriet og dennes retoriske appel kan siges at bygge på patos, hvilket står i kontrast til journalistikkens typiske appel, der ofte lægger vægt på etos og brugen af autoritative stemmer og kilder til at underbygge mediets egen legitimitet. Det er derfor interessant, at det i den afgrænsede periode er identifikation, der får lov til at dominere og præge dækningen. Denne observation bunder både i sammenligningen af mængden af artikler om krigen og konflikten samt fokus på nationale emner, som tidligere er blevet beskrevet. Dette vidner om, at medierne har ønsket at fremme og sætte fokus på vinkler, hvor den danske offentlighed har mulighed for at spejle sig i nyhedshistorierne og har større sandsynlighed for at kunne forholde sig til dem.

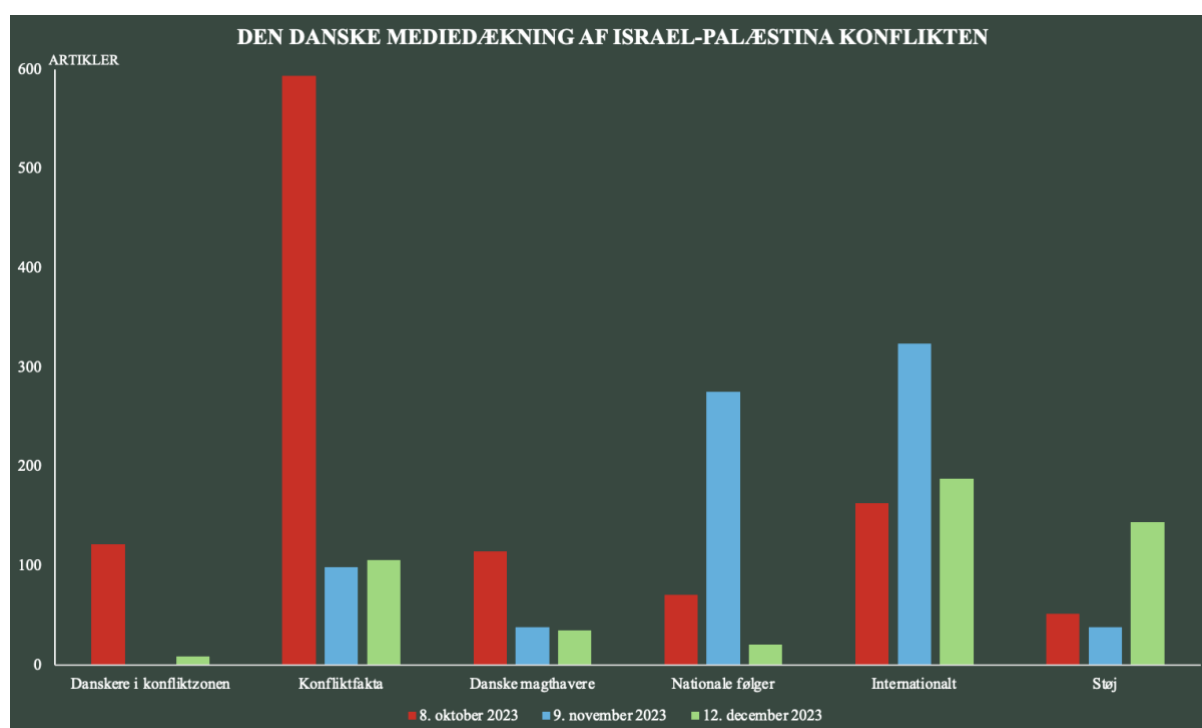
6.1.2 MEDIERNE BYGGER BRO MELLEM DET GLOBALE OG LOKALE

Analysen af det danske mediebillede har vist, hvordan medierne kan fungere som en slags brobyggere mellem det globale og lokale, hvor de både rapporterer om internationale begivenheder, men også finder plads til at resonere med de nationale og mere personlige interesser, der henvender sig til den danske offentlighed som udgør deres primære publikum. Samtidig har analysen understreget betydningen af medierne som et essentielt redskab til offentlig oplysning. På trods af at konflikten ikke er den mest synlige og hyppige på ugebasis, er det stadig det emne, som blev dækket mest, når man anskuer det samlede antal af artikler i den afgrænsede periode. Dette indikerer, at emnet er af betydelig og vigtig karakter. Man kan argumentere for, at netop dette understreger vores undersøgelses væsentlighed og aktualitet. Vi vil nu rette et skærpet blik på Israel-Palæstina-konflikten i vores kvantitative analyse ved at afgrænse os til artikler, der omhandler konflikten.

6.2 ANALYSE AF MEDIEDÆKNINGEN

I analysen af mediedækningen af Israel-Palæstina-konflikten vil vi undersøge de artikler, som er blevet udgivet på de tre udvalgte dage, den 8. oktober, 9. november og 12. december 2023. Artiklerne er inddelt i seks kategorier baseret på deres hovedfokus: 'Danskere i konfliktzonen', 'Faktuelle oplysninger om konflikten', 'Danske magthavere', 'Nationale følger', 'Internationalt fokus' og 'Støj'. Kategorien 'Danskere i konfliktzonen' indeholder de artikler, der omhandler danskere, der er fanget eller bor i de berørte områder. Kategorien 'Konfliktfakta' indeholder de artikler, der beskriver emner som krigens ofre, kampe og forhandlinger. Kategorien 'Danske magthavere' indeholder de artikler, der omhandler udtalelser fra vigtige

danske personer, som politikere. Kategorien ‘Nationale følger’ indeholder de artikler, der omhandler lokale konsekvenser, som øget sikkerhed, demonstrationer og lignende begivenheder i Danmark. Kategorien indeholder også læserbidrag, der kan ses som et udtryk for offentlighedens holdninger. Kategorien ‘Internationalt’ indeholder de artikler, der omhandler udtalelser fra udenlandske personer og begivenheder, der sker uden for Danmarks grænser. Kategorien ‘Støj’ indeholder de artikler, der er irrelevante for emnet. Analysen er struktureret efter sortering og kategorisering af datamaterialet fra tre udvalgte dage, og resultaterne heraf illustreres nedenfor.

Figur 12. Optælling af kategoriseringer.

Dækningen af historier om danskere i konfliktzonen var mest intens dagen efter angrebet fra Hamas, hvor fokus hovedsageligt var på historier om danskere, der var fanget i Israel. Særligt historien om en efterskole på studietur i Israel fik stor medieomtale. Efterhånden som de omtalte danskere begyndte at vende hjem, ses der en markant nedgang i dækningen, hvilket kan indikere en overgang fra akut nyhedsformidling til andre fokuspunkter. Historier om danskere i konfliktzonen opfylder nyhedskriteriet identifikation ved at præsentere personlige fortællinger, som danske læsere kan identificere sig med. Disse fortællinger kan bidrage til en øget forståelse af konfliktens humanitære konsekvenser og fremme en dybere empati blandt offentligheden.

Konfliktfakta havde også den største dækning den 8. oktober med omkring 600 artikler, men faldt derefter drastisk til omkring 100 artikler de andre dage. Den vedvarende, om end lavere, dækning kan afspejle et konstant nyhedskriterium om aktualitet, der især fanger modtagernes interesse og er centralt for al nyhedsdækning. Medierne fokuserer på de seneste begivenheder og udviklinger såsom nye angreb, fredsforsøg eller vigtige politiske ændringer. Den markante dækning den 8. oktober er et resultat af en akut begivenhed, der gør konflikten særlig aktuel netop denne dag. Denne form for dækning hælder ofte mod en mere krigsjournalistisk tilgang, hvor der fokuseres på de dramatiske og umiddelbare begivenheder i konflikten, såsom kampe, de involverede parter handlinger, ofrenes situation og de bredere politiske og sociale konsekvenser. Tilgangen kan bidrage til at fastholde offentlighedens engagement, men kan samtidig også overskygge mere komplekse og nuancerede aspekter af konflikten såsom dens dybere årsager og mulige veje til fred og forsoning. Det er nyheder, der fanger offentlighedens opmærksomhed og er hurtige at skrive, hvilket kan være en af grundene til, at det er den mest dækkede kategori den første dag og moderat dækket de efterfølgende dage.

Artikler, der fokuserer på danske magthaveres holdninger til Israel-Palæstina-konflikten, peaket den 8. oktober, hvor flere politikere udtrykker deres støtte til Israel. For eksempel udtrykker både statsminister, Mette Frederiksen, udenrigsminister, Lars Løkke og andre politikere deres støtte til Israel og fordømmer Hamas' angreb. Selvom fokus på de danske magthavere falder, får de fortsat mediedækning, hvilket kan skyldes tre nyhedskriterier, som historier under denne kategori ofte falder ind under. For det første er aktualitet vigtig, da udtalelser er tidsfølsomme og bidrager til en igangværende dialog om konflikten. Derudover er væsentlighed vigtig, da udtalelser fra magthavere kan påvirke nationale politikker, internationale relationer, og endda ændre dynamikken i selve konflikten, hvilket gør det til et emne af grundlæggende betydning for et bredt publikum. Endelig er identifikation central, da borgerne ofte ser politiske figurer som repræsentanter for deres egne holdninger og værdier. Når magthavere tager stilling til internationale sager, kan det gøre det nemmere for individet at forholde sig til konflikten og spørgsmål vedrørende denne, der normalt kan virke fjerne eller abstrakte. Disse elementer samler sig i en dækning, der ikke blot fokuserer på konflikten sensationisme eller de umiddelbare konfrontationer, men også på mere overvejede aspekter af politiske manøvrer og udtalelser, som kan være væsentlige for konflikten udvikling. Denne type dækning er et eksempel på krigsjournalistik, hvor fokus ligger på de underliggende politiske positioner og magtstrukturer, der former konflikten landskab.

En pro-Palæstina demonstration i København, som falder sammen med et fakkeloptog for markeringen af 85-årsdagen for Krystalnatten, fører til et peak i kategorien 'Lokale følger' den 9. november. Dette illustrerer nyhedskriteriet om væsentlighed, idet artiklerne kobler den internationale konflikt sammen med en dansk og historisk begivenhed, der har dybe rødder til Anden Verdenskrig. Koblingen mellem historie og en aktuel begivenhed giver et perspektiv, der kan øge offentlighedens bevidsthed om de nuværende konsekvenser af konflikten og dens bredere historiske og kulturelle kontekst. Ved at trække paralleller mellem historiske begivenheder og nutidige konflikter bliver historien ikke kun relevant, men også væsentlig på et personligt niveau for mange danskere. I fredsjournalistikken spiller denne tilgang en afgørende rolle ved at fremhæve historier, der fremmer en dybere forståelse af og empati for konflikter. Den understreger deres menneskelige dimensioner og den indflydelse, de har på almindelige menneskers liv.

Med undtagelse af den 9. november, hvor der var demonstrationer i København, ses der en generel tendens, hvor mediedækningen af historier med et internationalt perspektiv stiger, samtidig med at dækningen af nationale emner falder. Udviklingen kan sandsynligvis tilskrives, at de nationale emner ikke længere udvikler sig med samme hastighed. Medierne kan derfor finde det nødvendigt at skifte fokus til internationale historier, der fortsat udvikler sig og tilbyder nye vinkler. Dette skift kan hjælpe med at fastholde læsernes interesse og engagement ved at præsentere dem for relevante globale begivenheder og udtalelser, der kan have indirekte effekter på nationale forhold. Medierne kan dermed både opfylde deres informationsrolle og tiltrække et bredere publikum, hvilket er essentielt for at opretholde relevans i en hurtigt skiftende nyhedsverden.

Den internationale kategori peaker den 9. november, hvor historier om, at USA angriber Syrien i forbindelse med deres involvering i den igangværende konflikt, Trump udtaler sig om ubetinget støtte til Israel, og Frankrig øger deres bistand til Palæstina, dominerer mediebildet. Mediedækningen af internationale aspekter af konflikten har generelt fyldt meget på alle de tre udvalgte dage, hvilket antyder en generel interesse i internationale synspunkter, der ofte er vigtige i medierapporteringen om globale konflikter, da de kan være medvirkende til at give et overblik og en forståelse for, hvordan samfundet verden over håndterer konflikten. Ligeledes er den internationale kategori repræsenteret den 12. december, hvor historier om faldende støtte til Israel og et angreb på et norsk tankskib fylder i mediebildet. Artikler, der både vedrører emner som nye angreb, øget bistand, større brug af ammunition og politiske udtalelser,

fremhæver aktualiteten i den løbende udvikling i konflikten. Derudover illustrerer det også væsentlighed, da udfaldet af disse situationer kan påvirke mange menneskers liv både lokalt i konfliktzonen og internationalt i form af politiske dynamikker. Artikler om støtte og bistand, der fokuserer på den humanitære krise og international indgriben, kan fremkalde en følelse af empati og forbindelse, hvor læsere kan relatere til de berørte ofres lidelser. Begge typer af dækning kan afspejle en fredsjournalistisk tilgang, der fokuserer på at formidle håb om og bestræbelser på konfliktløsning frem for kun at fremhæve konfrontationer. Ved at rapportere om internationale møder og reaktioner hjælper medierne med at skabe en platform for dialog og forståelse, hvilket er afgørende for at fremme langvarig fred.

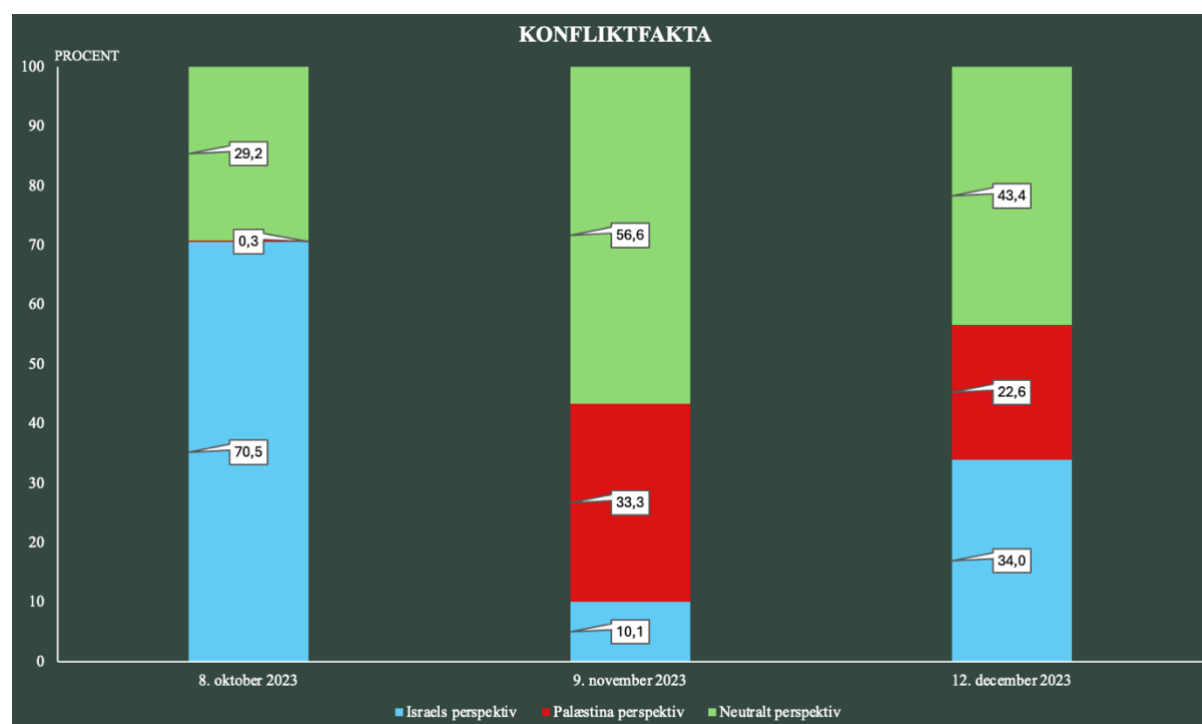
Støj i mediebilledet er generelt begrænset, men en stigning i mængden heraf i løbet af perioden kan signalere, at medierne gradvist flytter deres fokus væk fra de dybere årsager til konflikten. Dette skift kan indikere, at mediernes interesse for konflikten er aftagende, og at flere artikler derfor i stedet begynder at dække mindre relevante emner i relation til konflikten. Et eksempel kunne være rapportering om fodboldresultater eller kulturelle begivenheder, som, selvom de finder sted i de pågældende områder, ikke direkte bidrager til forståelsen af konflikten. Denne tendens til at inkludere støj i dækningen kan forringe kvaliteten af informationen om de egentlige konfliktårsager og kan føre til en overfladisk behandling af alvorlige emner. Det kan desuden skabe forvirring blandt læserne om, hvad der er væsentlige spørgsmål, og hvad der er perifere spørgsmål i kontekst af den igangværende konflikt. Udviklingen i mediernes dækning kan have betydelige konsekvenser for offentlighedens opfattelse af og engagement i konflikten og potentielt underminere en informeret og nuanceret offentlig debat.

Vores analyse af mediedækningen af Israel-Palæstina-konflikten på de udvalgte dage afslører tydelige mønstre i prioriteterne af forskellige aspekter af konflikten. Der har i mediedækningen været skiftende fokusområder, som reflekterer dynamiske og potentielt betydningsfulde udviklinger i både lokale og internationale perspektiver. Vi kan udlede, at nyhedskriterier som aktualitet, sensation og væsentlighed spiller en vigtig rolle i udvælgelsen og præsentationen af historierne. Konfliktkriteriet spiller en central rolle i dækningen af enhver konflikt, herunder Israel-Palæstina-konflikten. Artikler, der dækker politiske uenigheder, militære sammenstød eller protester, afspejler dette kriterium og er essentielle for at få et indblik i og forståelse for dynamikken og de forskellige sider af konflikter. Disse artikler bidrager til at skabe en ramme for, hvordan offentligheden opfatter konfliktens natur og dens implikationer, hvilket igen kan påvirke offentlig mening og internationale reaktioner. Således viser analysen, at mens

nyhedskriterierne guider mediedækningen, reflekterer indholdet de underliggende politiske, sociale og økonomiske strukturer, der former konflikten. Dette understreger mediernes rolle ikke blot som formidlere af information, men også som aktive deltagere i formningen af narrativer omkring globale begivenheder og konflikter, hvilket understreger betydningen af at vælge og formidle historier, der ikke bare er aktuelle og sensationelle, men også væsentlige og bærende for en forståelse af de bredere kontekster.

6.2.1 FORDELING AF KATEGORIEN KONFLIKTFAKTA

For at få en detaljeret kategorisering har vi opdelt kategorien 'Konfliktfakta' i tre underkategorier. Nedenstående graf viser en procentvis oversigt over fordelingen, hvor den blå farve repræsenterer underkategorien 'Israels perspektiv', den røde farve repræsenterer underkategorien 'Palæstinas perspektiv', mens den grønne farve repræsenterer underkategorien 'Neutralt perspektiv'. De tre søjler på grafen viser, hvordan de tre underkategorier fordeler sig procentuelt på de tre udvalgte dage. Vi har valgt denne form for søjlediagram for at give et visuelt overblik over mediernes dækning.

Figur 13. *Optælling af kategorien 'Konfliktfakta' i procent.*

Den 8. oktober dominerer Israels perspektiv med 70,5% af artiklerne. Det neutrale perspektiv fylder næsten al den resterende dækning, undtagen 0,3%, som repræsenterer artikler skrevet

med udgangspunkt i Palæstinas perspektiv. Den 9. november er fordelingen markant anderledes, idet det neutrale perspektiv udgør størstedelen af artiklerne med 56,6%. Derudover udgør Palæstinas perspektiv en tredjedel af artiklerne på denne dag, mens de resterende 10,1% er skrevet med udgangspunkt i et israelsk perspektiv. Den 12. december ligner fordelingen fra den 9. november. Israels perspektiv er dog mere fremtrædende med 34%, mens Palæstinas og det neutrale perspektiv er repræsenteret med henholdsvis 22,6% og 43,4%. Her ser vi en mindre stigning i det palæstinensiske perspektiv, men det overordnede billede viser, at danske medier overvejende stræber efter at portrætere konflikten neutralt frem for at favorisere Palæstinas perspektiv. Dette bliver særligt interessant, da den første søjle viste, at mediedækningen lige efter angrebet på Israel var overvejende præget af Israels perspektiv og derfor ikke nødvendigvis var præget af samme ønske om neutralitet og objektivitet som senere i konflikten. Man kan på baggrund af ovenstående observationer argumentere for, at medierne er mere tilbøjelige til at tage stilling til konflikten til fordel for Israel frem for Palæstina. Dog viser udviklingen et billede af, at medierne over perioden bliver mere bevidste om at dække begge sider af konflikten og stræber efter at være så balancerede som muligt i overensstemmelse med journalistiske principper.

6.2.2 MERE BALANCERET DÆKNING OVER TID

Vores strukturerede kvantitative analyse af mediedækningen har vist, at dækningen i løbet af den afgrænsede periode er blevet mere balanceret, hvilket ses, når vi betragter de tre udvalgte dage, der er fordelt over tre måneder med cirka en måneds mellemrum. I forlængelse af dette antager vi, at det tidslige perspektiv har spillet en rolle i, at mediedækningen har ændret sig til at være mere balanceret. Dækningen fokuserer indledningsvis på danskernes tilstedeværelse i konfliktzonen, hvilket afspejles i, at kategorien fylder mest dagen efter Hamas' angreb og herefter nærmest ikke bliver dækket. Dette fokus skiftede efterfølgende, hvilket kan skyldes, at de pågældende danskere, som var fanget i Israel grundet angrebet, vendte hjem. Artiklerne om konflikten, kategorien 'Konfliktfakta', havde størst dækning den 8. oktober med detaljer om kampe og forhandlinger, hvorefter antallet af artikler faldt betydeligt.

De danske politikeres respons på konflikten blev også dækket betydeligt den 8. oktober, hvor flere politikere, herunder statsministeren og udenrigsministeren, udtrykte støtte til Israel. De nationale følger af konflikten, herunder lokale konsekvenser, blev særligt belyst den 9. november, hvor en pro-Palæstina demonstration i København faldt sammen med et fakkeloptog i forbindelse med 85-årsdagen for Krystalnatten. Der var et stort internationalt fokus den 9.

november med dækning af blandt andet USA's militære handlinger og politiske udtalelser, som viser en vedvarende interesse for globale reaktioner og perspektiver på konflikten.

Til sidst viser analysen en begrænset, men stigende mængde af støj i mediedækningen, hvilket indikerer en tilbagegang i dækningen af konfliktens centrale emner. Overordnet set reflekterer mediedækningen en dynamisk tilgang, der skifter fokus baseret på aktualitet og væsentlighed, og hvor nyhedskriterier som identifikation og konflikt spiller centrale roller i formidlingen af forskellige aspekter af konflikten. I det kommende afsnit vil vi gennem en framinganalyse undersøge den ændring, som vi har observeret gennem den kvantitative analyse. Dette vil vi gøre ved at analysere artiklernes sproglige og visuelle indhold ved hjælp af vores teoretiske ramme. Vi vil dermed anskue, hvordan vores kvantitative fund kommer til udtryk på et indholdsmæssigt niveau i de enkelte udvalgte artikler.

6.3 FREMSTILLINGEN AF ISRAEL-PALÆSTINA-KONFLIKTEN

Analysens tredje del fokuserer på, hvordan konflikten og de to parter fremstilles i danske medier, og er funderet i en framinganalyse af vores udvalgte artikler. Vi har i alt 56 artikler, heraf to ledere, et debatindlæg, et debatinterview og en kronik. Vi har valgt at inkludere de sidstnævnte bidrag for at give et mere fuldstændigt billede af mediedækningen, selvom disse artikler ikke falder ind under traditionel journalistik som genre. Dette giver os mulighed for at få et indblik i hele spektret af medieindholdet på de tre udvalgte dage i vores analyse. Med udgangspunkt i Entmans reasoning devices har vi udviklet et skema til at identificere og forstå de frames, der kan udledes af artiklerne. Skemaet indeholder problemdefinition, årsagsforklaring, moralsk evaluering og mulig løsning, som tilsammen udgør Entmans reasoning devices. Vi har selv tilføjet de to kategorier 'Kilder' og 'Nyhedsframe'. Vi har tilføjet 'Kilder', da vi i vores indledende læsning så, at der i høj grad blev anvendt kilder og antog at brugen af disse havde en betydning for framingen. Derudover har vi tilføjet 'Nyhedsframe', som refererer til Semetko og Valkenburgs nyhedsframes, der ofte anvendes i nyhedshistorier, da vi har fundet dem relevante som rettesnor og guide for vores læsning og inddeling af artiklerne. Skemaet har fungeret som et redskab til at skabe overblik over indholdet i artiklerne. Nedenstående tabel præsenterer én tilfældigt udvalgt artikel og illustrerer, hvordan skemaet er blevet anvendt. Hele skemaet findes i bilag 9.

Artikel	Problemdefinition	Årsagsfortolkning	Moralsk evaluering	Mulig løsning	Kilder	Nyhedsframe
31.	Rubrikken lyder: "Frederiksen beder minister vurdere om Gaza-demoer opfordrer til terror." Der er demonstranter på gaden i Danmark for at støtte Palæstina. Mette Frederiksen er bekymret for, at demonstrationer i Danmark kan opfordre til terror, derfor har hun anmodet Peter Hummelgaard om en redegørelse for, hvordan politiet og anklagemyndigheden bruger det strafferetlige værn mod tilskyndelse til og billigelse af terror. Et citat fra Statsministeren og Justitsministeren giver artiklen etos, da det tilføjer troværdighed. Denne etos kan siges at blive understøttet af artiklen billede, som viser Frederiksen og Hummelgaard på et pressemøde.	Demonstrationerne ses som en respons på den igangværende konflikt i Gaza. Det understøtter aktualitetskriteriet, da det handler om den igangværende konflikt. Derudover måske væsentlighed, fordi det sker i Danmark.	Frederiksen ser visse ytringer under demonstrationerne som potentielt farlige og uforenelige med danske værdier. Dette skaber en form for genkendelighed til danskerne og trækker på patos, da det stilles op som konsekvenser, der kan ramme den almene danske borger. Dette taler også til identifikationskriteriet. Frederiksen er negativ over for demonstrationerne og kalder adfærden i Danmark for "foruroligende". Dette ladede ord giver læseren en indikation af Frederiksens holdning. Artiklen er ikke kritisk over for holdningen til demonstrationerne og stiller ikke spørgsmålstegn ved ytringsfriheden.	Løsningen er, at justitsministeren skal vurdere, hvorvidt og hvordan lovgivningen kan anvendes til at imødekomme disse bekymringer.	Statsminister, Mette Frederiksen Justitsminister, Peter Hummelgaard Ritzau	Morale-frame

Vi har indledningsvist gennem Entmans samt Gamson og Modiglianis devices udledt, hvilke generelle nyhedsframes der er til stede i artiklerne for at kunne skelne mellem mønstre. Dette har gjort os bevidste om, at artiklerne er konstruerede og publiceret med det formål at gøre 'noget'. Det blev tydeligt, at konflikt-ramen har været dominerende i mediedækningen, samt at ansvars- og morale-ramen også har været fremtrædende, og disse frames kommer til udtryk på forskellige måder i mediedækningen. Vi har opdaget en fremstilling af konflikten, som gør den nærværende for danskerne, og derudover skaber medierne også en fremstilling af konfliktens skyldsspørgsmål, der ændrer karakter over tid. Vi har derfor identificeret og defineret vores egne specifikke frames 'Konflikten gøres nærværende' og 'Konfliktens skyldsspørgsmål'. Ramen der centrerer sig om skyldsspørgsmålet indeholder underkategorierne 'Israel som (evigt) offer' og 'Israel som medansvarlig'. Analysen struktureres efter disse frames.

6.3.1 KONFLIKTEN GØRES NÆRVÆRENDE

Vi finder det vigtigt at understrege, at dette afsnit bygger på en diskussion om, hvorvidt fokus på at gøre konflikten nærværende kan betragtes som en selvstændig frame eller blot en journalistisk vinkel. Vi har observeret et mønster i vores empiri, hvor der i 13 ud af de i alt 56 artikler lægges vægt på aktualitets- og identifikationskriteriet. Aktualitetskriteriet kan blandt andet siges at komme i spil, da flere af de 13 artikler blev udgivet den 8. oktober dagen efter Hamas' angreb på Israel. Det er dog interessant, at vores fund peger på, at aktualitet skabes gennem identifikation, hvorfor konflikten fremstilles på en måde, der gør den relevant for den

danske borger. Ved brugen af identifikationskriteriet er der fokus på at vække følelser hos modtageren, hvor der i disse artikler tegner sig et billede af, at det bliver gjort gennem et fokus på danskere, og offentligheden kan derfor siges at have lettere ved at relatere til og spejle sig i de mennesker, som er involveret i konflikten.

De 13 artikler fordeler sig primært i kategorierne 'Danskere i konfliktzonen' og 'Nationale følger', der blev identificeret i vores kvantitative analyse. Det er interessant, at kategorier som disse får lov til at fylde meget især i mediedækningens begyndelse, da det ikke umiddelbart virker som de mest relevante aspekter at fordybe sig i, når der er tale om et angreb, der har påvirket mange civile liv. Vi vil dog argumentere for, at det kan ses som et udtryk for et klassisk journalistisk greb, *calculus of death*, hvor de nyheder, der centrerer sig om danskere, får en større betydning end dem, der ikke gør. Dette afspejler sig også i, at der i de 13 artikler hovedsageligt er blevet identificeret en menneskelig interesse-frame som nyhedsframe. Ved brug af denne frame bliver der lagt vægt på emotionelle aspekter af en historie, og der foretages en dramatisering af indholdet for at øge læserens engagement, hvilket vi ser i størstedelen af de 13 artikler.

Vi vil på baggrund af disse generelle observationer argumentere for, at der er tale om framing og har yderligere fundet tegn på, at den moralske evaluering er fremtrædende i de artikler, som definerer framen 'Konflikten gøres nærværende'. Vi ønsker i forlængelse af dette at analysere, hvilke sproglige og visuelle virkemidler de danske medier og journalister anvender i forsøget på at gøre Israel-Palæstina-konflikten nærværende for danskerne. Derudover vil vi undersøge, hvilke kilder der inddrages. Desuden vil vi undersøge, hvorvidt og hvordan indholdet i artiklerne udvikler sig over tid, og hvad denne udvikling kan fortælle os om konflikten i en dansk kontekst. Vi vil i dette afsnit analysere 13 artikler, artikel 1, 2, 3, 4, 24, 31, 32, 33, 35, 36, 37, 38 og 51.

6.3.1.1 Beskrivelser og ladede ord som værktøj

De 13 artikler, der definerer framen 'Konflikten gøres nærværende', benytter et meget beskrivende og primært patospræget sprog. Dette ser vi blandt andet i artikel 1, 3, 4 og 38, som indeholder ord og beskrivelser, der kan anskues som betydningsfulde og overvejende negativt ladede, hvilket kan appellere til specifikke følelser hos læseren. Dette ses især i måden, hvorpå problemet i artiklerne defineres samt den moralske evaluering, hvor sproget skaber en bestemt

fremstilling af begivenheder relateret til konflikten. I denne framing er identifikationskriteriet fremtrædende, hvilket både ses gennem personificering og nærhed.

Artikel 1, 3 og 4, som er udgivet den 8. oktober, er eksempler på en del af den første danske dækning af konflikten, hvilket gør det interessant at analysere det sprog, der anvendes til at informere offentligheden om Hamas' angreb. De tre artikler repræsenterer en større del af mediedækningen, som omhandler 32 elever fra en efterskole på Djursland, der opholdt sig i Jerusalem under angrebet. Det er bemærkelsesværdigt, at netop dette fylder meget i mediebildet så tidligt i dækningen af konflikten, og man kan argumentere for, at en mere typisk krigsrapportering var mere forventelig. Dog kan man diskutere, hvorvidt dette kan anskues som den journalistiske praksis *calculus of death*, hvor man som dansker kan finde det mere betydningsfuldt og væsentligt at blive informeret om, hvordan situationen påvirker en dansk borger frem for borgere i Mellemøsten. Samtidig kan *calculus of death* være med til at beskrive en interessant dynamik, hvor det kommer til at virke absurd, at artikler om danske efterskoleelever får lov til at optage plads i mediebildet. Dette kan fortolkes som en underliggende kritik af journalistikkens måde at frame på, da et relativt lille antal danske efterskoleelever, som er i god behold, fylder i dækningen af en konflikt, der har kostet tusindvis af menneskeliv.

I artikel 1 bliver konflikten særligt nærværende gennem moren til en af de danske efterskoleelever, der citeres i mediet. Inklusionen af moderens fornavn i rubrikken, fulde navn i brødteksten samt datterens navn kan bidrage til at gøre situationen i Mellemøsten mere nærværende og relaterbar for offentligheden, idet de omtalte danskere bliver virkeliggjorte. Derudover bliver navnet på den jyske by, hvor efterskoleeleven bor med sin familie, nævnt, og det beskrives, hvordan elevens nære familie er påvirket af situationen. Disse elementer kan i samspil skabe identifikation gennem sproget, hvor der inddrages personer i historien, som læseren kan identificere sig med. Derudover kan identifikation siges at blive afspejlet gennem artiklens billede, som er et privat foto af eleverne fra Djurslands Efterskole i Jerusalem. Samme billede er anvendt i artikel 4, som er bragt i Ekstra Bladets trykte avis.

Artikel 1. Foto: Privatfoto.

Det er bemærkelsesværdigt, at disse to artikler anvender et privatfoto, da billederne i vores 56 udvalgte artikler primært er officielle pressebilleder, som kan tilgås via nyhedsbureauer som Ritzau og Reuters. Derudover har vi observeret en tendens til, at artiklernes billeder oftest er taget af udenlandske fotografer. Dette privatfoto understøtter især princippet om personificering, da det bliver et symbol på historiens ‘ansigt’, som læseren har mulighed for at kunne identificere sig med. Læseren kan således få en følelse af ‘det kunne have været mit barn’. Derfor antager vi også, at journalisterne anvender princippet om kulturel nærhed, da billedet skaber en forbindelse til historien, selvom efterskoleeleverne geografisk befinder sig langt væk fra Danmark.

Allerede i artikel 1’s rubrik “Anna-Leas datter er strandet i Israel: Det er frustrerende og utrygt” (Kristeligt Dagblad, 2023, a) anvendes patos i form af ordene ‘frustrerende’ og ‘utrygt’. Dette ser vi også i artikel 4’s underrubrik, hvor det beskrives “(...) vågnede op til luftalarmer og raketregn” (Doherty, 2023, a). Artikel 1 bruger yderligere patos gennem: “(...) flere tusinde kilometer fra hjem” (Kristeligt Dagblad, 2023, a), hvilket konnoterer noget utrygt og sættes i modsætning til et trygt hjem i Danmark. Man kan argumentere for, at der i artikel 1 optræder modsætningsfyldte elementer, da det i artiklen også bliver beskrevet, at efterskoleeleverne er faldet til ro, spiller spil og nyder solen. Det kan virke absurd, at der i artiklen er inkluderet disse beskrivelser, da det konnoterer noget trygt og hyggeligt, hvorimod den øvrige fremstilling af

situationen fremstår utryg og voldsom. Dog kan det diskuteres, hvorvidt læseren vil tolke denne beskrivelse som tryk eller vil se det som, at eleverne får det bedste ud af situationen. Den moralske evaluering står således meget stærkt i denne artikel, da der bliver skabt en fortælling om, at Udenrigsministeriet burde gøre mere for at få eleverne hjem, og det bliver således i højere grad det, man som læser sidder tilbage med. I modsætning hertil har artikel 4 mere fokus på forældrenes reaktioner, samt hvorvidt efterskolen fremover vil arrangere studieture til Israel.

Artikel 3 har rubrikken “Efterskole fanget på hotel: Ingen fly ud af Israel” (Solgaard, 2023), og ligesom i artikel 1 og 4 anvendes ladede ord i overskriften til at beskrive situationen. Ordet ‘faget’ konnoterer noget negativt og kan give læseren associationer til utryghed. Rubrikken i artikel 3 har lignende elementer til artikel 4’s rubrik “Efterskole-elever strandet i Israel” (Doherty, 2023, a). Når negative ord sættes i relation til en dansk efterskole, kan det vække undren og interesse for at læse videre i artiklen for at finde ud af, hvad det handler om. Derudover beskrives elevernes oprindelige rejseplaner detaljeret i artikel 3, hvilket kan betragtes som et udtryk for brug af patos, da læseren gøres bevidst om de oplevelser, eleverne går glip af. Man kan derfor få sympati for eleverne og deres situation. Dette viser samtidig, hvordan den moralske evaluering er fremtrædende og får stor betydning for fortolkningen af artiklen. I artikel 3 nævnes selve angrebet på Israel, og antallet af døde israelere beskrives. Efterfølgende beskrives Israels angreb, der fulgte efter Hamas’ angreb, med ordet ‘gengældelsesangreb’, hvilket sprogligt kan medvirke til at retfærdiggøre Israels handlinger, idet gengældelsen fremstilles som en slags nødvendighed for at markere sig som en stærk nation på den internationale scene.

Et andet sprogligt virkemiddel, der anvendes i nogle af de 13 artikler, er retoriske spørgsmål. Dette ser vi blandt andet i artikel 38, der er et debatindlæg. Som tidligere beskrevet finder vi det relevant at inddrage debatindlæg, da vi mener, at de viser en anden del af mediedækningen, som er nødvendig for at kunne give et komplet overblik over medie billedet. Debatindlæg er ikke journalistik, men følger en anden genre, der gør, at tekster som disse får en anden funktion i det journalistiske univers sammenlignet med traditionelle nyhedsartikler. Genren giver skribenten lov til at udtrykke holdninger, og er dermed ikke på samme måde underlagt det journalistiske ideal om objektivitet. Vi finder det relevant at inddrage, fordi genren giver plads til andre stemmer i medie billedet, som er særligt relevante i dækningen af denne konflikt, hvor mediedækningen har mødt stor kritik fra offentligheden. Artikel 38 blev udgivet den 9. november og er en ‘leder’. Skribenten argumenterer for, at Hamas’ angreb har medført en

stigning i jødehadet i Europa, herunder også i Danmark. Dette får jøder i Danmark til at føle sig utrygge og skjule deres identitet. I løbet af debatindlægget stiller skribenten en række retoriske spørgsmål, hvilket bruges som et sprogligt virkemiddel for at tydeliggøre det argument, at Hamas' angreb og den eskalerende konflikt har konsekvenser i hele verden. Dette kan igen ses som et udtryk for, at medierne forsøger at gøre konflikten mere nærværende for offentligheden, da konflikten kan siges at blive flyttet inden for Danmarks grænser. Man kan argumentere for, at artiklen kan kategoriseres under en ansvars-frame, idet den forbinder løsningen på den stigende antisemitisme i Danmark med en stærkere politisk og social indsats. Artiklen foreslår en mulig løsning og bidrager til debatten om, hvem der bør tage ansvar for problemet. Skribenten skriver "Vi må ikke i de civile i Gazas navn give tilladelse til, at antisemitismen bliver en del af gadebilledet i Danmark, uden at nogen griber ind" (Andersen, 2023). Skribenten understreger således, at de civile tab i Gaza ikke må bruges som argument for eller retfærdiggørelse af en stigende antisemitisme.

Det voksende jødehad beskæftiger Jonathan Keren-Klaris, studerende i Mellemøstens sprog og samfund på København Universitet, sig også med i artikel 37, som er et læserbidrag udgivet den 9. november. Han refererer i starten til Black Lives Matter-bevægelsen og diskussionen om racisme, hvor han argumenterer for, at privilegerede hvide mennesker ikke er i stand til at definere racisme. Dog synes Keren-Klaris ikke, at dette gælder for antisemitisme, da han mener, at særligt vestlige demonstranter ofte definerer, hvad antisemitisme er. Med udgangspunkt i denne antagelse argumenterer han for, at selvom kritik af Israel ikke nødvendigvis er antisemitisk, kan visse antizionistiske udsagn eller handlinger skjule en direkte antisemitisme. Derfor er antisemitisme under dække af antizionisme et reelt og voksende problem, som skaber frygt for jøder, også i Danmark. Dette kan være medvirkende til at gøre konflikten nærværende i en dansk kontekst. Dette understøttes samtidig af, at han udtrykker bekymring for, at kampen mod antisemitisme ikke finder sted i alle de nødvendige dele af samfundet, hvilket resulterer i, at ingen griber ind. Dermed omhandler begge artikler forholdet mellem Israels angreb på Gaza, antisemitisme og en manglende indgriben i konflikten.

6.3.1.2 Visualiseringer af konfliktens historiske rødder

I flere af de 13 artikler har danske medier inddraget billeder, som vi anser som et led i både at fremstille Israel som (evigt) offer, men også som et greb til at gøre artiklerne mere nærværende og relevante for offentligheden. Sidstnævnte kommer til udtryk i flere artikler gennem billeder af indflydelsesrige danskere, herunder ministre som statsministeren. Desuden anvendes der

billeder af almindelige danskere, hvilket er med til at skabe en fortælling om, at det at være dansk er væsentligt for historien. Dette er særligt bemærkelsesværdigt, idet vi har observeret, at artiklerne primært anvender billeder af danskere og ikke af selve konflikten.

Danmark har ikke en direkte forbindelse til krigen, da vi som nation ikke deltager i den gennem militær støtte eller anden lignende aktivitet. Dog engagerer vi os som nation i konflikten sammen med store dele af det internationale samfund. Dette kommer blandt andet til udtryk ved, at magtfulde personer i Danmark udtaler sig om konflikten, samt vores medlemskab i FN, hvor der undervejs i konflikten er blevet truffet beslutninger på vegne af medlemslandene. Derudover vises engagementet gennem humanitær nødhjælp. Det kan virke som en selvfølgelighed, at Danmark engagerer sig i konflikten, dog er årsagerne historisk funderet og omfatter nationale og internationale interesser. Israel-Palæstina-konflikten har dybe historiske rødder, som strækker sig tilbage til Anden Verdenskrig, hvor store dele af den vestlige verden besluttede at tildele Israel et stort område af det historiske Palæstina. Derfor vil alle nyere konflikter mellem Israel og Palæstina naturligt have en forbindelse til denne opdeling, hvorfor vestlige lande unægteligt er involveret i mere eller mindre grad. Engagementet udspringer også fra internationale relationer og forpligtelser, hvor lande, som medlemmer af det internationale samfund, forventes at tage aktivt stilling. I et nationalt perspektiv kan man se Danmark som et land, der vægter menneskerettigheder og den humanitære indsats højt, og de ønsker dermed både indadtil og udadtil at vise, at man er en nation, der tager konflikter med mange civile ofre alvorligt. Vi antager på baggrund af dette, at medierne bevidst har forsøgt at gøre konflikten relevant ved at anvende identifikation i blandt andet artiklernes visuelle materiale. Dette vil vi nu uddybe gennem eksempler fra artikel 32, 33 og 35.

I artikel 32 indgår et billede fra fakkelloptoget den 9. november 2023, hvor læseren blandt andet ser statsministeren og andre fra den politiske elite med en fakkel for at markere 85-årsdagen for Krystalnatten.

Artikel 32. Foto: Mads Claus Rasmussen, Ritzau Scanpix.

Krystalnatten refererer til begivenheder mellem den 9. og 10. november 1938 og markerer en dramatisk forværring af jødernes situation under Nazi-regimet, hvor mange jøder mistede livet og efterfølgende flygtede fra Tyskland. Begivenhederne ansues i dag som et tidligt tegn på Holocaust. Derfor har denne markering af Krystalnatten historiske rødder, der går ud over den igangværende konflikt. Dækningen af markeringen relateres dog til den nuværende situation, hvorfor man kan argumentere for, at artiklen tager en reflekterende tilgang til de historiske hændelser og deres relevans i nutidige sammenhænge. Israel-Palæstina-konflikten har ført til en stigning i antisemitiske hændelser på tværs af Europa, hvilket således gør markeringen ekstra betydningsfuld. Statsministeren udtaler i artiklen, at hadet er tilbage mange steder, også i Danmark, hvilket allerede gøres tydeligt for læseren i artiklens rubrik "Mette Frederiksen markerede Krystalnatten: Hadet er tilbage" (Klærke, 2023, b). Det bliver tydeligt, at en begivenhed, der ligger langt tilbage, bliver sat i relation til en situation, der udspiller sig nu gennem ordet 'tilbage'. Dette understøttes af artiklens fokus på den igangværende konflikt frem for, hvad Krystalnatten symboliserer.

Artiklen er udgivet på den anden af vores tre udvalgte dage og kan repræsentere en ændring i, hvordan konflikten omtales i danske medier. Dette ses i statsministerens udtalelse om "(...) man

godt kan - ligesom regeringen gør det - mene, at Israel har ret til at forsvare sig selv, samtidig med at man gerne vil have mere humanitær hjælp ind i Gaza” (Klærke, 2023, b), hvilket viser en mindre hård retorik sammenlignet med artiklerne fra den 8. oktober 2023, hvor fokus var mere på Israel som offer. Dog kan man argumentere for, at der bliver skabt en fremstilling, hvor konflikten mellem linjerne bliver tildelt den betydning, at historien gentager sig, fordi de historiske refleksioner bliver sat i direkte relation til nutiden. Dette kan skabe en forståelse af konflikten, hvor Israel og jøderne fremstår som de ‘evige’ ofre. Man kan derfor diskutere, om senere artikler anvender andre journalistiske greb for at skabe en bestemt forståelse af konflikten, så den virker mindre påtrængende for modtageren. Dette understøttes samtidig af, at den moralske evaluering er stærk, idet der appelleres til læserens følelser på en måde, som skaber empati og sympati for ofrene. Derfor vil man naturligt føle størst omsorg for jøderne, da de på grund af den historiske kontekst er det folkefærd, som har lidt længst.

Man kan også argumentere for, at statsministerens tilstedeværelse mellem linjerne signalerer et politisk standpunkt, da formålet med optoget er at støtte op om jøder, hvilket implicit kan tolkes som en støtte til Israel. Hun har i modsætning ikke deltaget i pro-palæstinensiske optog eller lignende, der repræsenterer den palæstinensiske part i konflikten. Den politiske magtelite kan være med til at påvirke nyhedsframes, hvilket, man kan argumentere for, er tilfældet i de danske medier, hvor politiske handlinger og holdninger bliver fremhævet. Journalisten stiller kritiske spørgsmål til statsministeren om, hvorfor hun tidligere på dagen har bedt justitsminister Peter Hummelgaard om at undersøge, om danske ‘Gaza-demonstrationer’ opfordrer til terror. Journalisten er derfor kritisk over, at hun bakker op om begivenheder for jøderne og dermed er pro-Israel, men samtidig vil undersøge, om pro-Palæstina demonstrationer er ulovlige. Statsministeren beskriver nogle af hændelserne ved demonstrationerne som “(...) i mine øjne fuldstændig uacceptabelt” (Klærke, 2023, b) og anvender således negativt ladede ord og inddrager sig selv i forklaringen. Hendes ord vægtes tungt grundet hendes post som statsminister og får derfor en styrket etos, hvilket også styrker artiklens troværdighed.

Det er interessant, hvordan de historiske aspekter af konflikten har optaget plads i mediedækningen både implicit og eksplicit. Anskuer man artikel 51, som er udgivet den 12. december på den sidste af vores tre udvalgte dage, kan man udlede en udvikling i mediedækningen. Artiklen har rubrikken “Mette F. åbner for gestus for civile Gaza-ofre efter kritik af spørgsmål” (B.T., 2023, b). Rubrikken refererer til en hændelse i begyndelsen af konflikten, hvor statsministeren blev spurgt ind til, hvorvidt hun ville lægge blomster for ofrene

i Gaza, ligesom hun gjorde for ofrene i Israel. Statsministeren har tidligere kaldt spørgsmålet 'historieløst'. Man kan argumentere for, at udtalelsen refererer til de ovenstående beskrivelser af Krystalnattens betydning og konfliktens historiske rødder. Statsministeren har modtaget en del kritik for udtalelsen, især fra de grupper som sympatiserer med den palæstinensiske side samt andre, som mener, at hun som statsminister ikke kan tillade sig blot at udvise empati og medfølelse over for ofrene på den ene side af konflikten.

Det er også tydeligt i artiklen, at journalisten har en kritisk tilgang til statsministeren i sine spørgsmål, hvor der indgår den tidligere udtalelse om, at det var 'historieløst', som der sættes spørgsmålstegn ved. Dette kan anskues som en udvikling, da der ved den første udtalelse ikke blev rettet nogen kritik mod statsministeren i artiklen. Man kan dermed diskutere, hvorvidt journalisterne har valgt at rette en kritik på baggrund af den kritik, der har floreret i offentligheden, eller om denne ændring kan tilskrives konfliktens generelle udvikling, hvor Israel har fået mere kritik på globalt plan. Igen er artiklen et eksempel på en stærk moralsk evaluering, hvor der underliggende tegnes et billede af statsministeren som dobbeltmoralisk samt en fralæggelse af ansvar, idet hun ikke ønsker at kommentere på tidligere udtalelser. Man kan samtidig argumentere for, at mediet bevidst vælger at anlægge en mere kritisk vinkel med det formål at lede fokus væk fra mediernes egen dækning ved at have fokus på en magtfuld persons udtalelser. Det bliver således ikke anerkendt, at de som medie også kunne have rettet kritik af udtalelsen tidligere.

Artikel 33 og 35, udgivet den 9. november, omhandler ligeledes den danske markering af Krystalnatten. Begge artikler inkluderer billeder, der kan relateres til danske jøder, hvilket adskiller sig fra den forrige artikel, hvor fokus var på statsministeren. I artikel 33 anvendes et billede fra markeringen af 80-året for Krystalnatten, som fandt sted i København i 2018.

Artikel 33. Foto: Nils Meilvang, Ritzau Scanpix.

Billedet i artikel 33 viser danskere, som i kraft af deres deltagelse i optøget kan siges at støtte op om det jødiske samfund i Danmark. I artiklen beskrives det, hvordan det jødiske samfund ønsker et fakkelloptog fri for politiske symboler og kampråb for at sikre fokus på markeringen af Krystalnatten. Man kan argumentere for, at ønsket i en vis grad imødekommes i det visuelle materiale, hvor der netop afspejles almindelige mennesker og ikke politikere som i det forrige eksempel. Dette viser en anden vinkel i dækningen, hvor der er større fokus på selve begivenheden. Hertil udtaler den kommunikationsansvarlige, Michael Rachlin, at “Vi har ingen intentioner om, at det her skal handle om konflikten i Mellemøsten” (Ekstra Bladet, 2023, a). Det er ifølge Rachlin derfor vigtigt, at der ikke anvendes politiske symboler, da det kan skabe en yderligere opdeling mellem konfliktens parter. Citatet tilføjer etos til artiklen, og udtalelserne fremstår dermed mere troværdige. Det beskrives dog også i artiklen, at det danske politi alligevel vil være ekstra til stede grundet den igangværende konflikt i Mellemøsten. Politiet som magtfuld institution er også i fokus i artikel 35, som anvender nedenstående visuelle virkemiddel.

Artikel 35. Foto: Liselotte Sabroe, Ritzau Scanpix.

Billedet i artiklen viser den jødiske synagoge i København, hvor politiet permanent opholder sig som følge af terrorangrebet i 2015. For mange danskere er politiet et symbol på orden og sikkerhed, og deres tilstedeværelse ved fakkelloptoget kan derfor bidrage til at skabe en tryghed for deltagerne. Dog kan man diskutere, hvorvidt det alene skaber associationer til tryghed, eller om det også kan indikere, at optoget sker i en tid, hvor ekstra opsyn er nødvendigt. Det kan derfor også have den modsatte effekt, da det skaber associationer til noget utrygt. Samtidig skaber billedet af synagogen også associationer til terrorangrebet, hvilket konnoterer noget negativt, sørgeligt og voldsomt. Artiklens billede fungerer som et visuelt framingværktøj og bliver således et udtryk for, at den danske stat længe har prioriteret sikkerheden for jøder i Danmark og fortsat gør det, hvorfor billedet kan styrke artiklens overordnede budskab. På grund af den historiske kontekst kan man dog også argumentere for, at billedet kan være udtryk for, at jøderne har været og stadig er et udsat folkefærd. I konteksten af den igangværende konflikt vil dette lede læseren til at få en bestemt opfattelse af, hvem ofre i konflikten er.

I artiklen oplyses det, at “Tal fra Rigspolitiet viser, at der ikke er sket en stigning i antallet af anmeldte hadforbrydelser mod jøder fra 2022 til 2023. Sidste år blev 29 hadforbrydelser mod jøder anmeldt, mens der frem til den 31. oktober i år er anmeldt 28 hadforbrydelser” (Løkke,

Jensen og Klarlund, 2023). Det understreges derfor, at der til og med oktober 2023 ikke har været en stor stigning i de officielle tal, hvorfor man kan argumentere for, at politiets tilstedeværelse til dels også er symbolsk og har en signalværdi. Samtidig kan dette anskues som en kritisk dækning fra journalisten og mediets side, hvor man inddrager Rigspolitiet som en ekspertkilde for at få tal på, hvorvidt den påståede stigning er faktuel.

De analyserede billeder er udvalgt som eksempler på, hvordan artiklernes indhold gøres nærværende for danskerne gennem visuelle virkemidler. Dette tolker vi, da der i meget lav grad eller ingen anvendes billeder fra konfliktzonen, men derimod billeder, der kan bidrage til at skabe en følelse af relation til konflikten hos offentligheden.

6.3.1.3 Begrænset adgang til kilder fremhæver Israels perspektiv

Blandt de artikler, som er med til at definere rammen 'Konflikten gøres nærværende', inddrages der gentagne gange kilder, som i større eller mindre grad er med til at tilføre etos til artiklerne. Vi foretager i den forbindelse ikke en vurdering af den enkelte journals etos, men den etos som brugen af forskellige kilder kan tilføre. I forlængelse af dette finder vi brugen af logos i rapporteringen om civile og ikke-civile ofre interessant. Selvom de 13 artikler har et dansk perspektiv, bringes der ofte tal og fakta om Hamas' angreb og Israels efterfølgende modangreb som en form for afrunding på artiklen. Vi har observeret et mønster i, at de tal, som udlægges vedrørende palæstinensiske tab og ofre, ofte behæftes med en vis tvivl, hvilket ikke gør sig gældende for tal vedrørende ofre på israelsk side. Dette blev også beskrevet i vores litteraturreview, hvor et tidligere studie finder, at informationer fra israelske kilder oftest blev beskrevet som fakta, og informationer fra palæstinensiske kilder blev tilført tvivl. Dermed er medierne med til at vinkle informationer således, at kilderne bag de palæstinensiske tal i højere grad anskues som utroværdige, mens kilderne, som oplyser de israelske tal, fremstår troværdige. Det kan dog diskuteres, hvorvidt dette er et bevidst valg for at skabe en bestemt fremstilling, eller om rapporteringen af ofre også er påvirket af, at journalisterne ikke har adgang til Gaza på samme vis, som de har adgang til Israel. Dette understreges i vores litteraturreview som et generelt problem i forbindelse med dækningen af krig eller konflikter, da journalister ikke er i stand til at få verificeret deres oplysninger. Man kan derfor argumentere for, at selvom danske journalister ønsker at rapportere verificeret fakta fra begge sider af konflikten, så forhindrer begrænsningerne dem i det. Vi vil nu anskue dette nærmere gennem eksempler fra artikel 2, 31, 32 og 36.

I artikel 2 udtaler den danske kvinde, Aliza Arensburg, som er bosat i Israel, at hun frygter, at hendes to døtre bliver indkaldt til militærtjeneste. En anden dansker, der er bosat i Israel, udtaler også, at angrebet fra Hamas var et stort chok. Artiklen gør dermed brug af erfaringskilder. Kilderne er samtidig afhængige, da de har en personlig relation til konflikten, både gennem dem selv og deres nærmeste. Det er interessant, at der i artiklen lægges vægt på, at disse kilder er danske. Aliza Arensburg har boet i Israel i mange år, og man må antage, at hun og hendes døtre er israelske statsborgere, da de kan blive indkaldt til hæren. Man kan derfor diskutere, hvorvidt kvinden og døtrene ser sig selv som danskere, eller om dette blot er et bevidst journalistisk greb med det formål at skabe en genkendelighed hos den danske befolkning. Ved at inddrage danskere som kilder, kan artiklen give offentligheden et mere nærværende billede af, hvilke konsekvenser Hamas' angreb har haft, hvilket sættes i relation til konsekvenser for danskere og ikke blot israelere eller palæstinensere. Dette kan igen tale ind i, at det for den danske befolkning kan virke mere betydningsfuldt, at en situation påvirker en dansker frem for, at det påvirker israelere eller palæstinensere. Derudover kan inddragelsen af danske kilder give modtageren en følelse af samhørighed og fællesskab, da man på grund af en fælles kulturforståelse lettere kan identificere sig med historien, sammenlignet med hvis det var en israelsk kilde, der blev inddraget. På den måde kan modtageren lettere føle en forbindelse til historien, selvom angrebet og konflikten ikke udspiller sig geografisk tæt på. Samtidig anvendes menneskelig interesse-frame, hvor der er en stærk moralsk evaluering, idet artiklen lægger vægt på de emotionelle aspekter for de berørte danskere. Særligt for Aliza Arensburg, der beskriver denne konflikt som den værste, de længe har set i Israel. Udtalelsen fungerer samtidig som artiklens rubrik, hvorved artiklens indhold dramatiseres, og hændelsens alvor understreges, hvilket kan være styrende for, hvordan det resterende indhold fortolkes.

Artikel 31 er udgivet den 9. november og omhandler de 'Gaza-demonstrationer', som har fundet sted i Danmark som følge af konflikten. Demonstrationerne blev også omtalt i artikel 32, som tidligere er beskrevet. I begge artikler beskrives det, at statsministeren har udtrykt bekymring over, om demonstrationer i Danmark kan opfordre til terror. Som følge af dette har hun anmodet justitsministeren om en redegørelse for, hvordan politiet og anklagemyndigheden bruger det strafferetlige værn mod tilskyndelse til og billigelse af terror. Der anvendes kilder i form af danske ministre, hvilket giver artiklens argumenter og fremstilling en grad af etos. Statsministeren beskriver, at hun anser visse ytringer under demonstrationerne som potentielt farlige og uforenelige med danske værdier, hvorfor retorikken skaber en fremstilling af, at denne slags demonstrationer ikke hører hjemme i Danmark. I forlængelse heraf kan man

argumentere for, at der mellem linjerne også bliver rettet en kritik mod de mennesker, som deltager i demonstrationerne, fordi de bliver fremstillet som nogen, der ikke følger de danske værdier. Dermed gøres konflikten relevant på et nationalt niveau, da det bliver fremhævet at en situation, der foregår i Mellemøsten, nu også har konsekvenser i Danmark, hvilket kan berøre den almene danske borger på en anden måde end konsekvenser, der udelukkende knytter sig til konfliktområdet.

Artikel 36 handler også om magtelitens bekymring over mulig tilskyndelse til og billigelse af terror i Danmark. I artiklen beskrives det, at politiet over cirka to uger i oktober har modtaget otte anmeldelser vedrørende billigelse af terror efter Hamas' angreb. Artiklen er faktabaseret og trækker derfor på logos og appellerer til modtagerens fornuft. Artiklens kilder er statsministeren, justitsministeren og Rigspolitiet, hvilket tilfører artiklen en høj grad af etos. De to ministre udtaler begge, at de tager afstand fra sympatitilkendegivelser for terrorhandlingerne og behandler sagerne med alvor. Blandt andet nævnes det i artikel 36, at "(...) Mette Frederiksen (S) er bekymret (...)" (Berlingske, 2023, e). Dette fremstiller en påstand om, at der er grund til bekymring, fordi højtstående politikere udviser en bekymring. Desuden understøttes beskrivelsen af sagerne af konkrete eksempler fra Rigspolitiet og politikredse, hvilket bliver en form for understøttende argument for bekymringerne. For at beskrive konflikten i Mellemøsten benytter journalisten ordet 'blodige' for at understøtte fortællingen om, at det er en meget voldsom konflikt. Til trods for at det er et forholdsvist lavt antal anmeldelser vedrørende billigelse af terror, bliver denne vinkel givet opmærksomhed for at give modtageren den forståelse, at det er et vigtigt perspektiv. Vi antager, at otte politianmeldelser om en anden sag ikke nødvendigvis havde fået samme medieomtale.

Fælles for artiklerne om demonstrationerne er, at de fremtrædende moralske evalueringer medfører, at fremstillingen af demonstrationerne som 'udanske' og dermed forkerte står enormt stærkt. Derudover stiller journalister og medier sig ikke kritisk over for den danske magtelites holdning til demonstrationerne, hvilket blandt andet ses ved, at der ikke sættes spørgsmålstegn ved, hvilke konsekvenser holdningerne potentielt kan have for den danske ytringsfrihed.

6.3.1.4 Mediernes fokus på nærhed i en fjern konflikt

Analysen af de 13 artikler, der definerer framen 'Konflikten gøres nærværende', belyser mediernes bevidste brug af sproglige og visuelle elementer for at knytte danske borgere tættere til Israel-Palæstina-konflikten. Denne fremstilling understreger en journalistisk praksis, som

har til formål at øge den følelsesmæssige involvering ved at fremhæve danske udtalelser om konflikten eller konsekvenser heraf for danskerne, selv når disse måske ikke direkte korrelerer med konflikten bredere omfang. Vi har observeret, at framingen skabes gennem et følelsesladet sprog og personlige fortællinger, der øger konflikten relevans for danske læsere. Inddragelsen af private billeder og fokus på danskeres oplevelser i konfliktzonen som eksempelvis historien om danske efterskoleelever antyder en narrativ tilgang rettet mod personificering og identifikation. Denne metode er sandsynligvis rodfæstet i den journalistiske praksis *calculus of death*, der prioriterer nyheder, som har direkte indvirkning på de nationale modtagere frem for mere typisk krigsrapportering. Brugen af danske kilder i artiklerne understreger et nationalt perspektiv, selvom konflikten forbliver geografisk fjern, hvilket har til formål at gøre konflikten 'nærværende'. Samlet fremhæver de strategiske valg i framing, sproglig og visuel repræsentation en bevidst indsats fra mediernes side for at engagere de danske modtagere på en måde, der stemmer overens med nationale interesser og opfattelser, potentielt på bekostning af et mere afbalanceret syn på konflikten.

Vi har i forlængelse af dette udledt en tendens til, at medierne fremstiller Israel som et offer i konflikten, hvilket ofte sker på bekostning af palæstinensiske perspektiver. Dette kan blandt andet tilskrives journalisternes begrænsede adgang til Gaza grundet Israels grænsekontrol. Man kan derfor argumentere for, at Israel er med til at begrænse den kritiske journalistik, idet medierne ikke har adgang til alle de områder, som berører konflikten. Denne selektive synlighed påvirker samtidig, hvordan information fremstilles, hvilket kan skævvride den offentlige opfattelse til fordel for den ene part. Dette spiller sammen med mediernes primære fokus på danske interesser, hvor der er risiko for at, der bliver skabt en ensidig forståelse, og den komplekse karakter af konflikten mellem de to parter derigennem risikerer at blive overset eller nedtonet. Det kan således føre til en forståelse hos offentligheden, hvor én part fremstår som mere legitim og troværdig eller som et større offer end den anden part.

Derudover blev det fremvist, hvordan framingen kan være påvirket af konflikten dybe historiske rødder, hvilket kan have konsekvenser for, hvilken forståelse offentligheden danner om årsagerne og løsningerne på konflikten. Hertil blev det vist, hvordan de moralske evalueringer i artiklerne spillede en vigtig rolle. Den historiske baggrund kan lede til en forudindtaget fremstilling, hvor tidligere begivenheder og historiske narrativer bruges til at retfærdiggøre eller fordømme nutidige handlinger. Denne slags historisk determinisme kan forstærke eksisterende konflikter og gøre det vanskeligt at se nuancerne i den aktuelle situation.

Den historiske kontekst kan også skabe et pres på både medier og politikere om at tilpasse dækningen og holdninger til en bestemt historisk ‘korrekt’ fortælling, hvilket kan begrænse den kritiske journalistik og politiske debat, hvorved visse perspektiver eller stemmer udelades.

6.3.2 KONFLIKTENS SKYLDSSPØRGSMÅL

På baggrund af vores udvalgte artikler vil vi beskrive, hvordan mønstre i vores empiri har ledt os til at definere framen ‘Konfliktens skyldsspørgsmål’, som er den anden af vores to overordnede frames. Det blev gennem vores framingskema tydeligt, at framen ændrede karakter på tværs af artiklerne og særligt på tværs af de udvalgte dage. For at kunne afdække denne udvikling i vores analyse, har vi fundet det relevant at definere to underframes ‘Israel som (evigt) offer’ og ‘Israel som medansvarlig’. Disse underkategorier gør det tydeligt, at der er sket en udvikling over tid inden for den overordnede frame, idet underframen ‘Israel som (evigt) offer’ hovedsageligt baserer sig på artikler fra den 8. oktober og 9. november, hvorimod underframen ‘Israel som medansvarlig’ hovedsageligt indeholder artikler fra den 9. november og 12. december. Fælles for de artikler, som framer et skylds- eller ansvarsspørgsmål, er, at de to involverede parter i konflikten ofte bliver sat i modsætning til hinanden. Derudover ser vi, at sproglige virkemidler, kilder og visuelt materiale har en betydelig indflydelse på, hvilken part der fremstilles som ansvarlig for den nylige opblussen af konflikten. På tværs af artiklerne ser vi eksempler på, hvordan journalistiske greb bidrager til at påvirke framingen af de to parter. Desuden har vi set, at de moralske evalueringer bidrager til at skabe og definere framen. Dette kan kobles til, hvornår en part i en konflikt går fra at forsvare sig selv til at angribe, hvilket er en tematik, der udvikler sig og udnyttes af medierne.

6.3.2.1 Israel som (evigt) offer

I vores framinganalyse har vi identificeret et mønster, hvor Israel fremstilles som et evigt offer, der i den igangværende konflikt og gennem historien er blevet udsat for flere angreb. Denne fremstilling af Israel indikerer, at nationen har ret til at forsvare sig selv, og baseret på dette legitimeres deres hårde modsvar. Medierne kan derfor være med til at skabe en forståelse af, at Israel ikke overskrider grænsen mellem selvforsvar og angreb. Dette kan relateres til vores litteraturreview, hvor det understreges, at Israel i vestlige medier ofte får en form for immunitet, og deres angreb derfor ikke bliver betragtet lige så kritisk som Hamas’. Framen ‘Israel som (evigt) offer’ defineres af sproglige og visuelle virkemidler samt brugen af kilder i 24 artikler, artikel 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 14, 17, 19, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 39, 43, 44, 45, 46, 47 og 53.

6.3.2.1.1 *Ladede ord som virkemiddel og rapportering om ofre*

Vi har observeret et mønster på tværs af de 24 artikler, hvor Israel bliver fremstillet som det evige offer i konflikten, hvor brugen af ladede ord og beskrivelser af ofrene spiller en central rolle og er med til at skabe en bestemt opfattelse hos offentligheden. Sproget er afgørende for, hvordan konflikten præsenteres, da det netop er med til at fremstille begivenheden på en måde, der skaber en specifik fortolkning hos modtageren. Artiklerne anvender primært et patospræget sprog, som kan vække en følelsesmæssig reaktion hos læseren og samtidig understøtte fortællingen om uretfærdige og uberettigede angreb på Israel.

Artikel 5 er udgivet den 8. oktober dagen efter Hamas' angreb og er en af Politikens nyhedsanalyser. Inddragelsen af nyhedsanalyse som genre indebærer en tilgang til journalistikken, hvor journalistens egen viden og ekspertise bringes i spil til at uddybe og analysere det dækkede emne. Anders Jerichow, som er seniorkorrespondent hos Politiken, bruger i artiklen sin viden og erfaring til at give en dybdegående indsigt i konflikten dagen efter Hamas' angreb. Dette format tillader et mere personligt perspektiv på nyheden, hvor journalistens egen etos og professionalisme er central. Den opfylder aktualitetskriteriet, hvor øjeblikkelighed i rapporteringen er central, da det understreger nyhedens umiddelbare relevans og betydning samt evnen til at engagere offentligheden i realtid. Artiklen er fortællende, hvor faktuel rapportering om ofre og konflikten bliver fremhævet. Derfor er problemdefinition fremtrædende for framingen af konflikten, idet potentielle konsekvenser fremhæves.

Derudover anvendes årsagsfortolkning, da Jerichow dykker ned i historien mellem de to parter. Artiklen fremhæver, hvilke konsekvenser parternes ageren kan have for stabiliteten og den generelle situation i Mellemøsten, men også hvilke konsekvenser konflikten kan have for internationale politiske relationer og alliancer. Ved at anvende problemdefinitionen og årsagsfortolkning kan både de umiddelbare og langsigtede konsekvenser kortlægges, men også historiske aspekter bidrager til en fortolkning af de dybereliggende årsager til den aktuelle konflikt. I nyhedsanalysen refereres der til flere kilder, herunder Al-Jazeera og Jerusalem Post. En nyhedsanalyse behøver ikke nødvendigvis at støtte sig til eksterne kilder, men det at Jerichow refererer til både Al-Jazeera et mellemøstligt medie, der ofte ses som mere sympatisk over for palæstinensiske synspunkter, og den israelske avis Jerusalem Post, som er mere pro-israelsk, kan man argumentere for, at analysen får et mere nuanceret syn på konflikten. Dog bliver Israel alligevel fremstillet mere som et offer, da artiklen placerer Israel i en situation, hvor landet synes at reagere på en trussel mod dets sikkerhed og territorium. Fordømmelser af

Hamas fra internationale aktører og israelske politikere understreger denne framing. Sprogbrugen og beskrivelsen af angrebene på civile og kapringen af ambulancer, portrætterer desuden Hamas som skurk og Israel som offer.

I artiklen beskrives det, hvordan “Israel blev ramt i sit hjerte” (Jerichow, 2023, a). Denne talemåde kan betragtes som en metafor, der appellerer til læsernes følelser og understreger, hvor dybt landet er berørt både fysisk og emotionelt. Talemåden antyder, at angrebet har ramt noget centralt og afgørende for Israel, hvilket kan fremkalde større medfølelse og forståelse for alvoren og konsekvenserne af situationen. Desuden finder vi det interessant, at disse sproglige virkemidler anvendes, da der er tale om en journalistisk artikel, der ellers bærer præg af at være faktabaseret. I artiklen beskrives hjertet som værende placeret dybt inde i landet, hvilket konnoterer, at det er et vigtigt sted for Israel. Hjertet er samtidig også et symbol på liv og følelser, hvilket understreger dybden og alvorligheden af det angreb, der har ramt Israel og bidrager til at forme offentlighedens opfattelse af konflikten, hvor en forståelse af Israel som et såret offer fremhæves.

Budskabet i artikel 5 understøttes af billedet, der viser en kvinde, som ligger på et hvidt klæde. Billedet er suppleret af teksten “Under klædet ligger liget af kvindens nevø, der blev skudt i den sydlige by Sderot i går, efter Hamas indledte sit angreb på Israel” (Jerichow, 2023, a).

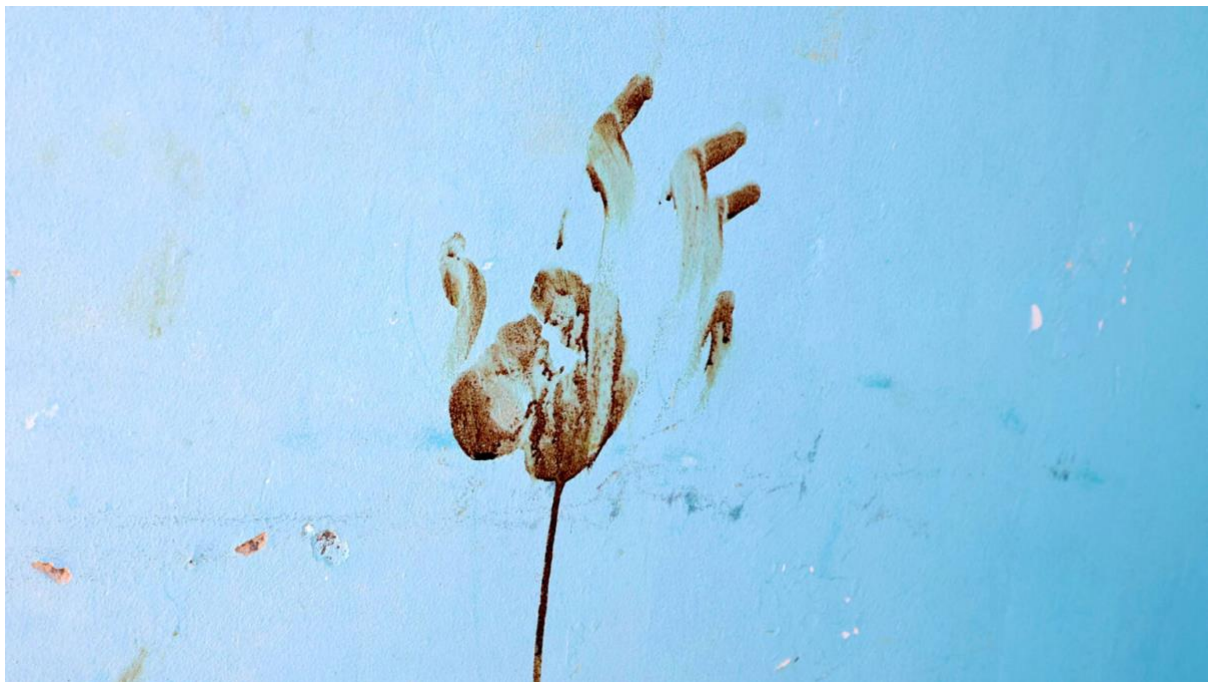
Artikel 5. Foto: Baz Ratner, Ritzau Scanpix.

Billedet illustrerer eksplicit, hvordan angrebet rammer de civile israelere og har således en afgørende betydning for den fortolkning, som læseren foretager, hvilket også belyses i vores litteraturreview med udgangspunkt i tidligere dækning af konflikten. Billedet kan bidrage til at give læseren sympati for Israel, da det er dem, der fremstilles som konfliktens ofre. Afkodningen af billedets betydning kan i samspil med billedteksten appellere til patos, da der er tale om det at miste en nær, hvilket kan vække følelser hos modtageren. Som udgangspunkt er billeder af sårede normalt i dækningen af konflikter, men vi vil argumentere for, at netop dette billede fremstår stærkere end de fleste, hvilket understøttes af kvindens ansigtsudtryk, som tydeligt indikerer, at hun er i sorg. Dette kan trække på en patosappel samt identifikationskriteriet, idet læseren får mulighed for at sætte sig ind i kvindens situation. Derudover optager billedet meget spalteplass i den trykte artikel, hvilket fungerer som et visuelt blikfang for modtageren.

Anvendelsen af patos er en generel tendens, som vi har observeret i de 24 artikler, hvor sproglige og visuelle beskrivelser af lidelse og brutalitet er fremtrædende, hvilket er typisk for krigsjournalistik. Vi antager, at medierne nøje har overvejet deres ordvalg for at male et billede af Hamas som umenneskelig og grusom. For eksempel anvendes ordet 'utilgiveligt' af statsministeren i artikel 20 til at beskrive Hamas' angreb. Dette ord kan vække en følelse af fordømmelse og afstandtagen og præsenterer derfor angrebet som værende forkert, hvilket kan styrke fremstillingen af Israel som et uskyldigt offer. Beskrivelser af panik og kaos forstærker ligeledes det emotionelle aspekt, som afsenderen ønsker at læseren påvirkes af, når artiklerne læses. For eksempel rapporteres der om festivalgæster, der flygter fra Hamas-soldater og beskrivelser som "(...) gennemtrængende panisk stemning" (B.T., 2023, a) og "(...) fløj ind i Israel over hovederne på dem" (TV2, 2023, a) i artikel 6 og 11, som kan være med til at intensivere følelsen af terror og kaos samt vække empati for og støtte til de israelske ofre. Yderligere bruges ord som 'chok' i artikel 20 og 'blodigt' i artikel 7 og 14 til at beskrive Hamas' angreb, hvilket antyder en brutalitet og overrumpling, som medierne igen kan anvende for at understrege uskylden og sårbarheden hos de israelske ofre. Nyhedskriteriet om konflikt bliver derfor særligt tydeligt, da de to sider i konflikten er klart definerede og ofte præsenteres som hinandens modsætninger.

Brugen af følelsesmæssigt ladede og beskrivende ord forstærker et narrativ, hvor Israel umiddelbart efter angrebet fremstilles som en sårbar og forsvarsløs nation, hvilket leder til en fortælling om, at selvforsvar er berettiget. På samme måde fremhæver rapporteringen om tortur

af kvinder i artikel 45 den grusomme og inhumane side af konflikten. Dette tilskynder til international fordømmelse af handlingerne og kan derfor være medvirkende til, at læserne danner en følelse af afsky over for Hamas og medfølelse i forhold til israelerne. Det bliver desuden et eksempel på, hvordan ladede beskrivelser og fokus på særligt udsatte ofre som kvinder, ældre og børn, kan bidrage til at intensivere den emotionelle effekt. Artiklen følger timeglasmodellen, idet beskrivelsen af tortur af kvinder allerede præsenteres i artiklens rubrik "Forskere: Tortur af kvinder brugt som våben" (Jerichow, 2023, b). Dette præsenterer det væsentligste først og iscenesætter dermed problemet. Efterfølgende præsenteres baggrundsviden om konflikten, som følger en kronologisk orden. Artikel 45 understøttes desuden af et billede af et blodigt håndaftryk, der ifølge billedteksten er taget under en rundvisning for medierne i kibbutzen Nir Oz efter Hamas' angreb.

Artikel 45. Foto: Gil Cohen-magen, Ritzau Scanpix.

Inklusionen af dette billede i fortællingen om mishandlingen af kvinder kan gøre rapporteringen mere levende ved at fremvise fysiske spor. Billedet kan således opfattes som et bevis på en voldelig hændelse, hvor både den menneskelige tilstedeværelse og eftervirkningerne stadig er tydelige. Billedet kan fremkalde emotionelle reaktioner og fremme større empati og forståelse hos modtagerne, hvilket kan bidrage til at fremme opmærksomhed og handling hos politikerne. Desuden understøtter billedet af et blodigt håndaftryk artiklens beskrivelse af konflikten som 'et blodbad'.

I artikel 17 fordømmer fire danske udenrigsordførere angrebet på Israel på baggrund af konfliktens optrapning. I artiklen beskrives det, at der ligger en række historiske begivenheder forud for Hamas' angreb, som præsenteres for læseren som en forklaring på, hvorfor konflikten er opstået "Den årtier lange konflikt mellem Israel og Palæstina er flere gange blevet kaldt alle konflikters moder" (Pilgaard, 2023). I artiklen udtaler Kim Edberg Andersen fra Nye Borgerlige, at "De slår jo mennesker ihjel" og fortsætter "Hamas har jo hylet i årtier over, hvor undertrykte de var, og så skyder de selv med missiler mod civilbefolkningen i Israel. Det lægger jeg den største afstand til" (Pilgaard, 2023). Han udtrykker dermed, at han ikke har nogen sympati med Hamas, og at Israel er offeret ved at bruge ladede sætninger. Samtidig bidrager hans udtalelse til en moralsk evaluering af konflikten og dens parter, hvor Andersen beskylder Hamas for at være skyldig i alt det, som de tidligere har beskyldt andre for at være.

Desuden indeholder artikel 17 et billede, som udgør en stor del af artiklens spaltepads, hvilket anskues som et journalistisk greb for at fange læserens opmærksomhed.

Artikel 17. Foto: Ahmad Gharabli, AFP, Ritzau Scanpix.

I forgrunden af billedet ses en brandmand og i baggrunden flere udbrændte biler, der stadig ryger. I litteraturreviewet blev det fremlagt, at artikler omhandlende Israel-Palæstina-konflikten ofte ledsages af billeder af røg og ild fra bygninger og angreb, hvorfor vores fund

kan relateres til tidligere studier. Derudover er billedet et typisk billede i forbindelse med krigsjournalistik, hvor der er fokus på ødelæggelser. Billedet ledsages af teksten “Over 3.000 luftalarmer er lørdag morgen gået i forbindelse med de indkommende raketangreb i Israel (...) En paramediciner er blandt de 22 personer, der indtil videre er bekræftet døde af den israelske ambulancetjeneste” (Pilgaard, 2023). Teksten skaber i samspil med billedet en forståelse af, at det er israelerne, som har lidt under Hamas’ angreb. Derudover bliver der gjort brug af logos i teksten, da antallet af luftalarmer inddrages, hvilket er med til at understrege, at angrebet har været stort og alvorligt. Samtidig anvendes patos gennem den specifikke omtale af en paramediciner blandt ofrene, der forud for sin død var med til at redde liv og udføre et betydningsfuldt job i Israel, hvilket kan appellere til læserens følelser.

I mediedækningen af den igangværende konflikt mellem Israel og Palæstina spiller terminologien omkring Hamas en afgørende rolle. I krigsjournalistik benyttes sensationssøgende og dæmoniserende sprog ofte til at fange læseren. Dette ser vi i en række artikler, hvor Hamas beskrives som en ‘terrororganisation’. I artikel 21 fremhæves det yderligere, at gruppen er på både EU’s og USA’s terrorliste, hvilket kan spille en væsentlig rolle i offentlighedens opfattelse af gruppen og dens handlinger, da den implicit fremstilles som skurk. Derved gøres den modstridende part, Israel, til konfliktens offer. Betegnelsen ‘terrororganisation’ indikerer, at Hamas’ handlinger ikke blot er fjendtlige eller voldsomme, men fundamentalt uacceptable og kriminelle. Når medierne konsekvent beskriver Hamas som en terrororganisation, understøttes en bestemt fortælling om konfliktens parter, der kan påvirke politiske beslutninger og international solidaritet, idet offentligheden og organisationer kan være mere tilbøjelige til at støtte Israel, der præsenteres som en stat, der bekæmper terrorisme.

I artikel 7 understreges Hamas’ handlinger som krigsforbrydelser allerede i rubrikken, “FN-ambassadør: »Det her er krigsforbrydelser, åbenlyse og dokumenterede krigsforbrydelser«” og artiklens blik på konflikten er således tydeligt fra start. Ordet ‘krigsforbrydelser’ er med til at skabe en skelnen mellem rigtigt og forkert, hvilket understøtter fortællingen om, at Hamas er skurken. Hvis mediet valgte en mere fredsjournalistisk tilgang, kunne fremstillingen blive mere nuanceret. En alternativ dækning kunne være, at mediet forsøgte at gøre konflikten mindre polariseret og undgik at opstille et fjendebillede og en ‘os mod dem’ forståelse, der er typisk for krigsjournalistik. I en mere neutral artikel om Israel-Palæstina-konflikten, ville det være vigtigt at vælge billeder, der ikke favoriserer nogle af parterne, og som præsenterer situationen

på en afbalanceret måde. Ved at bruge disse typer af billeder kan en artikel formidle information på en måde, der stræber efter at være så neutral og objektiv som mulig.

Artikel 7 indeholder et billede, hvor man i billedets forgrund ser Gilad Erdan, Israels faste repræsentant ved FN, til en pressekonference i FN's Sikkerhedsråd. Han holder et skilt fra Hamas' Charter, der er principper fra Hamas, som blandt andet indeholder en erklæring om ikke at ville anerkende Israels eksistens og kræve, at Palæstina bliver befriet gennem væbnet kamp. På skiltet står teksten "The Day of judgement will not come until Muslims fight the Jews and kill them" (Politiken, 2023, a).

Artikel 7. Foto: Eduardo Munoz Alvarez, Ritzau Scanpix.

Billedet kan tolkes som en illustration af den fjendtlige holdning, som Hamas har over for jøder, og Erdan kan fremvise skiltet for at understrege den antisemitiske retorik, som gruppen anvender. Dette kan være en del af hans indsats for at dokumentere og advare om trusler og fjendtlighed fra Hamas og søge international støtte til Israel, herunder fra institutioner som FN. Artiklen fremstiller derfor en moralsk evaluering af konflikten, hvor Hamas og muslimer fremstilles som en gruppe, der anvender voldsomme praksisser og er brutale i deres opfordring til at slås mod jøder.

I artikel 7 beskriver Erdan Hamas som 'barbarer', hvilket kan give associationer til grusomme og umoralske mennesker, der anvender voldelige og inhumane metoder. Artiklen er dermed med til at skabe et stærkt fjendebillede af Hamas, hvilket kan påvirke, hvordan modtagere ser de involverede parter, og hvem de anser for værende henholdsvis de legitime og illegitime i konflikten. Dette kan også influere måden, hvorpå offentligheden tolker Hamas' angreb og Israels efterfølgende modangreb. Floridas guvernør Ron DeSantis kalder Hamas for 'slagtere' i artikel 43, hvilket er et kraftfuldt og negativt ladet udtryk. Udtrykket antyder brutalitet og umenneskelighed og indikerer, at handlingerne er grusomme, hvilket kan skabe en forståelse af, at Hamas ikke tager hensyn til liv. Ordvalget kan også have til formål at mobilisere politisk og offentlig støtte til en hård linje mod Hamas og samtidig vise solidaritet med Israel, hvilket er et generelt standpunkt, som USA historisk har haft. USA's vedvarende støtte til Israel bliver belyst i artikel 27, 43, 44 og 47, som alle fremhæver USA's engagement i Mellemøsten. Dette inkluderer direkte militære indgreb, omfattende militær støtte samt betydelige politiske forpligtelser.

Historier om USA's handlinger og indflydelse har tendens til at vække stor offentlig interesse både på grund af konfliktens direkte relevans, Danmarks tætte relationer med nationen og den generelle fascination af USA som en kulturel og politisk supermagt. Der argumenteres i vores litteraturreview for, at al viden om samfundet er baseret på fortolkning, der afhænger af identitet og historie. I forlængelse af dette antager vi, at et vestligt land, som USA og Danmark, på baggrund af deres kulturforståelse har sværere ved at stille sig fuldkommen kritisk over for Israels ageren i denne konflikt, da Vesten selv har været med til at skabe Israel. Dette betyder, at vestlige landes holdninger til Israel er formet af nationens egen historiske rolle og identitet, hvilket gør det vanskeligt at anlægge en fuldstændig neutral eller kritisk position. Dermed er den vestlige verden nødt til at erkende, at de har foretaget valg, som måske har medført, at der vil være vedvarende konflikter i Mellemøsten. Vi antager, at USA aldrig vil komme med en erkendelse af, at de helt eller delvist har taget fejl, da de var med til at oprette Israel. Danmark vil heller ikke kunne gøre dette, da det er et lille land og allierede med USA, som derfor forventes at bakke op om USA's politiske linje.

I artiklerne, der definerer framen 'Israel som (evigt) offer', er der desuden et stort fokus på de lidelser og tab, som Israel har oplevet som følge af angrebene fra Hamas. Flere artikler nævner ofte høje dødstal og antallet af sårede i forbindelse med de massive raketaffyringer mod israelske byer, og hvordan civile er blevet direkte ramt af volden. Eksempelvis beskrives det i

artikel 20, at “Antallet af døde i Israel efter Hamas’ chokangreb er søndag eftermiddag opjusteret til over 700” (Jyllands-Posten, 2023, b) og både i artikel 11 og 14 indeholder rubrikkerne også omtale af dødstal. Når der refereres til specifikke hændelser samt dødstal og antal sårede til at understøtte argumenter, kan artiklerne siges at anvende logosappellen. Dette er typisk for krigsjournalistiske artikler, hvor fokus ligger på voldelige angreb frem for konfliktens rod. Argumentet om, at Israel har ret til at forsvare sig selv, understøttes ofte af logiske fremstillinger af selvforsvar som en naturlig ret for alle nationer, hvilket appellerer til modtagerens rationelle forståelse af international lov og orden.

I artiklerne, vi anvendte til at beskrive vores første frame ‘Konflikten gøres nærværende’, hvor vi fandt, at identifikationskriteriet var stærkt, så vi, at Israels offerrolle blev koblet til Anden Verdenskrig. Dette er også tilfældet i artikel 20, hvor statsministeren udtaler sig om angrebet på Israel ved et kort pressemøde foran Det Kongelige Teater inden en forestilling. Hun beskriver Hamas’ angreb som ‘forfærdeligt’ og ‘utilgiveligt’. Disse ord kommer til at fremstå endnu stærkere, da statsministeren udtaler sig i forbindelse med, at hun deltager i en forestilling om danske jøder under Anden Verdenskrig, hvilket yderligere understøtter fremstillingen af Israel som det evige offer. Desuden forstærkes Israels offerrolle gennem en moralsk evaluering i artiklen, hvor statsministerens ordvalg placerer ansvaret for konflikten på Hamas.

Disse eksempler viser, hvordan medierne gennem deres valg af bestemte ord og de særlige detaljer, der fremhæves, kan spille en aktiv rolle i at forme opfattelsen af komplekse internationale konflikter. Medierne kan herigennem forme en fortælling om en konflikt, der understreger en part som offer og en som skurk.

6.3.2.1.2 Kilder med høj etos som rygdækning

I de 24 udvalgte artikler, der framer Israel som det evige offer i konflikten, spiller kilder en særlig rolle, da mange af artiklerne bygger på oplysninger fra etablerede og autoritative mediekanaler, der kan give de danske nyhedsartikler troværdighed. Ved at referere til anerkendte og troværdige kilder, kan medierne og journalisterne opbygge tillid hos læseren og derigennem styrke artiklernes etos. Dog ser vi også, at der i flere af artiklerne anvendes partskilder, som er afhængige og derfor ikke objektive. I vores teori beskrives eksperter som essentielle for at filtrere og fortolke komplekse informationer i medierne. Denne pointe bekræftes i vores litteraturreview, som præsenterer, at kilder er vigtige for rapporteringer, fordi de er med til at afgøre, hvordan begivenheder fremstilles i medierne. I artiklerne 7, 8, 14, 19,

21 og 46 refereres der til internationale nyhedsbureauer som Reuters og AFP, der generelt anses for at være pålidelige kilder til objektiv information. Når artiklerne citerer disse kilder, lægger de således vægt på en international og neutral synsvinkel, som styrker etos ved at vise, at informationen ikke er farvet af nationale fordomme.

I artikel 14 citeres AFP i forbindelse med rapportering af dødstal, hvilket signalerer, at oplysningerne er verificerede af en troværdig uafhængig kilde. Artiklen er også et eksempel på, hvordan der henvises til kilder, når palæstinensiske dødsfald oplyses. I den forbindelse nævnes det, at oplysningerne kommer fra 'Myndighederne i Gaza', der er styret af Hamas. Denne bemærkning kan være med til at skabe en indikation til læseren om, at oplysningerne ikke nødvendigvis er korrekte eller til at stole på. Et eksempel på dette findes også i artikel 8, hvor Berlingske, under henvisning til Reuters og norske NTB, rapporterer informationer om kampe i Israel, der stammer fra Hamas. I denne sammenhæng understreges det, at "Oplysningerne om de konkrete lokationer er dog ikke bekræftet af Israel" (Berlingske, 2023, b). Det fremstilles derfor også i denne artikel, som at oplysninger fra Hamas ikke nødvendigvis er pålidelige. Sidst understreges det også i artikel 46 med teksten "Ifølge de Hamas-kontrollerede sundhedsmyndigheder i Gaza" (Kristeligt Dagblad, 2023, i). Således markeres det i flere artikler, at informationen kommer fra en kilde, der er direkte tilknyttet eller kontrolleret af Hamas, hvilket kan fremstille Hamas og til dels Palæstina som den illegitime part i konflikten. Dette kan være et bevidst valg af journalisterne, da det kan påvirke pålideligheden eller perspektivet på de oplysninger, medierne deler, idet Hamas er en organisation, der af mange lande er klassificeret som en terrororganisation. Ved at pointere dette kan medierne søge at understrege, at de informationer, der kommer fra disse myndigheder, kan være farvet af andre interesser. Denne omtale af kilder og det at fakta behæftes med en vis grad af usikkerhed bliver derfor et spørgsmål om, hvem der er legitime, og derfor også om, hvem der ikke er.

I artiklerne 6, 8, 11, 14, 25, 45 og 47 refereres der til enten en eller begge israelske aviser Haaretz og Times of Israel. Det kan antages, at disse israelske aviser har en god indsigt i regionens politik og derfor kan tilbyde detaljerede rapporter fra konfliktzonen, som internationale medier nødvendigvis ikke har forståelse for. Deres kendskab appellerer således til etos ved at fremvise en dybdegående forståelse af de underliggende forhold. Eksempelvis kan brugen af rapporter om de interne dynamikker i Israel eller specifikke operationer give læserne en mere nuanceret forståelse af situationen, hvilket styrker troværdigheden af de

dækkede emner. Dog kan man argumentere for, at disse analyser kan være farvede, da aviserne er israelske, og deres holdning formentligt vil være påvirket heraf. Kilderne er dermed partskilder, som er afhængige og derfor i en vis grad begrænsede i deres udtalelser, hvorfor de ikke er objektive. Det er værd at bemærke, at Al-Jazeera, et anerkendt og respekteret mediehus og det eneste internationale medie til stede i Gaza på det tidspunkt kun er citeret én gang. I modsætning hertil bliver israelske medier som Haaretz og Times of Israel citeret flere gange. Dette er bemærkelsesværdigt, da Al-Jazeera med høj sandsynlighed ville kunne bidrage med en unik indsigt og et alternativt perspektiv i dækningen af konflikten.

Fraværet af palæstinensiske aviser eller medier som kilder i rapporteringen kan have konsekvenser, der kan rejse spørgsmål om balancen i dækningen af konflikten. Dette fravær kan samtidig ses som en understøttelse af, at artiklerne framer Israel som offer, hvor medier og journalister hellere vil bruge israelske kilder, der taler ind i denne fremstilling. Dog er det også væsentligt at pointere, at journalister i forbindelse med dækningen af konflikten har begrænset eller ingen adgang til de konfliktramte områder på grund af Israels kontrol med, hvem der kommer ind og ud af området, hvorfor journalisterne kan have svært ved at tale med og anvende palæstinensiske kilder i deres rapportering. Der kan derfor være tale om en kombination af, at journalisterne favoriserer israelske kilder, men også har begrænset adgang til palæstinensiske kilder. For nogle læsere kan inklusionen af kilder fra begge parter dog øge troværdigheden, da det viser en vilje til at præsentere flere stemmer og synspunkter og understøtter etiske journalistiske principper om objektivitet. Dette aspekt er også relevant, når det gælder de billeder, der anvendes i artiklerne, da de ofte kommer fra israelske eller andre internationale kilder snarere end fra palæstinensiske. Dette understreger således sammenhængen mellem adgang og repræsentation i medierne, hvilket fremhæver vigtigheden af at være kritisk over for kilder og behovet for at stræbe efter en balanceret dækning af begivenheder.

I artiklerne 5, 7, 12, 19, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 39, 43, 44, 45, 47 og 53 refereres der desuden til ekspertkilder gennem politikere, militære talspersoner og andre eksperter, der gennem deres autoritet og relevante viden tilfører etos. Når ekspertkilder som politikere inddrages i en artikel, bidrager det signifikant til artiklens troværdighed, hvilket kan skabe større mulighed for at påvirke læserne, da politikere generelt anses for at have en dyb forståelse eller autoritet inden for deres fagområder. Ved at inkludere ekspertkilder kan læserne få en opfattelse af, at informationen er verificeret og støttet af fagfolk eller velinformerede kilder. Eksperter, som forskere, tilføjer derudover et niveau af autoritet med deres dybdegående viden, hvor artiklens

indhold beriges ved at tilføre faglig indsigt, der ellers kan være kompleks og ikke let tilgængelig for almindelige journalister. Denne ekspertise hjælper med at belyse mere komplekse aspekter af en sag, som kan være afgørende for at skabe en fuldkommen forståelse. I artikel 25 anvendes særligt problemdefinition til at frame konflikten som en stor trussel for Israels militær og at angrebet i fremtiden får konsekvenser for Israels operationelle forsvarsmæssige forståelse af Gaza, som dette angreb har været med til at ødelægge. Denne analyse af konflikten stammer blandt andet fra den tidligere chef for det israelske søværn Eli Maron, der tilfører artiklen etos. Han udtaler, at Israels parathed over for angrebet er en “(...) kolossal fiasko” (Berlingske, 2023, c).

Rubrikken i artikel 39 lyder “Dansk lektor kalder det »fakta«, at Israel begår folkedrab. Nu svarer ekspert igen” (Heeger, 2023), hvorfor der allerede i artiklens rubrik trækkes på personernes etos. Den danske lektor på Syddansk Universitet, Freja Wedenborg, beskylder Israel for at udføre folkedrab i Palæstina, hvilket udløser en reaktion fra en militærjuridisk ekspert, Kenneth Buhl, der mener, at denne definition svarer til at råbe ulven kommer. Wedenborgs holdning er blevet tilkendegivet i et indlæg i fagbladet Journalisten og i den udvalgte artikel fra Berlingske, som kaldes et debatinterview, udtaler Buhl sig. Artiklen kommer derfor til at handle om definitionsretten af de scener, som udspiller sig i Mellemøsten som følge af konflikten og ikke om de civile tab og de meningsløse kampe. Buhl kommenterer på Wedenborgs udtalelse om folkedrab og sætter den i en militærjuridisk faglig kontekst, hvor han trækker på sin professionalisme. Han mener, at hvis man slynger om sig med ordet ‘folkedrab’, risikerer man at udvande begrebet. Debatinterviewet belyser spændingen mellem akademisk frihed og nødvendigheden af korrekt brug af juridiske betegnelser, hvor der gives forskellige synspunkter på, hvordan ordet ‘folkedrab’ defineres og i forlængelse heraf, hvordan det bør anvendes. Derfor kommer framingen til udtryk gennem en moralsk evaluering af, hvorvidt situationen i Mellemøsten lige nu kan ansues som et folkedrab. Wedenborg mener, at det er forkert, at det først kan kaldes et folkedrab efter krigens afslutning, da krigen er lige så forfærdelig her og nu. Efter udtalelsen skriver artiklens journalist, at Wedenborg forholder sig til de dødstal, som det Hamas-kontrollerede sundhedsministerium i Gaza har oplyst. Tallene vedrørende de palæstinensiske ofre behæftes derfor med en vis tvivl, hvilket vi også tidligere har set, mens der ikke kommenteres på, hvorvidt tallene vedrørende de israelske ofre er troværdige eller ej. Dermed vurderer journalisten indirekte Wedenborgs troværdighed, hvilket potentielt kan nedbringe hendes etos. Dette forstærker omvendt Buhls etos, idet han kommer til at fremstå som den ‘rigtige’ ekspert, hvorfor Israels perspektiv synes at blive favoriseret.

Politikere har evnen til at påvirke offentlig mening, og deres udtalelser i medierne kan have stor betydning for offentlige debatter. Det er derfor vigtigt, at politikerne stræber efter at være objektive og ikke blot indtager ét synspunkt, selvom de repræsenterer specifikke politiske holdninger og interesser. Dette ses ved, at statsministeren ikke fremstår objektiv i flere af vores udvalgte artikler, hvor hun udtrykker støtte til Israel i artikel 21 og udtaler, at “Danmark står bag Israel” (Jyllands-Posten, 2023, b; Pedersen, 2023) i artikel 20. I artikel 19 udtaler udenrigsministeren “Danmark bakker op om Israel i denne svære tid” (Berlingske, 2023, i).

Ligesom i artikel 19, 20 og 21 omhandler artikel 43 også magtfulde personers stillingtagen til Israel-Palæstina-konflikten. De fire artikler omhandler henholdsvis udenrigsministeren, statsministeren og de amerikanske politikere Nikki Haley og DeSantis og deres holdning til og syn på konflikten. Fælles for artikel 19, 20 og 43 er, at de indeholder billeder af netop disse fire personer. At fokusere på billeder af politikere, der udtaler sig om konflikten frem for selve konflikten, kan have negative konsekvenser for offentlighedens forståelse, da det skaber et øget fokus på individuelle politikere snarere end de faktiske begivenheder eller konflikstens kerne. Dette kan bidrage til at skabe en tilstand, hvor debatten i højere grad kommer til at omhandle personen frem for situationen, hvilket kan fjerne fokus fra de internationale konflikter og i stedet skabe fokus på personlige dagsordener. Når politikere udtrykker uforbeholden støtte til Israel, som det er tilfældet i disse artikler, formidler de en klar politisk holdning, der kan ses som en del af en udenrigspolitisk linje. Udtalelserne fra de magtfulde politikere kan være medvirkende til at forme den offentlige mening, der konstrueres ved hjælp af de danske medier. Denne konstruktion kan bidrage negativt til en allerede etableret forståelse af konflikten. Politikerne har derfor ligesom medierne et ansvar for ikke at skævvride en kompleks international konflikt til en enkel sort-hvid fortælling, da det kan skabe yderligere spændinger i en allerede intens konflikt.

I artikel 53 beskrives det, at Macron har modtaget kritik for ikke at være objektiv i sin tilgang til konflikten, da han ved sin deltagelse i en jødisk fest har tændt stearinlys, hvilket ofte forbindes med at mindes personer. Han kritiseres for ikke at adskille politiske forhold og staten fra religion, hvilket beskrives som værende særligt vigtigt i Frankrig. Artiklens rubrik lyder “Da Macron tændte et stearinlys, væltede kritikken ned over ham fra alle sider” (Ullerup, 2023). Rubrikken har et metaforisk og beskrivende sprog, hvor det at tænde et stearinlys udløser kritik, hvilket fremstår ironisk, da handlingen i sig selv er harmløs. Dette understøttes af en bagatellisering af Macrons handlinger, idet der står “Det er meget let at træde ved siden

af i debatten om krigen i Gaza” (Ullerup, 2023). Sproget antyder dermed indirekte, at debatten er kørt lidt af sporet, fordi det er umuligt at gøre noget rigtigt. Man kan udlede, at man som borger og særligt som præsident er sat op til at fejle, hvilket fungerer som form for undskyldning for Macrons handling. Artiklen er dermed ikke særligt kritisk over for præsidenten og skaber en moralsk evaluering, hvor hans handlinger undskyldes ved at påpege, at det er svært at navigere korrekt i debatten om Israel-Palæstina-konflikten.

Artikel 6, 9, 12 og 26 fokuserer alle på brugen af førstehånds- og erfaringskilder, der har oplevet angreb fra Hamas og belyser de menneskelige konsekvenser. De personlige vidnesbyrd tilfører autenticitet til artiklerne og styrker etos ved at illustrere konfliktens direkte påvirkning på almindelige menneskers liv. Denne type dækning appellerer desuden til patos, således at læserne får empati og forståelse for de berørte parter. Dette er essentielt for en dybere menneskelig indsigt i konfliktens omfang og brutalitet. I artikel 9 og 12 siger en israelsk kvinde “Vi er et meget lille land, og vi har alle sammen nogen, vi kender, som enten er blevet dræbt, er savnet, er kidnappet eller som har børn i hæren” (Ekstra Bladet, 2023, b; Kristeligt Dagblad, 2023, c). Dette appellerer til patos ved at beskrive den direkte og personlige indvirkning, konflikten har på næsten enhver borger i Israel, hvilket kan vække sympati og empati hos læseren og gøre budskabet mere indgribende og overbevisende.

6.3.2.1.3 Negativ fremstilling af demonstrationer

Vores egne antagelser har skabt en forventning om, at demonstrationer ville fylde meget i mediebilledet, da vi har haft en opfattelse af, at der har været mange pro-palæstinensiske demonstrationer i de danske gader efter konfliktens opblussen. Dog er vi gennem vores arbejde med udvælgelsen af de 56 artikler blevet overrasket over, at dækningen af demonstrationerne ikke har fyldt så meget i mediedækningen som forventet. Denne observation danner yderligere grundlag for vores senere diskussion. På trods af at der ikke er mange artikler om demonstrationerne, handler to af vores 56 udvalgte artikler om netop dette. Vi finder det interessant, at der i artikler om pro-palæstinensiske demonstrationer bliver skabt en framing af ‘Israel som et (evigt) offer’, hvilket vi vil uddybe gennem artikel 22 og 23.

Artikel 22 og 23 er begge udgivet den 8. oktober og omhandler samme demonstration for Palæstina i København dagen efter det aktuelle angreb på Israel. Indledningsvist kan vi se artiklernes rubrikker som et udtryk for forskellige tilgange i mediernes dækning. Artikel 22 har rubrikken “Raser over propalæstinensisk demonstration: - Det er klamt” (Doherty, 2023, b). I

modsætning hertil kan man argumentere for, at artikel 23 indledes med en mere neutral rubrik, som lyder “Efter voldelige angreb: Demonstration for Palæstina i København” (Honoré, 2023). Rubrikkernes forskellige måder at beskrive demonstrationen på kan blandt andet skyldes en variation i brugen af nyhedskriterier, hvor man kan argumentere for, at Ekstra Bladet i artikel 22 ønsker at opfylde både sensations- og aktualitetskriteriet, og TV2 i artikel 23 blot ønsker at opfylde aktualitetskriteriet og ikke på samme måde ønsker at fange læseren gennem brugen af fængende og sensationsskabende ord. Man kan på baggrund heraf sige, at fremstillingen af demonstrationen umiddelbart fremstår mere kritisk i artikel 22 sammenlignet med artikel 23, hvilket understøttes af artiklernes underrubrikker. I artikel 22’s underrubrik beskrives det, at demonstrationen har sat Socialdemokratiets retsordførers, Bjørn Brandenborg, ‘pis i kog’, hvorimod artikel 23 både inkluderer ordet ‘klamt’ fra samme person, men også beskriver, at “Stifteren af begivenheden afviser dog, at der er tale om en fejring af angrebene” (Honoré, 2023). Vi vil dog argumentere for, at begge artikler har en overvejende kritisk tilgang til demonstrationen, hvilket skaber en framing af ‘Israel som (evigt) offer’. Framingen kommer til udtryk gennem forskellige devices i de to artikler, hvilket blandt andet ses gennem sproget samt i inddragelsen af kilder.

Begge artikler inddrager Brandenborg som kilde, der udtrykker vrede og afsky over demonstrationen gennem de stærkt negativt ladede ord som ‘ulækkert’, ‘upassende’ og ‘klamt’. Disse ord er med til at skabe en afstand til Hamas og fremhæver hans holdning om, at demonstrationen er uacceptabel i et demokratisk samfund. Ordene kan vække stærke følelsesmæssige reaktioner hos læseren, skabe debat og påvirke den offentlige mening. Dog kan artiklerne siges at forholde sig forskelligt til Brandenborgs udtalelser, da Ekstra Bladet i højere grad lader Brandenborg sige, hvad han mener, og TV2 derimod stiller sig mere kritisk over for udtalelserne ved at spørge, “Mener du, at der foreligger nok information til, at en politiker bør kalde billeder af en demonstration ‘klamme’?” (Honoré, 2023).

Et væsentligt element, der adskiller de to artikler fra hinanden, er, at der i artikel 22 udelukkende indgår én kilde, hvorimod der indgår tre kilder i artikel 23, hvor der udover Brandenborg inddrages vagtchef i Københavns Politi, Martin Kajberg, og stifteren af begivenheden for demonstrationen på Facebook, Hussein Al-Hussein. Dette kan være med til at tegne et billede af, at TV2 søger at skabe en objektiv fremstilling ved at inddrage flere stemmer, hvorimod Ekstra Bladet kun inddrager ét syn på demonstrationen. På trods af dette vil vi dog argumentere for, at TV2 ikke lykkedes med at skabe en objektiv fremstilling, idet

der er en overvægt af kritiske kilder samt deres placering, hvor direkte citering af Al-Hussein og dermed modsvaret til Brandenburgs kritik placeres til sidst og derfor ifølge nyhedstrekantens opbygning må betragtes som værende mindst vigtig. Mediet kan dog selv argumentere for, at de fremstiller begge sider af konflikten, hvis de skulle blive anklaget for partiskhed, hvorfor citatet kan ses som et forsøg på at følge det journalistiske ideal om objektivitet. Brandenburg citeres først i artiklen, hvorefter der inddrages en udtalelse fra Kajberg, som oplyser, at demonstrationen ikke er anmeldt, hvilket skaber en underliggende kritik af demonstrationen, da den fremhæves som en lovovertrædelse. Fælles for begge artikler er derudover, at de afsluttes med en kort beskrivelse, hvor fakta om Hamas' angreb udlægges. I artikel 22 beskrives det, at Hamas har angrebet Israel, og i artikel 23 rapporteres der først om de israelske ofre, som beskrives som det største tab siden Yom Kippur-krigen i 1973. Disse ofre bliver derfor givet en større betydning end de palæstinensiske. De forskellige elementer i artiklerne kan i samspil med hinanden være med til at vise en støtte til Israel, da det styrker fremstillingen af Israel som et offer og tydeliggør en politisk stillingtagen, som kan være afgørende for modtagerens forståelse og holdning til konflikten.

Derudover adskiller artiklerne sig også gennem deres brug af billeder. Artikel 23 indeholder et billede fra demonstrationen, som er blevet delt gennem det sociale medie Snapchat.

Artikel 23. Foto: Snapchat.

På billedet ses en række demonstranter med palæstinensiske flag, der kan opfattes som en slags modoffentlighed, idet de repræsenterer en underrepræsenteret samfundsgruppe. Flaget får på billedet en betydning af at symbolisere sympati for Palæstina og dets folk. Grundet kilden Snapchat antager vi, at personen, der har taget billedet, selv har deltaget i demonstrationen. Det tyder derfor på, at mediet ikke har været til stede, men har anskaffet sig det eller modtaget det fra en privatperson. Vi ser et mønster i, at medierne anvender forskellige journalistiske greb til at dække henholdsvis pro-palæstinensiske demonstrationer og begivenheder, som har en relation til jøder, hvilket skaber en forbindelse til konflikten i kraft af, at størstedelen af den israelske befolkning er tilhængere af jødedommen. Det så vi i dækningen af fakkeloptøget i forbindelse med Krystalnatten, hvor der blev anvendt billeder fra professionelle fotografer, hvorimod mediet nøjes med at bruge et billede fra Snapchat til at dække den pro-palæstinensiske demonstration. Denne forskel kan således rejse spørgsmål om, hvorvidt der skabes en ubalance i den danske mediedækning af konflikten, hvilket kan skævvride offentlighedens opfattelse af konfliktens involverede parter og have en betydning for den offentlige mening. Medierne spiller en vigtig rolle i at formidle objektiv og balanceret information om relevante samfundsspørgsmål. Det er vigtigt for mediernes troværdighed og for den demokratiske samtale, at der stræbes efter en mere balanceret tilgang, hvor alle sider af en politisk eller social konflikt får samme grad af opmærksomhed i medierne.

Artikel 22 benytter ikke et aktuelt billede fra den omtalte begivenhed, men i stedet et billede fra en demonstration i 2021. Man kan dermed argumentere for, at der i begge artikler er et mønster i, at medierne ikke prioriterer at være til stede ved begivenheder, der udtrykker støtte til palæstinensere. Valget om at anvende et arkivbillede fra tidligere begivenheder frem for et aktuelt billede og manglen på billeder taget af pressefotografer er med til at afspejle en vis grad af forsømmelse fra mediernes side i forhold til at dække konflikten og dens parter objektivt.

Artikel 23 indeholder desuden endnu et billede, som stammer fra Presse-fotos.dk. På billedet ses to biler med flere palæstinensiske flag hængende ud af vinduerne. Flagene er placeret i billedets gyldne snit, hvilket indikerer, at flagene er billedets vigtigste element. Et flag konnoterer ofte et vist følelsesbetonet tilhørsforhold, hvorfor netop dette flag kan betyde loyalitet og opbakning til Palæstina. Desuden ses en arm, der rækkes ud af vinduet og laver et håndtegn, der symboliserer fred. Billedteksten oplyser læseren om, at bilerne kører gennem Københavns gader i kortegekørsel.

Artikel 23. Foto: Presse-fotos.dk.

Billedet kan således symbolisere et ønske om at blive set og hørt i det offentlige rum. Ved at benytte sin ytringsfrihed i den offentlige sfære kan offentligheden forsøge at udfordre mediernes fortællinger. Dette kan, ligesom demonstrationen, ses som et udtryk for en modoffentlighed, der benytter sin ret til ytringsfrihed. Ytringsfriheden kan således give personerne en mulighed for at påvirke den offentlige debat. Når de gør brug af deres ret til ytringsfrihed, gør de det formentligt ikke kun for at sikre repræsentation, men også for en mere retfærdig og balanceret forståelse af konflikten i Danmark, hvilket ligeledes kan ses som et udtryk for, at den påståede skævhed i dækningen er reel.

6.3.2.2 Israel som medansvarlig

Vi har i vores analyse af de udvalgte artikler identificeret en række mønstre, som indikerer, at Israel bærer en del af ansvaret for, at konflikten er blusset op. Dog er det forskelligt, hvor tydelig denne tilskrivning af medansvar er, samt hvorvidt det sættes i relation til Hamas' angreb den 7. oktober eller den efterfølgende udvikling af konflikten. Disse fund baserer sig på artikel 10, 13, 15, 16, 18, 28, 29, 30, 34, 40, 41, 42, 48, 49, 50, 52, 54, 55 og 56. Indholdet i disse artikler er med til at definere framen 'Israel som medansvarlig', hvorfor vi i de følgende afsnit vil udlægge indholdet i de 19 artikler gennem en analyse af sproglige og visuelle virkemidler samt anvendelsen af kilder.

6.3.2.2.1 Fokus på civile tab i diskussionen om Israels medansvar

Framen 'Israel som medansvarlig' kan siges at blive fremstillet indirekte og underspillet i artikel 10, 13, 15, 16 og 18, der blev udgivet den 8. oktober dagen efter Hamas' angreb på Israel samt i artikel 28 og 34, der blev udgivet den 9. november. I artikel 10, der har rubrikken "Korrespondent: Fra israelsk side vil man 'gøre alt for at slå hårdt tilbage'" (Klærke, 2023, a) ser vi Israel blive fremet som medansvarlig, idet artiklen har fokus på landets voldsomme modangreb på Gaza. Artiklen indeholder metaforen "Fra israelsk side skal man regne med en jernnæve" (Klærke, 2023, a), der kan ses som en understøttelse af rubrikkens udtryk 'gøre alt'. Metaforen 'jernnæve' henviser til, at man kan forvente en hård tilgang fra Israels regering og militær over for situationen. Udtrykket bruges til at beskrive en ubøjelig og kraftfuld indsats, der karakteriseres ved en fast og kompromisløs respons. Dette kan tolkes som et udtryk for, at Israel vil gøre alt for, at Hamas ikke 'vinder' konflikten. I brødteksten bliver det beskrevet, at "Israel har en militær doktrin, som foreskriver, at man anser civile mål som legitime mål" (Klærke, 2023, a). Dette kan også være med til at understøtte idéen om, at Israel er 'lige glade med', at civile kan risikere at blive ofre for deres modangreb. Samtidig indkapsler dette artiklens problematik, som går på, at der ikke bliver taget hensyn til de civile i kampene mellem konfliktens parter. På trods af at Israels planer om et modangreb ikke bliver fremstillet åbenlyst negativt i artiklen, kan man argumentere for, at der bliver skabt en underliggende fortælling om, at Israel også bærer et ansvar for at beskytte de civile, hvilket de ifølge deres lovgivning ikke behøver at tage hensyn til. Man kan således argumentere for, at fremlæggelsen af den militære doktrin kan sættes i relation til påstanden at 'gøre alt', hvilket skaber en fortælling om, at Israel måske vil gå så langt som at slå civile ihjel, hvis det er det, der skal til for, at de vinder konflikten.

Selvom artikel 10 tildeler Israel en del af ansvaret for konflikten og dens voldsomme eskalering, beskrives Hamas samtidig som en 'guerillahær'. Udtrykket har ofte en negativ undertone og refererer til en væbnet oprørsgruppe, der anvender krigsførelse fra civile områder mod en overlegen magt i forsøg på at destabilisere regioner eller regeringer. Imidlertid kan guerillakrigsførelse også opfattes positivt af nogen, da det kan tolkes som en form for modstandsbevægelse, der kæmper mod invaderende styrker, hvor organiseret militær konfrontation er umulig på grund af uligheder i ressourcer, hvilket kan relateres til nogle palæstinenserers opfattelse af israelere. Når artiklen anvender udtrykket i forbindelse med beskrivelsen af Hamas, antyder det således en kamp mod en stærkere modstander. Det indikerer, at Hamas kombinerer politisk aktivisme med væbnet modstand som en strategi mod

israelsk besættelse til at opnå deres mål om palæstinensisk selvbestemmelse. Dog ud fra konteksten i artiklen samt det vestlige syn på Hamas, tolker vi brugen af ‘guerillahær’ som overvejende negativt. Artiklen fremhæver de udfordringer og risici, der er forbundet med denne form for krigsførelse især i forhold til de civile tab. Ved at beskrive Hamas som en ‘guerillahær’ lægges der vægt på deres kampmetoder, der involverer krigsførelse og angreb fra civile områder, hvilket netop kan øge risikoen for civile tab. Dette er således også relevant i forbindelse med Israels militær doktrin om, at det er lovligt at slå civile ihjel i krig.

Israels doktrin og nødvendigheden af de voldsomme angreb har imidlertid rejst etiske og juridiske spørgsmål, hvilket nævnes i artiklen, da principper i international humanitær lov skal sikre, at civilbefolkningen ikke udsættes for direkte angreb i krig. Derfor tolker vi det således, at selvom Hamas i artiklen bliver fremstillet i et negativt lys, pålægges Israel et betydeligt ansvar. Artiklen udtrykker kritik af Israels tilgang, som omfatter deres vilje til at gøre hvad som helst for at opretholde deres position, ofte uden tilstrækkelig hensyntagen til de civile, der går tabt under deres militære operationer. Denne kritik understøtter principperne i fredsjournalistik ved at fremhæve behovet for retfærdighed og menneskerettigheder.

Artiklens billede viser “(...) palæstinensiske brandmænd i færd med at slukke en brand i en beboelsesbygning, der blev ødelagt af israelske luftangreb i Gaza” (Klærke, 2023, a).

Artikel 10. Foto: Mohammed Abed, AFP or licensors.

De to brandmænd står på toppen af det, der ligner et bjerg af murbrokker, hvilket er med til at understrege alvoren i de israelske luftangreb. Billedet har en total beskæring og kan kategoriseres som et typisk krigsjournalistisk billede, da det viser voldsomme ødelæggelser. Billedet bliver et visuelt bevis på de alvorlige konsekvenser af konflikten og understøtter således kritikken af Israels voldsomme metoder. Det er således med til at styrke fortællingen om de store menneskelige og materielle omkostninger ved konflikten samt de komplekse spørgsmål om ansvar og beskyttelse af civile, der bliver debatteret i artiklen. Artiklen beskriver konflikten mellem Israel og Hamas som kompleks, hvor begge parter anvender taktikker, der rejser etiske og juridiske spørgsmål, og der er en underliggende kritik af både Israels og Hamas' handlinger. Der er således et stort fokus på en morale-frame og moralsk evaluering, da den ikke blot beskriver hændelserne eller konsekvenserne af handlingerne, men også vurderer dem ud fra et etisk perspektiv i forhold til moralske principper som retfærdighed, menneskerettigheder og international lov. Det fremhæves, hvordan Israel og Hamas' metoder påvirker uskyldige civile, og der sættes spørgsmålstegn ved, om sådanne handlinger kan retfærdiggøres, selv i en konfliktzone. Ved at fokusere på de etiske og moralske dimensioner af konflikten, opfordrer artiklen læseren til at reflektere over humanitære aspekter af de anvendte metoder.

At fremstille Israels medansvar for konfliktens udvikling på denne måde kan også siges at komme til udtryk i artikel 13, som har rubrikken "Røde Kors: Ambulancer bliver angrebet i Israel" (TV2, 2023, b). Der skabes indledningsvist en fortælling om, at angrebene på ambulancer foregår i Israel, hvilket kan skabe et billede af, at det ikke er Israel selv, som er skyld i disse. I brødteksten bliver det dog beskrevet, at angrebene kommer fra militante på begge sider, hvilket indikerer, at begge parter har overtrådt internationale regler, der beskytter humanitære operationer under konflikter. Beskrivelsen kommer fra Dansk Røde Kors' katastrofechef, Bjarke Skaaning, der kan siges at have en høj etos gennem sin autoritet og den erfaring og ekspertise, han må forventes at have i at håndtere nødsituationer og katastrofer. Artiklen kan således være med til at skabe et billede af Israel som medskyldig i angrebene på sundhedspersonalet, hvilket igen understøtter fortællingen om, at de ikke forsøger at beskytte de civile, der rammes af konflikten. Således bygger artiklen på en moralsk evaluering af parternes handlinger, og der fokuseres ligeledes på en morale-frame. I denne kontekst illustrerer artiklens tilgang principperne i fredsjournalistik ved at fremhæve behovet for omfattende dækning af begge parter handlinger og konsekvenserne for civile samt ved at fremme en diskussion om ansvar og menneskerettigheder.

I artikel 18 præsenteres synspunkter fra begge sider, og der fokuseres på de civile tab, hvilket giver artiklen et relativt neutralt udtryk. Den indeholder politiske synspunkter fra både Enhedslisten og Socialdemokratiet, som diskuterer ansvar og konsekvenser af konflikten. Israel beskrives som et land, der oplever terrorangreb fra Hamas, hvor mange civile har mistet livet. Statsministerens reaktion fremhæves, hvilket signalerer en anerkendelse af alvoren i disse angreb. Der nævnes dog også store tab og lidelser blandt den palæstinensiske civilbefolkning som følge af de israelske modangreb. Debatten i artiklen viser, at der er en bred anerkendelse af konfliktens kompleksitet. Pelle Dragsted argumenterer for Vestens medansvar i konflikten, mens Rasmus Stoklund kritiserer denne type debat, da han anser dem som en afledning fra de aktuelle hændelser. Artiklen forsøger at balancere synspunkterne og fremhæver lidelsen blandt civile på begge sider, hvilket understøtter dens neutralitet i framingen af konflikten uden at tage direkte stilling til fordel for enten Israel eller Palæstina. Israel bliver derfor også givet et medansvar i artiklen, som bygger på en moralsk evaluering af konflikten med en intention om at vække empati og moralsk refleksion hos læseren. Ifølge teorien om agenda-setting og dens beskrivelse af issues, vil vi argumentere for, at konflikten er et issue, som i sin natur er et emne, der er til debat. Et issue er samtidig konfliktfyldt og tosidet, hvilket øger dets nyhedsværdi. Dertil kommer issue proponents, som individer eller grupper, der åbent støtter et issue for at højne den offentlige opmærksomhed. Vi antager derfor at både Dragsted og Stoklund kan være udtryk for issue proponents, der i hver sin retning forsøger at påvirke debatten. Dragsted forsøger at sætte Vestens ansvar omkring konflikten på dagsordenen i de danske medier, mens Stoklund åbent støtter det israelske perspektiv i konflikten og forsøger at fremme dette issue i mediedækningen.

Artikel 16 inddrager Læger uden Grænsers perspektiv på de humanitære problemer i Gaza og nævner specifikt udfordringerne med at skaffe medicin og strøm til hospitalerne på grund af angrebene. Dette skaber fokus på de civile konsekvenser af konflikten. Artiklen nævner både de israelske og palæstinensiske tab, hvor over 700 er døde i Israel og mindst 413 palæstinensere er blevet dræbt under Israels modangreb. Ved at rapportere disse tal sammen med beskrivelsen af de humanitære problemer på begge sider, præsenterer artiklen konflikten på en måde, der implicerer et delt ansvar for den forværrede humanitære situation. Dette kan bidrage til en mere balanceret forståelse af konflikten og til en diskussion om medansvar hos begge parter ved at sætte fokus på de civile konsekvenser frem for udelukkende at fokusere på militære handlinger. Det kan føre til en mere neutral og afbalanceret mediedækning, som er essentiel for en retfærdig diskussion om konflikten og dens parter.

Ligesom artikel 10, 13 og 18 har artikel 28, der er udgivet den 9. november, fokus på en moralsk evaluering og beskriver fænomenet 'Pallywood', hvor israelere og pro-israelske grupper beskylder palæstinensere for at iscenesætte skader og død i Gazastriben for at manipulere den internationale opfattelse og forståelse af konflikten. I artiklen bliver misinformation afsløret og korrigeret gennem faktatjek og kilder for at understrege vigtigheden af etisk journalistik. Artiklen stiller sig således kritisk over for et manipuleret medie billede og israelske støtters bevidste spredning af misinformation for at forme fortællingen om konflikten på en måde, der styrker deres egen position og svækker modstanderens troværdighed. Selvom artiklen ikke direkte diskuterer moralske principper, handler den om de moralske og etiske implikationer ved at dele misinformation og propaganda i konflikten mellem Israel og Hamas. Det er desuden interessant, at artiklen kun nævner palæstinensiske ofre i modsætning til mange af de andre artikler, hvor israelske ofre også nævnes og ofte er i fokus. Dog nævnes det til sidst "TV 2 har tidligere bragt denne artikel om, hvorvidt man kan tro på tallene" (Secher, 2023). Den har således også det formål at opfordre læserne til at være kritiske over for de informationer, de får. Desuden kan man argumentere for, at artiklen er opbygget efter timeglasmodellen, idet artiklen præsenterer dens konklusion i underrubrikken "(...) men ofte er anklagerne falske" (Secher, 2023). Efterfølgende følger en detaljeret gennemgang af den misinformation, som hersker, hvor konklusionen understøttes gennem inddragelsen af en lang række kilder blandt andet Google Trends, faktatjekkere og en amerikansk historiker og professor. Disse kilder er uafhængige, da de er objektive eksperter og ikke er personligt involveret i konflikten. Medierne er afgørende i formningen af offentlighedens verdensbillede, da de formidler begivenheder, som offentligheden ikke selv har adgang til. Derfor bliver denne type artikel vigtig for offentlighedens forståelse og opfattelse af konflikten, da artiklen er et udtryk for en saglig gennemgang og aflivning af flere myter om konflikten.

I artikel 15 og 34 ses en fremstilling af Israels medansvar allerede i artiklernes rubrik gennem vendingerne "Israel (...) vil forsøge at likvidere" (Steenbech, 2023) og "Israels krigsførelse" (Kristeligt Dagblad, 2023, e). Brugen af ordet 'likvidere' har en stærk konnotation af beslutsomhed og dødbringende effekt, hvilket kan opfattes som en indikation af en aggressiv tilgang fra Israels side, der retfærdiggør deres handlinger som nødvendige for at eliminere den trussel, Hamas udgør. I artiklens brødtekst er der ligeledes fokus på, at Israel vil gå langt for at slå hårdt tilbage, og at dette formentligt vil ramme de civile. Artiklen reflekterer ikke på samme måde som de forrige artikler over de moralske eller humanitære konsekvenser af sådanne handlinger, men fokuserer i stedet mere på det strategiske og taktiske aspekt af Israels militære

respons. Rubrikken i artikel 34 beskriver også, at Israel er i krig, hvilket igen kan anskues som en form for tilskrivning af ansvar, fordi Israel bliver givet en aktiv rolle i konflikten. I denne artikel skelnes der mellem den israelske stats handlinger og jødiske borgere globalt. Her ses en anerkendelse af, at Israels militære aktioner kan skabe internationale spændinger og øget antisemitisme, hvilket sætter spørgsmålstegn ved den bredere effekt af Israels handlinger på det globale jødiske samfund.

En forklaring på at fremstillingen bliver mere direkte, kan formentligt findes i artiklernes publiceringsdato den 9. november. De tidligere analyserede artikler, artikel 10 og 13, blev publiceret den 8. oktober, hvorfor man kan argumentere for, at der er sket en udvikling i måden, hvorpå skyldsspørgsmålet i konflikten bliver behandlet. Den tidlige dækning kan have været mere forsigtig på grund af mangel på fuld klarhed over situationens omfang, og medier og journalister gjorde brug af mere indirekte virkemidler. I de senere artikler bliver fremstillingen af Israels medansvar mere direkte og tydelig. Mens artikel 34 bygger mere på en morale-frame og moralsk evaluering, hvor der fokuseres på udfordringen ved at forbinde en religiøs gruppe med en stats handlinger, bygger artikel 15 på en mere umiddelbar og praktisk tilgang til krigsførelse og fokuserer mere på en ansvars-frame, hvor der er større fokus på selve problemet. I artikel 15 og 34 ses en mere direkte og udtalt fremstilling af Israels ansvar og deltagelse i konflikten, som fremhæver den gradvise udvikling i mediers fremstilling af Israels rolle og handlinger. Det er dog interessant, at selvom Israel bliver tildelt et medansvar, beskrives deres handlinger i artiklerne ikke som forkerte eller uretfærdige. Tværtimod legitimeres de nærmest med beskrivelser af, at Israels handlinger er en modreaktion på Hamas' angreb. Dette kommer ligeledes til udtryk ved, at Israel samt deres handlinger i konflikten fremstilles overvejende neutrale.

6.3.2.2.2 Israels medansvar frames gennem appelformer

Framen 'Israel som medansvarlig' kan også siges at blive fremstillet gennem brugen af appelformer i artikel 29, 30 og 41, der blev udgivet den 9. november samt i artikel 50, 54 og 56, der blev udgivet den 12. december. I både artikel 29 og 50 beskrives en våbenhvile i Gaza, hvor våbenhvilen i artikel 29 er under forhandling, er våbenhvilen i artikel 50 bestemt af et flertal i FN's Generalforsamling. Artiklerne er skrevet med en måneds mellemrum, og det indikerer således en udvikling i, hvordan der tages stilling til en potentiel våbenhvile mellem Hamas og Israel.

Artikel 29 indledes med rubrikken “Medie: Der forhandles om tre dages våbenhvile i Gaza” (Kristeligt Dagblad, 2023, g), som giver en tydelig indikation af, at våbenhvilen endnu ikke er aftalt, og samtidig er det ikke bekræftet, hvorvidt forhandlingerne egentlig er i gang. Artiklen beskriver våbenhvilen som en nødvendighed for at sikre humanitær hjælp, og den er samtidig knyttet til frigivelse af 10-15 gidsler fra Hamas. Den fremstilles som et resultat af internationale forhandlinger med bidrag fra flere lande og organisationer som Egypten, Qatar og USA. Denne framing peger på et kollektivt internationalt samarbejde og fremstår som en nødvendig, om end midlertidig, løsning på en humanitær krise. Der lægges vægt på, at oplysningerne vedrørende våbenhvilen kommer fra anerkendte internationale aktører og diplomater, hvilket styrker artiklens etos. Derudover indeholder artiklen stærke emotionelle appeller, når den beskriver antallet af civile ofre, herunder børn. Artikel 50 indledes med rubrikken “FN’s Generalforsamling stemmer for humanitær våbenhvile i Gaza” (Berlingske, 2023, g). Her er der ligesom i artikel 29 tale om en ‘humanitær våbenhvile’. Artikel 50 beskriver en våbenhvile, som bliver behandlet mere formelt og institutionaliseret med en afstemning i FN’s Generalforsamling, hvor der er fokus på det overvældende flertal, der støtter våbenhvilen, hvilket giver indtryk af global enighed og legitim autoritet. Artiklen framer også konflikten politisk ved at nævne landene, der stemte imod, herunder USA og Israel, som giver en indikation af de geopolitiske spændinger i konflikten. Artikel 50 artikel bygger på etos og patos, hvor referencen til FN og dens generalforsamling som en beslutningstagende autoritet styrker etos gennem institutionens betydning. Derudover er der en stærk patos i de emotionelle appeller om de humanitære kriser og behovet for beskyttelse af civile, særligt børn, som mister livet i konflikten.

I artiklerne frames Israel på en måde, der fremhæver deres medansvar i konflikten. Det beskrives i artikel 50, at “Mere end 1,9 millioner mennesker er internt fordrevne i Gaza, og siden 7. oktober er 18.000 døde i Gaza, hvoraf hovedparten er civile (...) mere end 7000 palæstinensiske børn er blevet dræbt” (Berlingske, 2023, h). Yderligere beskrives det i artikel 29, at våbenhvilen skal forbedre forholdene for de 2,3 millioner palæstinensere i Gaza. Brugen af tal i begge artikler trækker på logos, og argumentationen for nødvendigheden af våbenhvilen i Gaza taler således til modtagerens fornuft. Udenrigsministeren citeres i artikel 50 og nævner, at den danske regering bakker op om Israels ret til selvforsvar, men understreger dog, at de kun bakker op inden for den humanitære folkeret. I artikel 29 fra beskrives Hamas’ angreb, men beskrivelsen bliver ledsaget af “Siden har Israel gennemført bombardementer og en

landinvasion af Gaza” (Kristeligt Dagblad, 2023, g), hvilket adskiller sig fra tidligere fremstillinger af konflikten ved et fokus på, at Israel har svaret hårdt igen.

Man kan yderligere argumentere for, at fremhævelsen af, at våbenhvilen vil gavne de civile palæstinensere mest, tildeler Israel et medansvar i konflikten. Israel præsenteres først i artiklernes brødtekst, hvorfor man ifølge nyhedstrekanten kan argumentere for, at det fremstilles som mere væsentligt, at våbenhvilen vil gavne palæstinensere frem for at fokusere på Israels holdning. Derudover beskrives det i artikel 29, at Israels premierminister, Benjamin Netanyahu, tidligere har udtalt, at en våbenhvile udelukkende vil finde sted, hvis den ledsages af frigivelsen af israelske gidsler. I artikel 50 citeres Erdan for at kalde våbenhvilen ‘hyklerisk’, og han mener samtidig, at den kun vil være til fordel for Hamas (Berlingske, 2023, h). Dette kan siges at tegne et billede af, at Israel kun er interesseret i en våbenhvile, hvis de selv får noget ud af det. Dette kan sættes i forbindelse med forrige afsnit, hvor der var fokus på, at Israel blev kritiseret for ikke at gøre nok for at undgå civile ofre. Dog er det interessant, at Israels holdning er placeret i artiklens slutning, da det med udgangspunkt i placeringen kan tolkes som mindre væsentligt, at Israel er modstandere af våbenhvile. Man kan dermed argumentere for, at medierne og journalisterne er tøvende med at skabe en åbenlys negativ eller kritisk fremstilling af Israel. Begge artikler har fokus på en moralsk evaluering ved at fremhæve de humanitære aspekter af konflikten. Kristeligt Dagblad fokuserer på den umiddelbare nødvendighed af humanitær hjælp, mens Berlingske fremstiller FN’s handlinger som et udtryk for globalt samarbejde og retfærdighed. De fremhæver begge politiske og moralske dilemmaer og lægger vægt på de civile ofre, særligt børn, hvilket styrker en følelsesmæssig og moralsk appel til læseren.

Artikel 29 indeholder nedenstående billede, der ledsages af teksten “Khan Younis i det sydlige Gaza onsdag den 8. november. Formålet med en humanitær våbenhvile vil være at få hjælp ind til de civile i Gaza” (Kristeligt Dagblad, 2023, g).

Artikel 29. Foto: Mohammed Dahman, Ritzau Scanpix.

Billedet har en supertotal beskæring, hvilket giver modtageren et overblik over området og de omgivelser, som de lokale i Gaza befinder sig i. Samtidig kan beskæringen give modtageren en følelse af distance til konflikten. På baggrund af billedets komposition vil man formentligt først lægge mærke til den ødelagte bygning, da den er placeret i billedets gyldne snit. Samtidig gør lysindfaldet også, at bygningen er i fokus, og menneskene i venstre hjørne ikke bliver bemærket i lige så høj grad. Det væsentlige i billedet er dermed ødelæggelserne, hvilket er typisk for krigsjournalistik. Billedteksten gør læseren bevidst om, at vi ser en ødelagt bygning fra den sydlige del af Gazastriben. Derudover står der i teksten, at formålet med en våbenhvile er at få hjælp ind til de civile i Gaza, hvorfor billedet i samspil med artiklens tekst kan vise, hvordan civile i Gaza lider. Ødelæggelserne på billedet er desuden med til at skabe en forståelse for, at Israel har et medansvar i konflikten, da de er ansvarlige for de ødelæggelser, man ser.

Artikel 30 fra Ekstra Bladet og artikel 41 fra Berlingske, der begge er udgivet den 9. november, dækker også emnet våbenhvile, men bygger på en morale-frame i modsætning til artikel 29 og 50, der bygger på en konflikt-frame. Disse to artikler introducerer nye vinkler ved at fokusere på økonomisk bistand fra to vestlige lande til den palæstinensiske civilbefolkning i Gaza. Vinklen skifter fra beslutningsprocesserne omkring våbenhvile til den økonomiske hjælp, der ydes. Dette fremgår tydeligt af rubrikkerne: “Danmark øger støtte med 75 millioner til civilbefolkningen i Gaza” (Ekstra Bladet, 2023, c) og “Frankrig vil hæve palæstinensisk

bistand til 746 millioner” (Berlingske, 2023, d). Selvom vinklen kan siges at være forskellig i de fire artikler, kan vi på tværs af artiklerne identificere en række af de samme journalistiske greb og framing devices. I artikel 30 og 41 appelleres der i rubrikkerne til logos ved at nævne konkrete beløb, hvilket indikerer et betydeligt behov for hjælp og understreger hjælp rettet mod civilbefolkningen. Dette skaber en fortælling om, at det er de civile palæstinensere, som lider, og dermed tildeles der indirekte et ansvar og tilskrives en skyld til Israel, idet de repræsenterer den modstridende part i konflikten. Statsministeren pointerer i artikel 30, at mens Israel har ret til at forsvare sig, komplicerer Hamas’ taktikker situationen ved at operere blandt civile, hvilket skaber dilemmaer om ansvar for de civile tab. Der kan således være tale om modstridende fremstillinger af situationen. I artikel 41 omtales Israel som afvisende i forhold til en våbenhvile uden frigivelse af gidsler. Denne fremstilling kan dog være med til at sætte Israel i et lys, hvor de fremstår som tøvende i forhold til at nå frem til en fredelig løsning. Ligesom de to forrige artikler appellerer disse artikler også til patos gennem fremhævelsen af de humanitære kriser og civile tab, specielt med fokus på børn. Ved at sætte et spotlight på de mest sårbare grupper øges den emotionelle effekt af budskabet.

Begge artikler bygger på en moralsk evaluering, da der lægges fokus på den humanitære støtte til Gaza. Når artiklerne fremhæver udtalelser fra politiske ledere, der taler om behovet for humanitær hjælp og våbenhvile, anvendes der en morale-frame til at vurdere situationen. Disse ledere fremstilles som moralsk bevidste aktører, der tager ansvar og reagerer på en humanitær krise. Artiklerne skaber et narrativ om, at den internationale indsats for at levere hjælp ikke kun er en politisk eller logistisk handling, men også en moralsk nødvendighed og indikerer, at der er en overordnet forståelse af, at det er nødvendigt at hjælpe de civile i Gaza ved at sikre tilgang af humanitær nødhjælp til området.

Derudover fremhæves etos gennem citation af statsministeren og ministeren for udviklingssamarbejde og global klimapolitik, Dan Jørgensen, i artikel 30 samt den franske præsident, Macron, i artikel 41, der alle har en høj troværdighed på baggrund af deres virke. Ved inddragelsen af Macron lægges der vægt på præsidentens rolle frem for navn, da han i rubrikken refereres til som ‘Den franske præsident’, og hans navn først præsenteres i brødteksten. Dette understøtter tesen om, at kilden er inddraget med det formål at give artiklen troværdighed. At inddrage artikler med høj etos ses også i artikel 56, hvor USA’s præsident, Joe Biden, inddrages, der ligeledes har en høj troværdighed. Dette understøttes af det visuelle materiale fra de tre artikler, som vises nedenfor, idet der inddrages billeder af de autoritære

kilder, som citeres i teksterne. Billederne af de tre statsoverhoveder er alle halvtotale beskæringer, som er en billedbeskæring, der kan være med til at skabe en følelse af en personlig relation. Vi antager, at netop disse billeder inddrages til at styrke en følelse af relation, som allerede er blevet etableret gennem den sproglige fremhævnings af personernes troværdighed samt fokus på den moralske evaluering i artiklerne. Når billederne har fokus på personerne, som udtaler sig i artiklerne, frem for den alvorlige situation i Gaza, kan det fjerne opmærksomheden fra de grundlæggende problemstillinger. Ved at centrere rapporteringen omkring ledende politiske figurer, kan den underliggende konflikt og dens direkte påvirkning på de civile, der oplever den, risikere at blive nedtonet eller overskygget af politiske handlinger. Man kan argumentere for, at dette taler ind i en fredsjournalistisk tilgang, da billeder ikke viser ødelæggelser og sårede, som vi tidligere har set i mediedækningen.

Artikel 30. Foto: Ida Marie Odgaard, Ritzau Scanpix.

Artikel 41. Foto: Pool, Reuters.

Artikel 56. Foto: Elizabeth Frentz, Reuters.

Artiklerne kan anskues som en positiv fremstilling af landene, idet det fremhæves, hvor mange penge Danmark og Frankrig støtter med og ikke blot, at de støtter civile palæstinensere. Man

kan dermed argumentere for, at de forskellige elementer i samspil med hinanden tegner et positivt billede af de to nationer, hvilket i en vis grad også kan være med til at skabe en distance til den egentlige konflikt.

Artikel 56 kan siges at medvirke til at skabe en indirekte fremstilling af, at Israel bærer en del af skylden. Dette kommer til udtryk gennem et direkte citat fra Biden, der udtaler “[Israel] begynder at miste støtten” (Berlingske, 2023, h). I underrubrikken beskrives denne udtalelse som ‘opsigtsvækkende’, og i brødtekstens påpeges det, at Israel er begyndt at miste international opbakning på grund af deres handlinger i Gaza. Man kan argumentere for, at det fremstilles som værende væsentligt, at denne udtalelse er opsigtsvækkende, hvilket understøttes af dens placering i underrubrikken. Dette kan medvirke til at skabe en fremstilling af Israels handlinger som uacceptable, og at de dermed er medskyldige i konfliktens eskalering, fordi deres trofaste allierede USA påpeger dette og dermed indirekte gør opmærksom på, at flere nationer finder Israels handlinger forkerte. Artiklen er udgivet på den sidste af vores tre udvalgte dage, hvilket kan spille en rolle i, hvorfor USA netop nu vælger at udtrykke dette, idet der i konfliktens udvikling sker et skifte i opfattelsen af skyldsspørgsmålet.

I artikel 54, der er udgivet den 12. december, er der ligeledes et eksempel på, at artiklens billede viser den kilde, der citeres. Artiklen har rubrikken “Hun var gidsel hos Hamas. Hendes største frygt var at blive dræbt af Israel” (Kamil, 2023, b), og der er således fokus på menneskelige oplevelser, hvorfor artiklen bygger på en menneskelig interesse-frame. Samtidig trækker artiklen på sensationskriteriet, da rubrikken umiddelbart fremstår som modsætningsfuld og derfor kan vække modtagerens interesse ved at være usædvanlig.

Artikel 54. Foto: Ronen Zvulun, Reuters, Ritzau Scanpix.

Det er først i artiklens billed- og brødtekst, at læseren bliver gjort opmærksom på, hvem 'hun' er, og man kan dermed sige, at billedet får en væsentlig betydning, idet det giver læseren en indikation af, hvem 'hun' er før teksten. I modsætning til de forrige artikler, der benyttede kilder med høj etos gennem deres autoritative og politiske rolle, anvender denne artikel en anden type kilde med høj etos. På billedet ser man Agam Goldstein-Almog, en ung kvinde, der har været gidsel hos Hamas, og hun kan derfor defineres som en førstehåndskilde og en erfaringskilde, der bidrager til artiklens indhold med sine personlige oplevelser. Dette giver indholdet og citaterne høj troværdighed, da hun selv har oplevet det, hun fortæller om. Artiklen trækker også på identifikation, da modtageren får mulighed for at sætte ansigt på den person, som deler ud af sine oplevelser. Dette kan gøre det lettere for modtageren at forstå og føle empati for de involverede i konflikten og appellere til patos, da det taler til modtagerens følelser. Det understøttes af billedets halvtotale beskæring, der kan skabe en følelse af personlig relation til kvinderne på billedet. Derudover er artiklens beskrivelser af gidslernes frygt, oplevelser af seksuelle overgreb og tabet af familiemedlemmer også med til at vække medfølelse hos læseren. Derudover kommer patos også til syne gennem billedet af mor og datter, der er tydeligt berørte.

I artiklens underrubrik fremstilles Israel negativt, da det beskrives, at der for to af Hamas' gidsler var intet mere skræmmende end de israelske bombardementer. Dette er på trods af, at de i fangenskab kun havde lidt mad, og nogle af Hamas-vagterne begik seksuelle overgreb. Det fremstår således som en kritisk fremstilling af Israels militære strategier, hvor civile og gidsler i Gaza føler sig truet af angreb fra deres egen nation. Især råb og beskyldninger, der beskrives i artiklen under et møde med Netanyahu, understreger en følelse af svigt og frustration over Israels taktikker. I rubrikken kan der således siges at blive skabt en sammenligning, hvor Hamas og Israels handlinger sættes op imod hinanden, hvilket skaber en fremstilling af, at Israel er værre end Hamas, hvilket kan siges at frame Israel som bærer af skyld.

6.3.2.2.3 Tildeling af medansvar gennem kilder

I otte af de 18 artikler, som definerer framen 'Israel som medansvarlig', har vi fundet tegn på en direkte tildeling af medansvar gennem kilder som værktøj. Artikel 40 og 42 er udgivet den 9. november, og artikel 48, 49, 52, 54 og 55 er udgivet den 12. december. I disse artikler tegner der sig et billede af, at den mere direkte tildeling af et medansvar til Israel bliver hyppigere mod slutningen af den afgrænsede periode.

Artikel 40 og 42 har sammenlignelige elementer i deres brug af internationale politiske kilder til at skabe en bestemt fremstilling af skyldsspørgsmålet. Fremstillingen kommer allerede til udtryk i artiklernes rubrik, hvilket kan være med til at sætte rammen for læserens syn på Israel gennem resten af artiklen. Artikel 40 har rubrikken "Belgisk vicepremierminister vil have sanktioner mod Israel: - Vi kan ikke se væk, mens børn bliver dræbt" (Ørbæk, 2023), og artikel 42 har rubrikken "Norske partier beskylder Israel for brud på folkeretten" (Kristeligt Dagblad, 2023, h). Begge artikler bygger på en morale-frame og har en fremstilling, som indikerer, at Israels handlinger er ulovlige og uacceptable, idet der bliver anvendt ord og formuleringer som 'sanktioner' og 'brud på folkeretten'. Sproget i artiklerne bærer generelt præg af at være negativt ladet, når Israels handlinger beskrives. Dette ses gennem sprog som "Bomberegningen er umenneskelig" (Ørbæk, 2023), "(...) stoppe blodsudgydelserne" (Ørbæk, 2023), 'krigsforbrydelser' og 'krigsførelse'. Derudover bliver der især i artikel 40 anvendt sproglige virkemidler i form af et billedligt sprog, der kan skabe en negativ forståelse af Israels handlinger og dermed påvirke offentlighedens holdninger i relation til Israels ansvar i konflikten. Derudover kan rubrikken siges at fremstille en moralsk evaluering af problematikken, hvor det virker indlysende, at det ikke er okay, at børn bliver dræbt. Udsagnet kan derfor siges at præsentere et klart og ikke-diskuterbart argument for, at Israels handlinger

ikke er acceptable. I artiklen bliver der samtidig brugt et patospræget sprog da der er fokus på noget familiært i både rubrik og brødtekst. I brødteksten bliver det beskrevet, at familier er 'på flugt' i Gazastriben, hvilket understøttes af nedenstående billede.

Artikel 40. Foto: Haitham Imad, Ritzau Scanpix.

Billedet i artikel 40 kan ses som en visualisering af den tilstand, Gaza befinder sig i, hvilket skaber en fortælling om, at situationen er så alvorlig, at familier er nødsaget til at flygte fra deres hjem. På billedet ses mennesker, heriblandt børn og ældre i kørestol, hvilket er med til at understrege, at alle bliver nødt til at flygte, uanset om de er i stand til det eller ej. Dette kan ligesom artiklens sproglige indhold appellere til modtagerens følelser og skabe en negativ opfattelse af Israel. Mediet kan dermed siges at anvende billedet til at skabe en visuel framing, der understøtter den sproglige framing af Israel som medansvarlig, der er blevet etableret gennem brugen af kilder. Den visuelle framing beskrives i teorien som mindre påtrængende for modtageren end den sproglige, da modtageren ikke i lige så høj grad vil 'opdage' framingen. En stærk visuel framing kan derfor være et godt greb for mediet til at styrke artiklens generelle framing, hvilket her kan være med til at styrke sympatien for de palæstinensiske ofre.

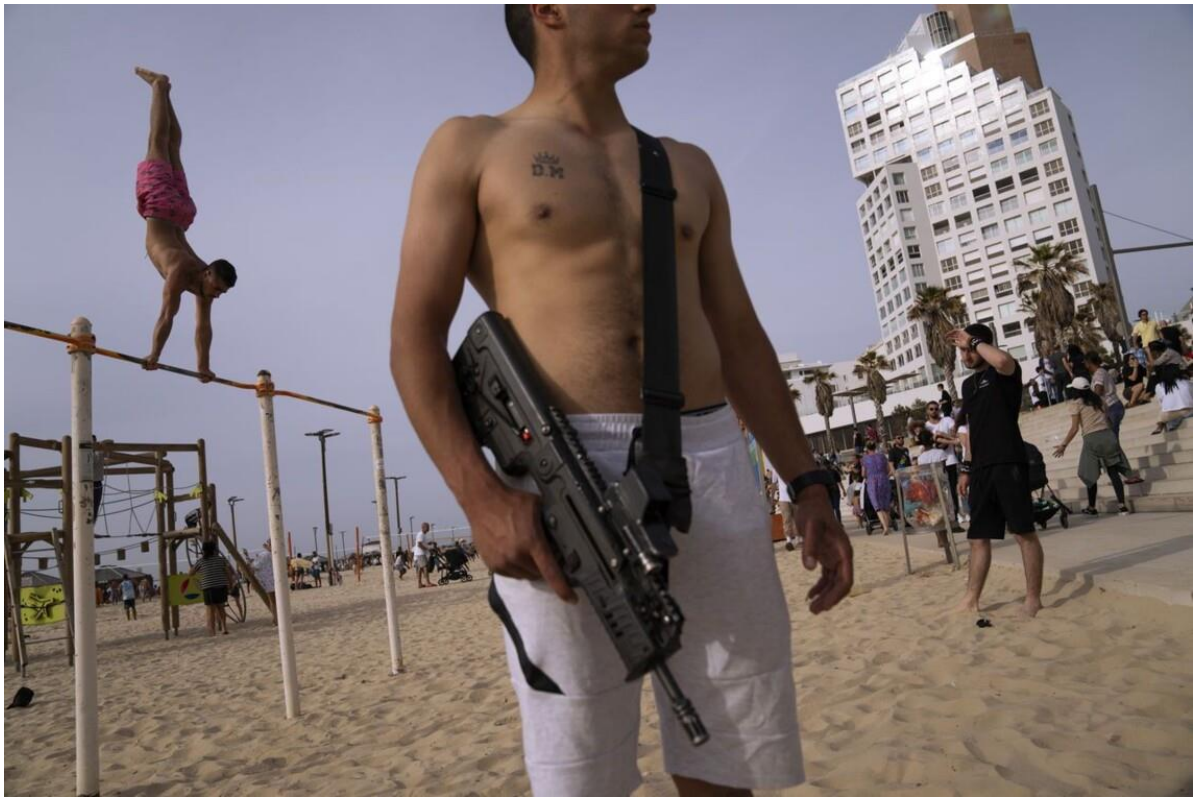
Man kan argumentere for, at der er en høj grad af etos i begge artikler, da de bygger deres autoritet på troværdige kilder som norske politikere, den belgiske vicepremierminister og officielle holdninger fra partier, hvilket styrker påstandene. Allerede i rubrikkerne bliver det

tydeligt, at medierne trækker på denne etos i deres præsentation af problemstillingerne. Derudover er det interessant, at framingen af Israel som medansvarlige i konflikten skabes gennem inddragelsen af kilder, da der således af mediet skabes en underliggende distance mellem mediet selv og skyldsspørgsmålet i konflikten. Mediet fremstår således ikke som nogen, der tager stilling til skyldsspørgsmålet, men skaber alligevel en klar fremstilling af Israel, som nogen der overtræder loven og som den skyldige part i, at konflikten har kostet mange civile liv. Denne fremstilling skaber ikke kun et kritisk billede af Israel, men appellerer også til det internationale samfunds moral og retfærdighedssans og fremhæver et stort behov for handling mod Israels handlinger i Gaza.

I artikel 48, 49, 52 og 55, der er udgivet den 12. december, bliver der rejst kritik af den israelske regering. I disse artikler bliver kilder anvendt til at skabe en bestemt fremstilling af Israel som medansvarlig, der bliver dog ikke lagt vægt på kildernes etos som i de to forrige eksempler. I de forrige artikler havde det fra mediets side en betydning at understrege troværdighed og etos allerede i rubrikken, hvilket ikke gør sig gældende for disse fire artikler. Disse artikler bliver ledsaget af rubrikker, som præsenterer konkluderende påstande, mens argumentationen og forklaringen bag påstanden først præsenteres i underrubrikker og brødtekst. Dette ser vi blandt andet i artikel 49 “Den israelske regering deler våben ud som slik til civile” (Kamil, 2023, a) og artikel 55 “Israels premierminister har i årevis kendt til kufferterne med penge, og nu giver det bagslag” (Østerlund, 2023). Man kan argumentere for, at nyhedshistorier, der indledes med rubrikker som disse, trækker på konfliktkriteriet, da Israels beslutninger kan eskalere spændingerne, hvilket gør konflikten til en nyhedsværdig historie. Derudover trækker artikel 49 på sensationskriteriet, fordi den beskriver et nyt og kontroversielt skridt af den israelske regering, der kan opfattes som farligt.

I artikel 49 og 55 bliver der anvendt et billedligt sprog i rubrikkerne. I artikel 49 anvendes en form for metafor i sætningen ‘de deler våben ud som slik’, hvor noget meget voldsomt bliver sat i relation til noget, man normalt forbinder med noget hyggeligt. Derfor kan metaforen skabe en modsætning, der understreger seriøsiteten for læseren og samtidig indkapsler problemets alvor. Disse talemåder ser vi også i artiklens brødtekst, hvor der anvendes beskrivende sprog som “(...) familiefædre går på legepladsen med rifler over skulderen” og “(...) på stranden poserer unge mænd i bar overkrop og med ladt maskinpistol” (Kamil, 2023, a). Disse formuleringer kan siges at trække på en sammenligning, hvor normale hverdagsaktiviteter bliver sat i relation til krigslignende aktiviteter, der involverer våben. Dette bidrager til at skabe

en fremstilling af en surrealistisk situation og understøttes også af artiklens visuelle indhold, som vises nedenfor.

Artikel 49. Foto: Oded Balilty, AP, Ritzau Scanpix.

I billedets forgrund og gyldne snit er der placeret en mand i bar overkrop med en maskinpistol hængende over skulderen på en strand i Israel, og det er derfor det mest iøjnefaldende element i billedet. Nærbilledet kan bidrage til en følelse af intimitet, hvorfor manden bliver et 'ansigt' på konflikten, dog forbliver hans identitet skjult. I baggrunden kan man i venstre side se en mand, der er i gang med at udføre en gymnastikøvelse, hvilket gør billedet enormt kontrastfyldt, da en 'normal' og 'unormal' aktivitet sættes i kontekst med hinanden. Derfor rummer hverdagen for de civile pludselig også elementer af noget unormalt, som gradvist bliver tilført en grad af normalitet. Man kan dog argumentere for, at israelerne har en særlig kulturforståelse omkring det at bære våben, idet menneskene omkring ikke ser ud til at reagere på, at der står en mand med en maskinpistol. Kulturteorien hævder, at kulturelle elementer overføres socialt fra generation til generation og spiller en rolle i at udforme kollektive identiteter, som i dette tilfælde udtrykkes gennem en fælles forståelse af, at våben er nødvendige og acceptable i beskyttelsen mod fjender. Dermed fungerer billedet som et framingværktøj, hvor der skabes en understøttelse af artiklens sproglige budskab om, at våben

deles ud som slik. Idet framingen er visuel, præsenteres modtageren på en subtil måde for artiklens budskab, hvilket kan gøre det nemmere at overbevise modtageren om at have en bestemt opfattelse af situationen. Billedet understøtter således tekstens argumenter, og det bliver tydeligt, at det ikke blot er påstande, men at de bunder i konkrete eksempler fra virkeligheden. Artiklen skaber et billede af en uforsigtig og potentielt farlig handling, der kan lede til yderligere vold og usikkerhed blandt de civile.

Artikel 49 og 55 har begge en stærk moralsk evaluering, hvor handlingerne fra de israelske politiske ledere evalueres kritisk. For eksempel vurderes Netanyahu's beslutning om at fortsætte økonomisk støtte til Gaza som moralsk problematisk på grund af den efterfølgende styrkelse af Hamas. Ligeledes vurderes våbendistributionspolitikken som risikabel og potentielt farlig for civile. Artikel 55 kan derudover siges at fokusere på en årsagsfortolkning, da den beskriver, hvordan Israel selv bærer en del af skylden for, at konflikten er begyndt.

Artikel 48 og 52 er eksempler på, at medier lader mere subjektive holdninger fra skribenter komme til udtryk. Artikel 48 er en 'leder', skrevet af et medlem af Berlingskes lederkollegium og dermed en afspejling af redaktionens holdning, og artikel 52 er en kronik. Begge artikler kan dermed ikke anses som traditionelle nyhedshistorier, men i stedet subjektive holdninger. Fordelen ved disse former for artikler kan være, at det er nemmere at inddrage informationer, som fakta ikke altid får med, da man ikke behøver en kilde på sine oplysninger. Begge artikler omhandler igangværende politiske og militære situationer og deres direkte konsekvenser for regionens stabilitet og international politik, hvorfor de begge trækker på aktualitetskriteriet. Fælles for artiklerne er, at inddragelsen af kilder er henholdsvis ingen eller én. Dette adskiller sig i høj grad fra de tidligere artikler, hvor inddragelsen af kilder har været hyppig og ofte af afgørende betydning for fremstillingen af skyldsspørgsmålet. Det er derfor interessant, at disse artikler ikke på samme måde gør brug af kilder. Dog kan en forklaring herpå være, at læserbidrag ikke typisk inddrager kilder, da genren i højere grad har fokus på at give plads til, at forskellige stemmer kan blive hørt gennem personlige holdninger.

Ligesom i de forrige eksempler er rubrikkerne udtryk for konkrete påstande, der fremstiller Israel eller Israels regering på en negativ måde. Artikel 48 er kritisk over for Netanyahu og ser ham som en hindring for fred, hvilket indikerer, at hans afgang kunne være en del af løsningen på konflikten. Præsentationen af hans politik som fejlslagen og skadelig for både Israel og palæstinenserne vinkler ham og hans lederskab negativt. Artikel 52 fremstiller Israel som en

aggressiv part, der gennem sin politik direkte bidrager til at styrke modstandsbevægelser som Hamas. Kronikken bruger et narrativ om undertrykkelse og menneskerettighedskrænkelser for at fremhæve Israels rolle som en besættelsesmagt. Artiklen trækker dermed på patos gennem beskrivelser af de palæstinensiske lidelser og dødsfald. Artikel 52 har rubrikken “Kronik: Israel fremprovokerer bevægelser som Hamas” (Bachiri, 2023). Rubrikken bliver understøttet af det retoriske spørgsmål i kronikkens underrubrik “Men hvad forventer vi af et folk, der bliver systematisk forfulgt og fordrevet? At de skal finde sig i det?” (Bachiri, 2023). Man kan dermed anskue det retoriske spørgsmål som et svar på rubrikken, hvor det bliver fremstillet på en måde, så der umiddelbart kun er én logisk forklaring. Man kan nemlig argumentere for, at svaret er, at der selvfølgelig ikke er nogen, som vil finde sig i at blive fordrevet. Derfor er det nærmest forventeligt, at mennesker, der bliver udsat for dette, vil yde modstand. I artikel 52 bliver der desuden anvendt et meget ladet sprog med ord som ‘total udslettelse’, ‘skamløs fordrivelse’, ‘umenneskelig undertrykkelse’ og ‘besættelsesmagts blodige samvittighed’ til at beskrive henholdsvis Israels handlinger, og hvilke konsekvenser disse har for den palæstinensiske befolkning. Denne fremstilling skaber en framing, der meget direkte tildeler Israel en del af ansvaret for konfliktens voldsomme udvikling.

6.3.2.3 Framing af Israel fra offer til medansvarlig

Analysen af mediernes dækning af konflikten mellem Israel og Palæstina har belyst to tendenser i framingen af ‘Konfliktens skyldsspørgsmål’, med særligt fokus på Israel. Vi har observeret et skift fra at fremstille landet som et ‘evigt offer’ til en ‘medansvarlig aktør’. Gennem en analyse af sproglige og visuelle elementer samt kildeinddragelse inden for udvalgte artikler ses en tydelig ændring i framingen over tid. Vi finder det relevant at pointere, at vi har defineret disse to underkategorier med Israel i fokus med afsæt i mediedækningen, da vi har observeret, at det netop er denne part i konflikten, som oftest er i fokus i både rubrikker såvel som det resterende indhold. Disse fund kan sættes i relation til tidligere undersøgelser, hvor det i vores litteraturreview blev fremvist, at Israel var dominerende i rubrikkerne. Derfor er vores definition af disse underkategorier en afspejling og repræsentation af dækningen.

I begyndelsen af konflikten havde medierne en tendens til at skabe et narrativ, hvor Israel blev fremstillet som et offer for uberettigede angreb, hvilket legitimerede nationens ret til selvforsvar. Det skal i denne sammenhæng nævnes, at medierne kan være underlagt bias, som både kan være tilfældig og intentionel, og som påvirker deres valg og repræsentation af konflikter. Man kan således argumentere for, at dette måske har været tilfældet i en stor del af

den tidlige danske mediedækning af konflikten, da Danmark historisk har støttet Israel, og medierne derfor har favoriseret denne part. Dette understreges i vores litteraturreview, hvor flere argumenterer for, at medierne er med til at forstærke de herskende ideologiske forestillinger i samfundet, ofte uden at forholde sig kritisk til dem. Narrativet blev understøttet af troværdige uafhængige kilder, patosladede beskrivelser og billeder, der tilskyndede til international empati og støtte. Artiklerne var præget af en krigsjournalistisk tilgang, der primært fokuserede på de voldsomme umiddelbare begivenheder og direkte konsekvenser, flere gange med en stor vægt på politikeres udtalelser frem for faktiske begivenheder, hvilket kan have en konsekvens af at reducere forståelsen for de dybereliggende årsager til konflikten.

I løbet af konfliktens udvikling skiftede dækningen til en mere nuanceret fremstilling, hvor Israel også blev skildret som delvis medansvarlig for eskaleringen i konflikten, især i forhold til civile palæstinensiske tab i Gaza. Dækningen ændrede sig til en mere fredsjournalistisk tilgang, hvor der var fokus på at forklare de underliggende årsager til konflikten, hvilket bidrog til en mere balanceret dækning. Denne balance blev ikke opnået ved at vælge mere objektive og neutrale kilder, men gennem en skærpet kritisk journalistisk vinkel på angrebene, især med fokus på Israels handlinger. Selvom dækningen efterhånden blev mere balanceret og bevægede sig over mod et fredsjournalistik perspektiv, var det fortsat typiske krigsjournalistiske billeder, vi så i artiklerne. Dette afspejles også i vores litteraturreview, hvor de billeder, medier tidligere har benyttet i dækningen af Israel-Palæstina-konflikten, havde en krigsjournalistisk tilgang og fokuserede på de sårede og de ødelæggelser, krigshandlingerne forårsagede. Journalistiske greb og moralske evalueringer har spillet en central rolle i at forme mediernes narrativ, enten ved at forstærke opfattelsen af Israel som en forfulgt nation eller ved at fremstille landet som en aktiv deltager i eskaleringen af konflikten med Hamas og Palæstina.

DISKUSSION

7. DISKUSSION

Vi vil i dette afsnit diskutere fundene fra vores analyse, hvor vi kunne udlede tendenser til, at Israels perspektiv blev favoriseret i den danske mediedækning af konflikten, blandt andet på bekostning af Palæstinas perspektiv. Dette rejser vigtige spørgsmål om mediernes rolle og ansvar i det demokratiske samfund, hvor specialets teoretiske fundament foreskriver, at medierne bør tilstræbe en balanceret dækning for at sikre en objektiv og nuanceret offentlig forståelse. Som beskrevet i vores litteraturreview, har den danske mediedækning af krige og konflikter fået kritik for ikke at formidle et nuanceret billede. Denne viden blev bekræftet gennem vores arbejde med mediernes framing af konflikten, hvor skævheden i dækningen ligeledes har udmøntet sig i en kritik fra offentligheden. Dette er kommet til udtryk både gennem demonstrationer og forskellige læserbidrag, der understreges som vigtige i teorien om offentlig mening, da en aktiv borgerdeltagelse er afgørende for den offentlige debat. Denne form for deltagelse bidrager til at forme offentlig mening og fremme en mere oplyst og engageret befolkning. Vores fremlagte litteraturreview, analytiske resultater og den offentlige modstand skaber derfor grundlag for at diskutere mediernes indflydelse på den offentlige debat, samt hvilke konsekvenser mediedækning kan have for offentlighedens opfattelse af konflikten.

Vi kan med udgangspunkt i offentlighedens modreaktioner udlede en modstand og utilfredshed omkring mediernes fremstilling af konfliktens to parter, hvor der demonstreres for at skabe opmærksomhed omkring en manglende dækning i forbindelse med konflikten (Hansen, 2023; Kühn & Bilgrav, 2023; Stephensen & Graversen, 2023). I disse demonstrationer er der fokus på fraværet af det palæstinensiske perspektiv i mediedækningen og dermed en bias fra mediernes side mod en af de involverede parter. Medierne tjener som en vigtig demokratisk institution, der giver og sikrer plads til forskellige perspektiver og synspunkter. Når medierne fungerer optimalt, bidrager de til et oplyst samfund, hvor borgere kan træffe informerede valg baseret på en alsidig præsentation af fakta og meninger. Dette sker gennem mediernes traditionelle rolle som vagthund over for magthaverne, hvor de har et ansvar for at holde magthaverne op på deres ord og for at sikre, at alle vinkler belyses. Imidlertid viser vores analytiske fund samt offentlighedens modreaktioner, at medierne også kan spille en mindre ideel rolle ved at fremhæve visse synspunkter på bekostning af andre. Hertil opstår der et centralt spørgsmål om, hvem der har ansvaret for at fungere som vagthund over for medier og journalister? Vores svar hertil er offentligheden, hvilket i denne specifikke situation blandt andet kommer til udtryk gennem forskellige læserbidrag. Det er interessant, hvordan vi allerede

i analysen så, at disse i form af et debatindlæg og en kronik fik en plads i medie billedet. Læserbidrag er essentielle i forhold til demokratiet, idet de vedligeholder mediernes relation til borgerne og samtidig sikrer deres legitimitet. De er et udtryk for borgernes oplevelser, perspektiver og holdninger, og de er dermed nødvendige for at opretholde en social og politisk sammenhængskraft i samfundet (Blaagaard & Dindler, 2024, s. 1).

Inden for den afgrænsede periode har vi fundet eksempler på, at borgerne får en stemme gennem læserbidrag og herigennem gør medierne opmærksomme på deres 'fejl' (Ernberg, 2023; Broberg, 2023). I en kronik udgivet den 1. december 2023 af Freja Hviid Broberg, ph.d.-studerende på Københavns Universitet, beskrives der en forundring over skellet mellem, hvordan medierne rapporterer om pro-palæstinensiske bevægelser og den faktiske virkelighed af disse baseret på skribentens personlige oplevelse. Der bliver således givet udtryk for en følelse af, at medierne ikke nøjagtigt eller retfærdigt afspejler virkeligheden og dermed potentielt vildleder offentligheden om demonstrationernes formål. På trods af at der bliver rettet en skarp kritik mod medierne, kan dette ses som et tegn på, at demokratiet trives i det danske samfund, fordi borgerne bliver givet en mulighed for at sige mediet imod, hvilket kan ses som et udtryk for, at forskellige perspektiver får en stemme i debatten. Det er dog vigtigt at slå fast, at læserbidrag ofte er underlagt de redigerende kræfter, hvor redaktionelle medarbejdere anvender journalistiske normer som kriterier, når læserbreve udvælges til publikation. Dermed ønskes der ikke blot en offentlig, demokratisk samtale i spalterne, men en samtale inden for de journalistiske rammer (Blaagaard & Dindler, 2024, s. 4-5). Man kan derfor diskutere, hvorvidt disse læserbidrag er bragt med det formål at stå til ansvar for den kritik, der rejses, eller om det blot er en måde for medierne at forsøge at imødekomme kritikken og samtidig mane den til jorden. I vores framinganalyse blev det nemlig tydeligt, at Israels perspektiv er det mest fremtrædende, hvorfor der især i starten af vores afgrænsede periode ikke blev tegnet et billede af en balanceret dækning af konflikten.

Samtidig er det væsentligt at understrege, at det i debatter gør sig gældende, at medierne har det sidste ord, da det er dem, som udvælger og udgiver læserbidragene. I en artikel udgivet af Politiken den 22. november 2023 interviewer en journalist fra Politiken sin redaktionschef, Thomas Berndt, som følger af en voldsom kritik rettet mod medierne efter deres manglende tilstedeværelse ved en stor pro-palæstinensisk demonstration (Pehrson, 2023). Rubrikken lyder "Redaktionschef på Politiken svarer på kritik: Vi burde have dækket demonstration i søndags" (Pehrson, 2023), men dykker man ned i resten af indholdet i artiklen, kan man diskutere,

hvorvidt der er tale om et egentligt svar på kritikken eller blot en retfærdiggørelse af mediets ageren. Allerede i det første citat fra redaktionschefen beskriver han, “Vi har dækket demonstrationer før, og det kommer vi også til igen, men vi har ikke hænder til at dække alt” (Pehrson, 2023). Denne udtalelse kan ansues som en direkte fraskrivelse af ansvar, hvor redaktionschefen samtidig retfærdiggør mediets valg. Denne linje gør sig ligeledes gældende i resten af artiklen, hvilket understreger mediernes rolle og magt i at fremhæve bestemte synspunkter og undlade andre. Selvom kritikken af mediet inddrages, bliver denne ikke inddraget gennem de mennesker, som har forelagt mediet kritikken, men af mediets egen journalist. Dette giver mediet en betydelig magt i at vinkle historien på en sådan måde, at de fremstår bedst muligt.

Samme tendenser gør sig gældende i Berlingskes artikel “Demonstranter raser over manglende medier: »Vi prioriterede forkert,« erkender Tom Jensen” (Kühn & Bilgrav, 2023), hvor Berlingskes chefredaktør Tom Jensen udtaler sig om mediets ageren i forhold til demonstrationen. Chefredaktøren indrømmer derfor, at der er sket en fejlprioritering, mens der allerede i artiklens underrubrik opstilles en form for rygdækning for Berlingskes valg gennem “Ifølge deltagerne var det den største danske fredsdemonstration i nyere tid. Men en analyse fra DTU peger på, at deltagertallet nok var noget mere ordinært” (Kühn & Bilgrav, 2023). Mediets eget faktatjek af demonstrationens omfang ved hjælp af DTU’s analyse fremstår som et modargument til deltagernes påstand, hvor vigtigheden nedtones gennem en beskrivelse af, at deltagerantallet har været mere almindeligt, end hvad demonstranterne fremstillede. Dette understøttes af en billedtekst, hvor det retoriske spørgsmål “Men passer tallet virkelig?” stilles (Kühn & Bilgrav, 2023). Mediet bruger derfor i højere grad artiklen som et argument for, at de fulgt god journalistisk praksis frem for at beklage den manglende dækning og anerkende kritikken.

Disse praksisser er ikke alene noget, der gør sig gældende i dækningen af konflikten mellem Israel og Palæstina, men også i dækningen af andre historier, blandt andet i den danske mediedækning af drabet på en ung mand på Bornholm i 2020 (Blaagaard & Dindler, 2021). Der er på samme måde som i vores analytiske fund eksempler på mediernes tendens til at gå efter manden og ikke bolden, hvilket betyder, at de hellere vil sætte spørgsmålstejn ved kildernes troværdighed frem for at behandle de påstande, som kilden præsenterer. Man kan dermed sige, at der bliver skabt en form for beskyttelsesmekanisme for journalistikken, hvor deres egen bias og magtposition holdes skjult. Der tegner sig et billede af, at når der sker en

modstand i befolkningen, som råber journalister og medier op og holder dem ansvarlige, så går mediet i forsvarsposition og leverer en 'sorry not sorry'-undskyldning. Man kan derfor argumentere for, at medierne ikke er villige til hverken at erkende eller udfordre deres egen magtposition, hvorfor man kan diskutere, hvorvidt der er brug for en mere modig journalistik, som tør udfordre sine egne grænser og magtstrukturer.

Det er tydeligt, at den journalistiske tilgang til at gå i forsvarsposition ikke kun gør sig gældende inden for vores problemfelt. Dog er det på baggrund af vores analytiske fund tydeligt, at der eksisterer en journalistisk tradition for, hvordan man dækker Israel-Palæstina-konflikten. En tradition som medierne tilsyneladende ikke kan løsrive sig fra, i hvert fald ikke endnu. Dette kan vi identificere, når vi holder vores undersøgelse op imod tidligere undersøgelser, som blev fremlagt i litteraturreviewet. Her viste flere undersøgelser, at der inden for vestlig mediedækning af denne konflikt var en tendens til, at medierne favoriserede den israelske part, hvilket førte til skævvridninger i dækningen. Den journalistiske tradition, der favoriserer den ene part i Israel-Palæstina-konflikten, er dybt rodfæstet i en kompleks sammensmeltning af internationale, historiske og politiske magtstrukturer. Dette gør det svært for medierne at ændre deres dækning radikalt, da de er en del af en bredere praksis, der er indlejret i vestlige samfund. Desuden påvirker en udbredt anti-muslimsk kultur i Europa holdningerne til konflikten og forstærker stereotyper, hvilket ofte resulterer i en skæv og ubalanceret dækning (Said, 1981, s. 10-11). Denne tendens til skævvridning og ubalance i mediedækningen skyldes ikke kun de eksisterende magtstrukturer, men også en modvilje inden for journalistikken mod at erkende og ændre sine egne bias. Medierne producerer en bestemt forståelse af verden, og det er svært for dem pludselig at skulle forholde sig kritisk til sig selv og sit eget produkt. En ændring i mediedækningen kræver derfor ikke kun en intern refleksion og erkendelse af bias, men også en modig tilgang, der inkluderer flere perspektiver og en vilje til at udfordre de eksisterende politiske og sociale magtstrukturer og herskende stereotyper.

Vores undersøgelse har ført os til den erkendelse, at journalistikkens magtposition og bias i dækningen af komplekse konflikter som Israel-Palæstina-konflikten har en betydelig indflydelse på offentlighedens forståelse af verden. En væsentlig metodisk og videnskabelig problematik i vores analyse af mediedækningen er evnen til at identificere og undersøge de aspekter af konflikten, der ikke bliver dækket, da man ikke kan analysere noget, der ikke eksisterer. Hvordan kan man kritisere manglende perspektiver i dækningen, når disse perspektiver aldrig bringes frem i lyset? Dette spørgsmål er centralt i denne diskussion og

understreger vigtigheden af at være opmærksom på de perspektiver, som medierne vælger at undlade. Mediernes selektive rapportering betyder, at bestemte narrativer og stemmer marginaliseres eller helt udelukkes. I analysen af mediedækningen af Israel-Palæstina-konflikten er det tydeligt, at vestlige medier ofte favoriserer den israelske side, hvilket efterlader palæstinensiske perspektiver underrepræsenterede. Det er derfor afgørende, at man ikke kun fokuserer på, hvad der bliver sagt, men også på, hvad der ikke bliver sagt. Dette kan ligeledes anskues som en generel udfordring for vores viden om problemfeltet. Hvis vi udelukkende baserer vores forståelse på de eksisterende mediehistorier, risikerer vi at få et fordrejet og ufuldstændigt billede af virkeligheden. En mere holistisk tilgang kræver, at vi aktivt søger at afdække de udeladte perspektiver og integrerer dem i vores analyse for at få en mere balanceret og nuanceret forståelse af konflikten.

KONKLUSION

8. KONKLUSION

Dette speciale har haft til formål at undersøge, hvorvidt og i hvilken grad danske medier udviser bias i deres dækning af Israel-Palæstina-konflikten, samt hvilke konsekvenser dette kan have for offentlighedens opfattelse af konflikten. Gennem en analyse af danske mediers dækning har vi identificeret flere mønstre og tendenser, der peger på en skævvridning i fremstillingen af konflikten og dens parter.

Et centralt fund i vores undersøgelse er, at danske medier har en tendens til at frame konflikten således, at den israelske side favoriseres på bekostning af det palæstinensiske perspektiv. I begyndelse af konflikten skabte medierne især et narrativ af Israel som offer, hvilket kan skyldes en vestlig bias med rødder i konfliktens dybe historiske baggrund. Dermed fremstod Israel som et 'evigt' offer. Selvom der er sket en udvikling mod en mere neutral og balanceret dækning, er der stadig tegn på, at Israel kritiseres mindre sammenlignet med Palæstina, hvilket kan tilskrives en tradition i vestlige medier, hvor Israel tildeles en form for immunitet. Vi har samtidig fundet, at mediernes dækning ofte mangler perspektiver på oprettelsen af staten Israel, hvilket er afgørende for at forstå konfliktens komplekse dynamik. Mediernes tendens til at fokusere på mere sensationelle aspekter af konflikten uden at prioritere de underliggende årsager og nuancer betyder, at de ikke altid formår at formidle en fuldkommen og retfærdig fremstilling af situationen. Denne mangel på nuanceret dækning kan forstærke stereotype opfattelser af konfliktens parter og bidrage til en ensidig forståelse af konflikten.

En del af vores analyse har også fokuseret på de journalistiske praksisser og overvejelser, der kan ligge bag dækningen af konflikten. Vi har identificeret en række udfordringer, som journalister kan stå overfor, når de rapporterer om konflikter. Dette inkluderer adgang til kilder og konfliktzonen, da Israel kontrollerer grænserne til Palæstina, samt behovet for at tiltrække læsere gennem sensationelle overskrifter og historier. Disse faktorer kan medvirke til, at journalistikken ikke er objektiv og kritisk i sin tilgang, hvilket kan skabe en mediedækning, der er farvet af en intentionel eller tilfældig bias.

Derudover fandt vi i vores kvantitative analyse, at medierne ofte fokuserer på vinkler, hvor den danske offentlighed kan relatere til historierne, da det øger sandsynligheden for, at læserne kan identificere sig med dem. Dette blev ligeledes tydeligt i vores kvalitative analyse, hvor der var et stort fokus på danskere, der befandt sig i Israel, samt inddragelse af danske kilder. Denne

tilgang understreger mediernes præference for at anlægge et nationalt perspektiv i deres dækning, selvom konflikten udspiller sig langt væk geografisk. Ved at inkludere danske elementer i dækningen forsøger medierne at gøre konflikten mere nærværende og relevant for det danske publikum.

Gennem vores arbejde har vi forsøgt at erkende og adressere vores egne bias. Vi har søgt en bred vifte af kilder og perspektiver for at modvirke en ensidig fortolkning og sikre en mere balanceret forståelse. Vores undersøgelse viser, at der er et behov for en mere kritisk og nuanceret tilgang til journalistik, især når det kommer til dækning af komplekse og politisk følsomme emner som Israel-Palæstina-konflikten. Medierne har en vigtig rolle i at forme offentlighedens opfattelse, og det er derfor afgørende, at de stræber efter at inkludere flere perspektiver og dermed undgå ensidige fremstillinger. Dette kræver en bevidst indsats fra journalister og redaktioner for at udfordre de eksisterende magtstrukturer og bias. Analysen bekræfter vigtigheden i en balanceret mediedækning, hvor begge sider repræsenteres retfærdigt, og illustrerer samtidig mediernes betydelige magt og ansvar i at forme offentlig mening gennem deres narrative valg og præsentation af konflikten.

Dette speciale bidrager til en større forståelse af mediernes rolle i dækningen af Israel-Palæstina-konflikten og understreger nødvendigheden af en mere ansvarlig og nuanceret tilgang til journalistik. Ved at anerkende og arbejde med den eksisterende bias i mediedækningen kan journalister hjælpe med at fremme en mere oplyst offentlig debat. Dette er afgørende for at skabe en bedre forståelse af komplekse internationale konflikter og bidrage til en mere retfærdig fremstilling af virkeligheden. Forhåbningen med dette speciale er at inspirere til refleksion over mediernes rolle i samfundet og deres ansvar i formidlingen af globale konflikter.

LITTERATURLISTE

9. LITTERATURLISTE

- Andersen, N., Esmark, A., & Laustsen, C. (2005). Socialkonstruktivistiske analysestrategier - en introduktion. In *Socialkonstruktivistiske analysestrategier*. Roskilde Universitetsforlag.
- Aristoteles. (2007). A I-II. In *Retorik*. Museum Tusculanums Forlag.
- Arrosyd, H., & Halwati, U. (2021). Media Framing on the Palestine-Israel Conflict. *Komunika (Purwokerto)*, 15(2). <https://doi.org/10.24090/komunika.v15i2.4949>
- Atran, S. (1990). Stones against the Iron Fist, Terror within the Nation: Alternating Structures of Violence and Cultural Identity in the Israeli-Palestinian Conflict. *Politics & Society*, 18(4), 481-526. <https://doi.org/10.1177/003232929001800404>
- Bager, A. S. (2019b). Aristoteles' tre appelformer. In M. W. Lundholt & P. K. Hansen (red.): *Kommunikationsmodeller*. København: Samfundslitteratur.
- Bager, A. S. (2019a). Retorikkens fem forarbejdningsfaser. In M. W. Lundholt & P. K. Hansen (red.): *Kommunikationsmodeller*. København: Samfundslitteratur.
- Berg, R. (2000). Videnskabsteoretiske metodiske overvejelser. In *Den gode Politiker*. Odense Universitetsforlag.
- Berger, P. L., & Luckmann, T. (1966). Introduction: The Problem of the Sociology of Knowledge. In *The Social Construction of Reality*. England: Penguin Books.
- Berlingske. (2024, 30. januar). Israel: Dræbt palæstinenser planlagde angreb i stil med 7. oktober. Lokaliseret den 14. februar 2024 på <https://www.berlingske.dk/internationalt/israel-draebt-palaestinenser-planlagde-angreb-i-stil-med-7-oktober>

- Bhowmik, S., & Fisher, J. (2023). Framing the Israel-Palestine conflict 2021: Investigation of CNN's coverage from a peace journalism perspective. *Media, Culture & Society*, 45(5), 1019–1035. <https://doi.org/10.1177/01634437231154766>
- Birukou, A., Blanzieri, E., Giorgini, P., & Giunchiglia, F. (2013). A Formal Definition of Culture. In *Models for Intercultural Collaboration and Negotiation*. Springer Netherlands. https://doi.org/10.1007/978-94-007-5574-1_1
- Blaagaard, B., & Dindler, C. (2024). Essay: Hvad ved vi om politisk deltagelse og demokrati gennem læserbreve og debatindlæg? In *Magtudredningen 2.0*.
- Blaagaard, B., & Dindler, C. (2021). The color-line of journalism: Exploring racism as a boundary object in journalistic practice and principles. *Journalistica*, 15(1). <https://doi.org/10.7146/journalistica.v15i1.124927>
- Brorholm, L. (2000). Analyse af levende og faste billeder. In *På vej mod vor tid. Danmark 1960-2000 i litteratur, sprog & medier*. Gyldendal.
- Bryman, A. (2016). Research design, The nature of quantitative research, The nature of qualitative research, Sampling in qualitative research & Qualitative data analysis. In *Social Research Methods* (5.udg.). New York, NY: Oxford University Press.
- Buch, D. (2023, 7. oktober). *Israel-Palæstina-konflikten – forstå, hvorfor de slås*. Lokaliseret den 14. februar 2024 på <https://nyheder.tv2.dk/udland/2023-10-07-israel-palaestina-konflikten-forstaa-hvorfor-de-slaas>
- Burr, V. (1995). Introduction. In *An Introduction to Social Constructionism*. London: Routledge.
- Coleman, R., McCombs, M., Shaw, D., & Weaver, D. (2009). Agenda setting. In Wahl-Jørgensen, K. & Hanitzsch, T. (red.), *The handbook of journalism studies*. New York: Routledge.

- Collin, F. (2003). Indledning. In *Konstruktivisme*. Frederiksberg: Samfundslitteratur, Roskilde Universitetsforlag.
- Collin, F., & Køppe, S. (2014). Indledning. In *Humanistisk videnskabsteori*. København: Lindhart & Ringhof.
- Cottle, S. (2013). Journalists witnessing disaster: From the calculus of death to the injunction to care. *Journalism Studies*, 14(2), 232–248.
<https://doi.org/10.1080/1461670X.2012.718556>
- Cottle, S. (2009). The ‘CNN Effect’ and ‘Compassion Fatigue’: Researching beyond Commonsense, Humanitarian NGOs, News Media and the Changing Relations of Communicative Power & Global Crisis Reporting: Conclusions. In *Global Crisis Reporting. Journalism in the Global Age*. Berkshire: Open University Press.
- Dahl, K., & Olesen, J. A. (2003). Retorik – når teksten vil noget. In E. H. Jensen & J. A. Olesen (red.), *Tekstens univers – en introduktion til tekstvidenskab*.
- Dahler-Larsen, P. (2008) Displays In *At fremstille kvalitative data*. Syddansk Universitetsforlag.
- Dearing, J. W., & Rogers, E. M. (1996). What is Agenda-Setting og Media Agenda Studies. In *Agenda-Setting*. California: Sage. <https://doi.org/10.4135/9781452243283>
- DeCesare, T. (2012). The Lippmann-Dewey ‘Debate’ Revisited: The Problem of Knowledge and the Role of Experts in Modern Democratic Theory. *Philosophical Studies in Education*, 43, 106-116.
- De Vreese, C. H. (2005). News framing: Theory and typology. *Information Design Journal + Document Design* 13(1), 51–62. <https://doi.org/10.1075/idjdd.13.1.06vre>

- Entman, R. M. (1993). Framing: Toward clarification of a fractured paradigm. *Journal of Communication*, 43(4), 51-58. <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.1993.tb01304>
- Eskjær, M., & Helles, R. (2015). Design af indholdsanalyser & Sampling. In *Kvantitativ Indholdsanalyse*. Samfundslitteratur.
- Fahmy, S., & Eakin, B. (2014). High Drama on the High Seas: Peace versus War Journalism Framing of an Israeli/Palestinian-Related Incident. *The International Communication Gazette*, 76(1), 86–105. <https://doi.org/10.1177/1748048513504046>
- Fahmy, S., & Neumann, R. (2012). Shooting War Or Peace Photographs? An Examination of Newswires' Coverage of the Conflict in Gaza (2008-2009). *The American Behavioral Scientist (Beverly Hills)*, 56(2), NP1–NP26. <https://doi.org/10.1177/0002764211419355>
- Fraser, N. (1990). Rethinking the Public Sphere: A Contribution to the Critique of Actually Existing Democracy. *Social Text*, 25/26, 56-80.
- Galtung, J., & Ruge, M. H. (1965). The Structure of Foreign News. *Journal of Peace Research*, 2(1), 64–91. <https://doi.org/10.1177/002234336500200104>
- Gamson, W. A., & Modigliani, A. (1989). Media Discourse and Public Opinion on Nuclear Power: A Constructionist Approach. *The American Journal of Sociology*, 95(1), 1–37. <https://doi.org/10.1086/229213>
- Gede, C. S., & Nabil, I. (2023, 28. december). 'Den stemme, vi sender ud til verden, må ikke stoppe': Kom med en journalist på arbejde i Gaza. Lokaliseret den 13. april 2024 på <https://www.dr.dk/nyheder/udland/den-stemme-vi-sender-ud-til-verden-maa-ikke-stoppe-kom-med-en-journalist-paa-arbejde>

- Geertz, C. (1973). Thick Description: Toward an Interpretative Theory of Culture. In *The Interpretation of Culture*. New York: Basic Books.
- Gripsrud, J. (2005). *Mediekultur, mediesamfund*. (1. udg.). København: Hans Reitzels Forlag.
- Gripsrud, J. (2018). Offentlighed: Idealer og realiteter. In M. F. Eskjær & M. Mortensen (red.), *Klassisk og moderne medieteor*i. København: Hans Reitzels Forlag.
- Habermas, J. (2009). Offentlighedens strukturer & Borgerlig offentlighed - idé og ideologi. In *Borgerlig offentlighed*. (1. udg., 1. opl.). København: Informations Forlag.
- Habermas, J. (1974 [1964]). The public sphere: An encyclopedia article. *New German Critique*, 3(1), 49-55. <https://doi.org/10.4324/9781315832975-2>
- Hall, S. (1978). The Social Production of News. In *Policing the crisis: Mugging, the State, and Law and Order*. London: The Macmillan Press LTD.
- Haraway, D. (1988). Situated Knowledges: The Science Question in Feminism and the Privilege of Partial Perspective. *Feminist Studies*, 14(3), 575–599. <https://doi.org/10.2307/3178066>
- Hjarvard, S. (2007). Den politiske presse - En analyse af danske avisers politiske orientering. *Journalistica*, 2(5). <https://doi.org/10.7146/journalistica.v2i5.1808>
- Hjarvard, S. (1997). Forholdet mellem kvantitative og kvalitative metoder i medieforskningen. *Norsk medietidsskrift*, 4(2), 59–80. <https://doi.org/10.18261/ISSN0805-9535-1997-02-05>
- Hjarvard, S. (2015). Framing: Introduktion til et begreb og en klassisk tekst. *MedieKultur*, 31(58), 104–114. <https://doi.org/10.7146/mediekultur.v31i58.20026>
- Hofstede, G., & Hofstede, G.J. (2001). Kulturniveauer. I *Kulturer og organisationer - overlevelse i en grænseoverskridende verden*. Handelshøjskolens Forlag.

- Huber, D. (2021). Introduction. In *The International Dimension of the Israel-Palestinian Conflict: A Post-Eurocentric Approach*. State University of New York Press.
- Iosifidis, E. (2021) Publics (and networked publics). In *The Routledge Encyclopedia of Citizen Media*. Routledge.
- Justesen, L. & Mik-Meyer, N. (2010). *Kvalitative metoder i organisations- og ledelsesstudier*. (s. 29- 55 og s. 121-150). København: Hans Reitzels Forlag.
- Jørndrup, H., & Rohleder, N. (2013). Krigsredaktører. Danske udlandsredaktørers erfaringer med krigsjournalistik. *Journalistica* (Århus.), 2013(1). s. 172–196.
<https://doi.org/10.7146/journalistica.v7i1.15809>
- Lippmann, W. (1922). Public Opinion. In *Agenda Setting: Readings on Media, Public Opinion, and Policymaking*. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781315538389>
- Lunt, P., & Livingstone, S. (2013). Media studies' fascination with the concept of the public sphere: Critical reflections and emerging debates. *Media, Culture & Society*, 35(1), 87-96. <https://doi.org/10.1177/0163443712464562>
- Lynch, J. (2014). More about Good Journalism, Peace Journalism, Australia & A Global Standard and Prospects for Implementation. In *A Global Standard for Reporting Conflict* (1. udg.). Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780203097243>
- Manor, I., & Crilley, R. (2018). Visually framing the Gaza War of 2014: The Israel Ministry of Foreign Affairs on Twitter. *Media, War & Conflict*, 11(4), 369–391.
<https://doi.org/10.1177/1750635218780564>
- McCombs, M. E., & Shaw, D. L. (1972). The agenda-setting function of mass media. *Public Opinion Quarterly*, 36(2), 176–187. <https://doi.org/10.1086/267990>

- Messaris, P., & Abraham, L. (2001). The Role of Images in Framing News Stories. In S. D. Reese, O. H. Grandy & A. E. Grant. (red.), *Framing Public Life. Perspectives on Media and Our Understanding of the Social World*. Mahwah NJ: Lawrence Erlbaum Associates. <https://doi.org/10.4324/9781410605689-22>
- Ozohu-Suleiman, Y. (2014). War journalism on Israel/Palestine: Does contra-flow really make a difference? *Media, War & Conflict*, 7(1), 85–103. <https://doi.org/10.1177/1750635213516697>
- Rasmussen, C. H. (2016). Kulturformidling. In *Formidlingsstrategier. En grundbog i kulturinstitutionernes formidling*. Frederiksberg: Samfundslitteratur.
- Richardson, J. E., & Barkho, L. (2009). Reporting Israel/Palestine: Ethnographic insights into the verbal and visual rhetoric of BBC journalism. *Journalism Studies*, 10(5), 594–622. <https://doi.org/10.1080/14616700802653057c>
- Rodriguez, L., & Dimitrova, D. V. (2011). The levels of visual framing. *Journal of Visual Literacy*, 30(1), 48–65. <https://doi.org/10.1080/23796529.2011.11674684>
- Rose, G. (2014). Billedanalyse. In G. Rose, G. & Christiansen, H.C. (red.), *Analyse af billedmedier. Det digitale perspektiv*. København: Samfundslitteratur.
- Rowley, J., & Slack, F. (2004). Conducting a Literature Review. *Management Research News*, 27(6), 31-39. <https://doi.org/10.1108/01409170410784185>
- Said, E. W. (1981). Introduction, Communities of Interpretation & Knowledge and Interpretation. In *Covering Islam: How the Media and the Experts Determine How We See the Rest of the World*. London: Routledge & Kegan Paul Ltd.
- Schmidt, S. (2011). *Journalistikkens grundtrin II: Roller, Krav, Metoder*. Århus: Forlaget Ajour.

- Semetko, H. A., & Valkenburg, P. M. (2000). Framing European politics: a content analysis of press and television news. *Journal of Communication*, 50(2), 93–109. <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.2000.tb02843>
- Simonsen, A., Vendelboe, C., & Vincensen, S. (2023, 2. november). *Forstå Israel - Hamas konflikten: 10 ting, du skal vide*. Lokaliseret den 11. marts 2024 på <https://www.dr.dk/stories/1288510966/10-ting-du-skal-vide-om-konflikten-mellem-israel-og-hammas>
- Sirhan, N. R. (2021). *Reporting Palestine-Israel in British Newspapers: An Analysis of British Newspapers* (1. udg.). Springer International Publishing AG. <https://doi.org/10.1007/978-3-030-17072-1>
- Tiffen, R., Jones, P. K., Rowe, D., Aalberg, T., Coen, S., Curran, J., Hayashi, K., Iyengar, S., Mazzoleni, G., Papathanassopoulos, S., Rojas, H., & Soroka, S. (2013) Sources in the News: A Comparative Study. *Journalism Studies* 15(4), 374–391. <https://doi.org/10.1080/1461670X.2013.831239>
- Tiripelli, G. (2016). *Media and Peace in the Middle East: The Role of Journalism in Israel-Palestine*. (1. udg.). Palgrave Macmillan UK.
- Van Gorp, B. (2007). The Constructionist Approach to framing: Bringing culture back in. *Journal of Communication*, 57(1), 60-78. <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.2006.00329.x>
- Van Leeuwen, T., & Jaworski, A. (2002). The Discourses of War Photography: Photojournalistic Representations of the Palestinian-Israeli War. *Journal of Language and Politics*, 1(2), 255–275. <https://doi-org.zorac.aub.aau.dk/10.1075/jlp.1.2.06lee>
- Warner, M. (2002). Public and Private. In *Publics and Counterpublics*. New York: Zone Books.

Yiftachel, O. (1999). 'Ethnocracy': The Politics of Judaizing Israel/Palestine. *Constellations*, 6(3), 364–390. <https://doi.org/10.1111/1467-8675.00151>

9.1 EMPIRI

Andersen, S. Ø. (2023, 9. november). *Antisemitismen må ikke accepteres*. Kristeligt Dagblad. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=e9f5817d>

Bachiri, I. (2023, 12. december). *Kronik: Israel fremprovokerer bevægelser som Hamas*. Jyllands-Posten. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=ea02d6b6>

Berlingske. (2023, 8. oktober, a). *Danske turister afbestiller rejser til Israel*. Berlingske. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=e9e8926b>

Berlingske. (2023, 12. december, g). *FN's Generalforsamling stemmer for humanitær våbenhvile i Gaza*. Berlingske. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=ea034b83>

Berlingske. (2023, 9. november, d). *Frankrig vil hæve palæstinensisk bistand til 746 millioner*. Berlingske. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=e9f5cbc4>

Berlingske. (2023, 8. oktober, b). *Hårde kampe mellem Hamas og israelsk militær fortsætter i Israel*. Berlingske. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=e9e88e32>

Berlingske. (2023, 8. oktober, c). *Israelske medier kalder landets forsvar for en fiasko*. Berlingske. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=e9e8803d>

- Berlingske. (2023, 12. december, h). *Joe Biden påpeger faldende støtte til Israel under Gaza-krigen*. Berlingske. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=ea033d48>
- Berlingske. (2023, 8. oktober, i). *Løkke har talt med Israels udenrigsminister efter angreb*. Berlingske. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=e9e8a32d>
- Berlingske. (2023, 9. november, e). *Politi har modtaget otte anmeldelser om billigelse af Hamas-angreb*. Berlingske. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=e9f5cd8f>
- Berlingske. (2023, 9. november, f). *USA angriber facilitet i Syrien med forbindelse til Iran*. Berlingske. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=e9f593be>
- Broberg, F. H. (2023, 1. december). *Forsker: Det er et demokratisk problem, når medierne fortier og fordrejer en af de største og bredeste sociale bevægelser i nyere danmarkshistorie*. Politiken. Lokaliseret den 15. maj 2024 på <https://politiken.dk/debat/kroniken/art9638183/Det-er-et-demokratisk-problem-n%C3%A5r-medierne-fortier-og-fordrejer-en-af-de-st%C3%B8rste-og-bredeste-sociale-bev%C3%A6gelser-i-nyere-danmarkshistorie>
- B.T. (2023, 8. oktober, a). *Festivalgæster fortæller om flugt fra Hamas-soldater i Syd Israel*. B.T. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=e9e8819f>
- B.T. (2023, 12. december, b). *Mette F. åbner for gestus for civile Gaza-ofre efter kritik af spørgsmål*. B.T. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=ea032d74>
- Doherty, K. (2023, 8. oktober, a). *Efterskole-elever strandet i Israel*. Ekstra Bladet. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=e9e879f5>

Doherty, K. (2023, 8. oktober, b). *Raser over propalæstinensisk demonstration: - Det er klamt*. Ekstra Bladet. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://ekstrabladet.dk/nyheder/politik/danskpolitik/raser-over-propalaestinensisk-demonstration-det-er-klamt/9981545>

Ekstra Bladet. (2023, 9. november, c). *Danmark øger støtte med 75 millioner til civilbefolkning i Gaza*. Ekstra Bladet. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://ekstrabladet.dk/nyheder/politik/danmark-oeger-stoette-med-75-millioner-til-civilbefolkning-i-gaza/10019948>

Ekstra Bladet. (2023, 8. oktober, a). *Det Jødiske Samfund frabeder sig flag og kampråb til fakkeloptog*. Ekstra Bladet. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://ekstrabladet.dk/nyheder/samfund/det-joediske-samfund-frabeder-sig-flag-og-kamppraab-til-fakkeloptog/10019693>

Ekstra Bladet. (2023, 8. oktober, b). *Israelere leder efter familie og venner på Facebook*. Ekstra Bladet. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://ekstrabladet.dk/nyheder/krigogkatastrofer/israelere-leder-efter-familie-og-venner-paa-facebook/9981033>

Ernberg, M. (2023, 23. november). *Information svigter sit ansvar som modstandsavis, når den ikke dækker Gaza-demoerne*. Information. Lokaliseret den 15. maj 2024 på <https://www.information.dk/debat/2023/11/information-svigter-ansvar-modstandsavis-naar-daekker-gaza-demoerne>

Hansen, J. L. (2023, 24. november). *Demonstranter på gaden mod manglende mediedækning*. TV2. Lokaliseret den 15. maj 2024 på <https://nyheder.tv2.dk/samfund/2023-11-23-demonstranter-paa-gaden-mod-manglende-mediedaekning>

Heeger, T. (2023, 9. november). *Dansk lektor kalder det fakta, at Israel begår folkedrab. Nu svarer ekspert igen*. Berlingske. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediearkiv/link?articles=e9f580ee>

- Honoré, D. R. (2023, 8. oktober). *Efter voldelige angreb: Demonstration for Palæstina i København*. TV2. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://nyheder.tv2.dk/samfund/2023-10-08-efter-voldelige-angreb-demonstration-for-palaestina-i-koebenhavn>
- Jerichow, A. (2023, 12. december, b). *Forskere: Tortur af kvinder brugt som våben*. Politiken. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=ea02d69b>
- Jerichow, A. (2023, 12. december, c). *Israel er afhængigt af USA's vilje til at støtte - eller stoppe - krigen*. Politiken. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=ea02d69c>
- Jerichow, A. (2023, 8. oktober, a). *5.000 raketter over Israel udløser ny krig i Gaza*. Politiken. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=e9e87397>
- Jyllands-Posten. (2023, 8. oktober, a). *Dødstal i Israel efter Hamas-angreb overstiger 600*. Jyllands-Posten. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://jyllands-posten.dk/international/mideast/ECE16494757/doedstal-i-israel-efter-hamasangreb-overstiger-600/>
- Jyllands-Posten. (2023, 8. oktober, b). *Mette F. kalder Israel-angreb for utilgiveligt*. Jyllands-Posten. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://jyllands-posten.dk/international/mideast/ECE16495016/mette-f-kalder-israelangreb-for-utilgiveligt/>
- Kamil, C. (2023, 12. december, a). *Den israelske regering deler våben ud som slik til civile*. Berlingske. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=ea02d554>
- Kamil, C. (2023, 12. december, b). *Hun var gidsel hos Hamas. Hendes største frygt var at blive dræbt af Israel*. Berlingske. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=ea0340f0>

- Keren-Klaris. (2023, 9. november). *At kritisere Israel er ikke antisemitisk*. Jyllands-Posten. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://jyllands-posten.dk/debat/breve/ECE16581161/at-kritisere-israel-er-ikke-antisemitisk/>
- Klinge, T. L. (2023, 8. oktober). *Krigen mellem Israel og Hamas skaber stor debat på de sociale medier og blandt politikere*. DR. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=e9e8a099>
- Klærke, K. (2023, 8. oktober, a). *Korrespondent: Fra israelsk side vil man 'gøre alt for at slå hårdt tilbage'*. DR. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=e9e89ef2>
- Klærke, K. (2023, 9. november, b). *Mette Frederiksen markerede Krystalnatten: Hadet er tilbage*. DR. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=e9f5f6a1>
- Kristeligt Dagblad. (2023, 8. oktober, a). *Anna-Leas datter er strandet i Israel: Det er frustrerende og utrygt*. Kristeligt Dagblad. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=e9e8a221>
- Kristeligt Dagblad. (2023, 9. november, e). *Dragsted: Israels krigsførelse berettiger ikke vrede mod danske jøder*. Kristeligt Dagblad. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=e9f5e3be>
- Kristeligt Dagblad. (2023, 9. november, f). *Frederiksen beder minister vurdere om Gaza-demoer opfordrer til terror*. Kristeligt Dagblad. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=e9f5bd52>
- Kristeligt Dagblad. (2023, 12. december, i). *Israel bekræfter at 19 gidsler i Gaza er omkommet*. Kristeligt Dagblad. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=ea0345fa>

Kristeligt Dagblad. (2023, 8. oktober, b). *Læger uden Grænser kan se ind i medicinmangel i Gaza*. Kristeligt Dagblad. Lokaliseret den 10. april på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=e9e8ac4c>

Kristeligt Dagblad. (2023, 9. november, g). *Medie: Der forhandles om tre dages våbenhvile i Gaza*. Kristeligt Dagblad. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=e9f5ab83>

Kristeligt Dagblad. (2023, 9. november, h). *Norske partier beskylder Israel for brud på folkeretten*. Kristeligt Dagblad. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=e9f5a334>

Kristeligt Dagblad. (2023, 8. oktober, c). *Pårørende til israelske børn i hæren frygter for deres børns liv*. Kristeligt Dagblad. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=e9e8a1e4>

Kristeligt Dagblad. (2023, 8. oktober, d). *Tysk kvinde bortført af Hamas på festival i Israel*. Kristeligt Dagblad. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=e9e891a8>

Kühn, S. W., & Bilgrav, L. M. (2023, 21. november). *Demonstranter raser over manglende medier: »Vi prioriterede forkert,« erkender Tom Jensen*. Berlingske. Lokaliseret den 15. maj 2024 på <https://www.berlingske.dk/kultur/demonstranter-raser-over-manglende-medier-vi-prioriterede-forkert-erkender>

Lyhne, A. (2023, 12. december). *Berlingske medier: Israel kan ikke skabe fred, før Netanyahu er væk*. Berlingske. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=ea02d51e>

Løkke, R., Jensen, S., & Klarlund, L. (2023, 9. november). *Mere politi end normalt til markering af Krystalnatten*. DR. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=e9f5a316>

- Pedersen, M. L. (2023, 8. oktober). *Mette Frederiksen: Vi støtter Israel og landets ret til at forsvare sig selv*. DR. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=e9e8ab92>
- Pehrson, N. S. (2023, 22. november). *Redaktionschef på Politiken svarer på kritik: »Vi burde have dækket den demonstration i søndags«*. Politiken. Lokaliseret den 15. maj 2024 på <https://politiken.dk/debat/art9632740/%C2%BBVi-burde-have-d%C3%A6kket-den-demonstration-i-s%C3%B8ndags%C2%AB>
- Pilgaard, R. (2023, 8. oktober). *Danske politikere fordømmer angreb. Men siger to ordførere*. Berlingske. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=e9e8739c>
- Politiken. (2023, 8. oktober, a). *FN-ambassadør: »Det her er krigsforbrydelser, åbenlyse og dokumenterede krigsforbrydelser«*. Politiken. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://politiken.dk/internationalt/art9561843/»Det-her-er-krigsforbrydelser-åbenlyse-og-dokumenterede-krigsforbrydelser«>
- Politiken. (2023, 9. november, c). *Trumps rivaler lover ubetinget støtte til Israel i kamp mod Hamas*. Lokaliseret den 10. april 2024 på https://politiken.dk/internationalt/int_usa/art9612624/Trumps-rivaler-lover-ubetinget-støtte-til-Israel-i-kamp-mod-Hamas
- Politiken. (2023, 8. oktober, b). *USA sender militærhjælp og flytter hangarskib mod Israel*. Politiken. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://politiken.dk/internationalt/art9561785/USA-sender-militærhjælp-og-flytter-hangarskib-mod-Israel>
- Secher, M. (2023, 9. november). *Når Israel går i krig, begynder folk at tale om 'Pallywood'*. TV2. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=e9f5ba85>

- Solgaard, A. (2023, 8. oktober). *Efterskole fanget på hotel: Ingen fly ud af Israel*. TV2. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=e9e893dd>
- Steenbech, R. (2023, 8. oktober). *Israel svarer igen: - De vil forsøge at likvidere så mange Hamas-medlemmer som muligt*. TV2. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=e9e8a71f>
- Stephensen, E. K., & Graversen, M. (2023, 19. november). *Kilometerlang folkemængde i København – jeg vil ikke bare lade stå til, siger demonstrant*. TV2. Lokaliseret den 15. maj 2024 på <https://nyheder.tv2.dk/udland/2023-11-19-kilometerlang-folkemaengde-i-koebenhavn-jeg-vil-ikke-bare-lade-staa-til-siger-demonstrant>
- TV2. (2023, 8. oktober, a). *Medier: Mindst 250 personer fundet dræbt ved festival*. TV2. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=e9e8b174>
- TV2. (2023, 8. oktober, b). *Røde Kors: Ambulancer bliver angrebet i Israel*. TV2. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=e9e89f36>
- Ullerup, J. (2023, 12. december). *Da Macron tændte et stearinlys, væltede kritikken ned over ham fra alle sider*. Jyllands-Posten. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=ea02d663>
- Vestergaard, M. (2023, 8. oktober). *Dansker i Israel: 'Vi har set mange små krige, men den her er den værste'*. DR. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=e9e89b36>
- Ørbæk, K. S. (2023, 9. november). *Belgisk vicepremierminister vil have sanktioner mod Israel: - Vi kan ikke se væk, mens børn bliver dræbt*. TV2. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediemarkiv/link?articles=e9f5f34d>

Østerlund, M. H. (2023, 12. december). *Israels premierminister har i årevis kendt til kufferterne med penge til Gaza, og nu giver det bagslag*. TV2. Lokaliseret den 10. april 2024 på <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediearkiv/link?articles=ea0315a9>